

ଜଗମୋହନ ।

ପ୍ରଥମ ଛାନ୍ଦ—ଗ[illegible] ଗୁଜ୍ଜରୀ ।

ଅନାଦିକନ୍ଦ୧ ଚରଣେ ହୋଇ ରଜ୍ଜିତ । [illegible] ଶୁଣ ଜଗ-
ମୋହନ ଗୀତ ।୧। ଅଶେଷ କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟେ ଉତ୍ତମ ।
[illegible] କ୍ଷେତ୍ର ଅଟ୍ଟ ଧାମ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ।୨। ଉତ୍ତରଖଣ୍ଡ ଦକ୍ଷିଣେ ସିନ୍ଧୁ
[illegible]ରଦେଶେ । ପଞ୍ଚକୋଶ ଶଙ୍ଖ ଆକୃତିରେ ପ୍ରକାଶେ ।୩। ବୈ-
[illegible]ହୁଁ ଅଧିକେ ସେ କ୍ଷେତ୍ର ମହିମା । ଜନମ୨ [illegible] ମହିଁ ମୁକତି
[illegible] ।୪। ଅଗତି ଲୋକର ସେହି ପରମଗତି । ଅନେକ [illegible]
[illegible]ରେ ସ୍ଥିତି ।୫। [illegible] ପୁରି [illegible] ।

୧ଅନାଦର ମୂଳସ୍ବରୂପ ବିଷ୍ଣୁ । ୨ଯେଉଁ ମଣ୍ଡଳ ବଳ ଅଭ ମୁକ୍ତି
[illegible] । ୩ଅଷ୍ଟସିଦ୍ଧି କଥା ।

ସୁମନ କରନ୍ତେ ପରକମ୍ମାଙ୍କୁ୧ ପାଏ । ୬ । ଶୋଇଥିଲେ ଯହୁଁ ଦଣ୍ଡ
ପ୍ରଣାମ ସମ । ଅମିଷ୍ଟ ଅଦି ଅହାର ହବିଷ୍ୟକର୍ମ । ୭ । ସ୍ଥାବର୨
ଜଙ୍ଗମ୩ କୀଟ ପତଙ୍ଗମାନେ । ଦେହାବସାନେ୪ ବଯାନ୍ତି ପରମ
ସ୍ଥାନେ୫ । ୮ । ବ୍ରହ୍ମପ୍ରଳୟରେ ଯେହ୍ନେ ନୁହଇ ନାଶ । ଅତୁଲ୍ୟ ଅମୂଲ୍ୟ
ଭୂମି ମହାପ୍ରକାଶ୬ । ୯ । ଚଉପାଶେ ବେଢ଼ି ମହାସାଗର ରହେ ।
କମ୍ବୁକଣ୍ଠଙ୍କୁ୭ ଜଳଦୁର୍ଗ ସେ ହୁଏ । ୧୦ । ଚଇତ୍ରରଥ୮ ନନ୍ଦନ୯
ରବିଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡି । ଉତ୍ତମ ଆରାମ୧୦ ହୋଇଅଛନ୍ତି ମଣ୍ଡି । ୧୧ । କଳ୍ପବୃକ୍ଷ ଉ-
ପଯୋଗ୧୧ ପୁଷ୍ପ ଫଳାଦି ଦହୁଁ । ବଚନରେ କେତେ ଗାହା ପାରନ୍ତି
କହି । ୧୨ । ସ୍ଥାବର ଦେହଙ୍କୁ୧୨ ପାଇ ତାହାଙ୍କ ପଦ । ନାହାନ୍ତି
ହତ୍ତମନ୍ତ ବୃପ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧୀରା । ୧୩ । ବୈଷ୍ଣବପଣଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦେଖସୁ
ସେହୁ । ବଇଷ୍ଣବ ହେଲା ଲୋକ ଖୋଜନ୍ତା ନାହିଁ୧୩ । ୧୪ । ଶୀତ
ଖରା ବରଷା ସେହବୁ ସହନ୍ତି । ଅହର୍ନିଶି୧୪ ହରଷ ସୁମନ୧୫
ବହନ୍ତି । ୧୫ । ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ [illegible] ତାହାଙ୍କ ବାସନା୧୬ । [illegible]
ଯେଉଁ ବସ୍ତୁ ଚେଷ୍ଟେ୧୭ ପୀଛିତି ସିନା । ୧୬ । ପଥିକ [illegible]
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗତି୧୮ । ପୁଷ୍ପ ଫଳ ପତ୍ରାଶନ୧୯ କରନ୍ତି ଦତ୍ତ । ୧୭ ।
ଶତ ଚିତ୍ର ଲୋକଦ୍ୱାର ଦ୍ୱିଜ୨୦ ବସ୍ତାସ । ଫଳ ଭୁଞ୍ଜାଇ ବଚନ୍ତି

---

୧ [illegible] ଷିଣ ଫଳ [illegible] । ୨ବୃକ୍ଷ ପର୍ବତାଦି ସ୍ଥାୟୀ ପଦାର୍ଥ । ୩[illegible]ଗମନ କରିବା ପ୍ରାଣୀ । ୪ମୃତ୍ୟୁ ପରେ । ୫ବୈକୁଣ୍ଠରେ । ୬ମହତ୍ ରୂପରେ ପ୍ରକାଶିତ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତି ବିଖ୍ୟାତ । ୭ଶଙ୍ଖ କଣ୍ଠଙ୍କୁ । ୮କୁବେର ଉଦ୍ୟାନ । ୯ଇନ୍ଦ୍ର ଉଦ୍ୟାନ । ୧୦ଉପବନ । ୧୧ବୃକ୍ଷଙ୍କ ଯୋଗ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂଜା କରିବାକୁ । ୧୨ବୃକ୍ଷ ଦେହକୁ । ୧୩ବୈଷ୍ଣବ ହେଲା ଲୋକର କୌଣସି ଜାତିକୁ ଖୋଜିବା ନ ଥିଲା ପର ଏମାନଙ୍କର ଖୋଜିବା ନାହିଁ । ୧୪ଦିବାରାତ୍ରି । ୧୫ଆନନ୍ଦ ଯେ ସେ ଫୁଲ ହେଲା ତାଙ୍କ । ୧୬ସୁଗନ୍ଧ ଏବଂ ପୂର୍ବଜନ୍ମ ସଂସ୍କାର ବା ବାଞ୍ଛା । ୧୭ବୃକ୍ଷ-ଭକ୍ତିରେ । ୧୮ଅନ୍ନ ରକ୍ଷା । ୧୯ଆସନ = ବସିବାର ସ୍ଥାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଶନ = ଭୋଜନ । ୨୦ପକ୍ଷୀ ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

ତାଙ୍କୁ ଅଗୋଚର । ୧୮ । ଛଇସ୍ତ ପଣ୍ଡ ଶାସ୍ତ୍ରଯାତ ସହନ୍ତି । ଯେବରତେ ହୋଇଥାନ୍ତି ମଉନବ୍ରତୀ ।୧୯। କହିଲେ ନଶ୍ଚ ସରବ ତାଙ୍କ ଗଉତ । ଦେଖିଲେ ବୃକ୍ଷେ ଅଛି ବୈଷ୍ଣବସ୍ନାନ ।୨୦। ଏହି ଯେବେ କ୍ଷେତ୍ରବରେ ଅଛନ୍ତି ରହି । ଜେଉଁ ପଥେ ଦେଖି ନରେ ହୁଅନ୍ତି ମୋହି ।୨୧। ଆନ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କର ଏ ଗୁଣ ନାହିଁ । ମାରକ ୧ କଣ୍ଟକ ଆଦି ବର୍ଜିଣ ୨ ବହି । ୨୨ । ଏଣୁ ତାହାଙ୍କର ନାହିଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବାସ । ସାଧୁଙ୍କୁ ଦୁର୍ଜନ ସଙ୍ଗ ହୁଅଇ ଦୋଷ ।୨୩। ଅମୃତ ଆଧାର ୩ ସେ ନଗରରେ ବହୁତ । ଅମୃତ ସମ ଶୀତଳ ତହିଁ ମରୁତ ୪ । ୨୪ । ଅମୃତ କୁସୁମମାନେ ୫ ଫୁଟନ୍ତି ତହିଁ । ସିତ ୬ ଅସିତ ୭ ଲୋହିତ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ବହି ।୨୫। ଅନେକ ଅମୃତରେ ପତଙ୍ଗମାନେ ୮ । ଆନନ୍ଦେ ବହନ୍ତି ସେ ଅମୃତ ସ୍ଥାନେ ୯ । ୨୬ । ଅବଗାହ ୧୦ ମାତ୍ରକେ କରନ୍ତି ବହୁ । ବିମଳ କ୍ଷେତ୍ର ୧୧ ପ୍ରସାଦେ ଏକା ଉଚିତ । ୨୭ । ଯେଉଁ ଚିହ୍ନଲ ପକ୍ଷୀ କାକ ଅଙ୍ଗଲ ୧୨ କ୍ଷେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଲା ସେ ଚତୁରଭୁଜ । ୨୮ । ବିସ୍ତାରୁ କର କହିବ କେତେହେଁ ତାହା । ବେଦ ବେଦାନ୍ତେ ଗୋଚର ନୋହିଛି ଯାହା ।୨୯। ପନ୍ତପନ୍ତ ହୋଇ ପନ୍ତି ୧୩ ଅନେକ ତହିଁ । ଜଡ଼ାଜଡ଼ି ହୋଇଛନ୍ତି ବିଲଗ ନାହିଁ । ୩୦ । ଧା ୧୪ ଲେପମାନଙ୍କରେ ସୁନ୍ଦର ଭିତ୍ତି ୧୫ । ସବୁଙ୍କି ଜନନ୍ତି ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରମା ଜ୍ୟୋତି । ୩୧ । ବିଚିତ୍ର ଚିତ୍ରରେ ବଳି ଶୋଭି କେ ପାଏ । ନିର୍ମଳ ହୃଦରେ ଅନୁରାଗ ପରସ୍ପରେ ୧୬ ।୩୨। ବାତାୟନମାନ ୧୭ ତହିଁ

୧ନାଶକାରୀ । ୨ଦୂର୍ଗୁଣ । ୩ଜଳାଧାର, ପୁଷ୍କରିଣୀ ପ୍ରଭୃତି । ୪ପବନ । ୫ଜଳପୁଷ୍ପମାନେ । ୬ଶୁକ୍ଳ । ୭କୃଷ୍ଣ । ୮ଜଳଚର ପକ୍ଷିମାନେ । ୯ସେଠାରେ ଜଳ ଥିବା ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ । ୧୦ସ୍ନାନ । ୧୧ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ । ୧୨ପକ୍ଷୀ । ୧୩ଗୃହ । ୧୪ଚୂନ । ୧୫କାନ୍ଥ । ୧୬ଶୁକ୍ଳକାନ୍ତ ନିର୍ମଳ ହୃଦୟ ପକ୍ଷ, ତହିଁରେ ଲେଖା ହୋଇଥିବା ଲାଲ୍ ବର୍ଣ୍ଣର ଚଢ଼ା ଷବୁ ସ୍ନେହ ପକ୍ଷ । ୧୭ଜଳାକବାଟି ।।

ଦିଶନ୍ତି ଶୋଭା । ବିଲୋକନ୧ ମାତ୍ରକେ ଦର୍ପନ ଲୋଭା । ୩୩ ।
ନାଗରିକି୨ ଗୃହଂଦ୍ୱାରେ ଏମନ୍ତ ଦିଶେ । କାମକାଣ୍ଡଦାଣ୍ଡ ଦୁର୍ଗ୩
ଏସନ୍ତେ କି ସେ । ୩୪ । ରାଜମାର୍ଗମାନ୍ତ୍ର୪ ମହା ସୁଶୋଭା ପାଏ ।
ଅବନୀ-କାମିନୀ୫ଶିର ସିମନ୍ତୀ ହୋଏ । ୩୫ । ଗତାଗତ ଲୋକରେ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗହଳ । ହରଷ ତରଳ ଗୀତରେ ଅତି ଚହଳ । ୩୬ ।
ଅନେକ ବର୍ଣ୍ଣର୭ ଲୋକେ ଅଛନ୍ତି ତହିଁ । ଯେ ଯାହାର କର୍ମ ଧର୍ମ-
ମାନନ୍ତି ବହି । ୩୭ । ଏମନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେବେ ମହାସ୍ୱମୂର୍ତ୍ତି ।
ବିଜୟ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଦେବ ନୃପତି । ୩୮ । ଅପାରୁଂ ଅପାର ତାହାଙ୍କର
ମହିମା । ଅଜହିଁ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ଶଙ୍କର ବ୍ରହ୍ମା । ୩୯ । ଅଶେଷ
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଏକା ପ୍ରଭୁହିଁ ସେହି । ତାଙ୍କ ସମ ହୋଇ ଅଉ ନାହାନ୍ତି
କେହି । ୪୦ । ଇନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଆଦି ଯେତେ ଅମରଗଣ୮ । ଅନ୍ତରେ
ଯାହାଙ୍କ ଚରଣେ ଶରଣ ।୪୧। ସ୍ଥିତି ଆଦି ଅନ୍ତର ସେ ଅଧିକାରଣ ।
ସ୍ଥାବର୯ ଜଙ୍ଗମ୧୦ କୀଟ ପତଙ୍ଗେ ଅନ୍ତ ।। ହେଲେହେଁ ଇତର୧୧
ଚତୁର୍ବର୍ଗ୧୨ ଦିଅନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ପରି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ଦାତା ନାହାନ୍ତି ।
ତାହାଙ୍କ ହୃଦରେ ଯେଉଁ କରୁଣା ଅଛି । ସମାନ କରିବାକୁ ତ ନ
ଦିଶେ କିଛି । ୪୪ । ସମୁଦ୍ରକୁ ବୋଲିବା ସେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଛି ।
ମେରୁ ଯେହୁ ରତ୍ନର ସେ ନୁହଇ ଲକ୍ଷ । ୪୫ । ଅନନ୍ତ୧୩ ନାମକୁ
ଅଛି ଆକାଶ ବିକାଶ । ମେଘ ଅବା ଜଳଧାରା କେତେ ବରଷେ ।୪୬।
ଅଶେଷ କରୁଣା କର ନୁହଇ ଶେଷ । ଲେଶେ କେହି ନ ପାରନ୍ତି
ଶେଷ୧୪ ମହେଶ ।୪୭। କୋଟି କୋଟି ସୂର୍ଯ୍ୟ ସମ ନୁହେ ତେଜକୁ ।

୧ଦର୍ଶନ । ୨ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କ । ୩କନ୍ଦର୍ପର ବାଣ ରଖିବାରବାହାର
ଦୁର୍ଗ । ୪ପ୍ରଶସ୍ତ ରାସ୍ତାମାନ । ୫ପୃଥିବୀ-ସ୍ତ୍ରୀ ମସ୍ତକର ସୂତା କି ?
୬ ବକ୍ଷ , ଜଗନ୍ନାଥ । ୭ଜାତିର । ୮ ଦେବତାମାନେ । ୯ ବୃକ୍ଷ
ପର୍ବତ ପ୍ରଭୃତି ଅଚଳ ପଦାର୍ଥ । ୧୦ଗମନାଗମନ କରିବା ପ୍ରାଣୀ ।
୧୧ସାମାନ୍ୟ ଲୋକ ହେଲେହେଁ ତାକୁ । ୧୨ ଧର୍ମ ଅର୍ଥ କାମ ମୋକ୍ଷ ।
୧୩ଆକାଶ, ଗୋଟିଏ ନାମ ଅନନ୍ତ — ଅସୀମ ।୧୪ବାସୁକି ।

ଅହ୍ଲାଦେ ଜିଣନ୍ତି ସୈନ୍ଦ୍ୟି ଜଗଜନକୁ୧ । ୪୮ । ମାଧୁର୍ଯ୍ୟରେ ଠନାଗ-
ରମାନଙ୍କ ଗୁରୁ । ମହାଅରତେ ଡାକିଲେ ଶୁଣନ୍ତି ହୁରୁ । ୪୯ ।
ନୃପହଂସ ବଂଶ୨. ସେ କରନ୍ତି ଧ୍ୱଂସ । ଅକର୍ପିକ ଅନ୍ଧାରକୁ ଯେସନ
ହଂସ୩ । ୫୦ । ଦୁଃଖିଲୋକମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ହରନ୍ତି । ପ୍ରାତଃ-
କାଳ ଲୋକେ ତାଙ୍କ ନାମ ଧରନ୍ତି । ୫୧ । ସମସ୍ତ ଜୀବଙ୍କୁ ସଦା-
ବର ଦିଅନ୍ତି । ଅସୁରଙ୍କୁ ଦୂର ଘରେ ବଶ ନୁଅନ୍ତି । ୫୨ । ଶତ୍ରୁ ହୋଇ
ଶରଣକୁ ଯେବେ ଆସନ୍ତି । ଅଭୟପଞ୍ଜରେ୪ ପଶି ଭୟ ନାଶନ୍ତି । ୫୩
ରସିକ ବେବେକ ମହାଧୈର୍ଯ୍ୟବନ୍ତ । ସବୁରୂପ ତାହାଙ୍କ ଚରିତ
ବଡ଼ଲୁ୫ । ୫୪ । ଅଂଶୁମନ୍ତ୬ ପଣ ତାହାଙ୍କର ଏମନ୍ତ । ରେଣୁହିଁ
କରନ୍ତି ମେରୁପର୍ବତ ମତ । ୫୫ । କୃପାକଟାକ୍ଷରେ ସେ ଯାହାଙ୍କୁ
ଚାହାନ୍ତି । କୋଟି ଇନ୍ଦ୍ର ପଦବ ତାହାଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତି । ୫୬ । ଶେଷ କହି
ନୁହଇ ତାହାଙ୍କ ମହିମା । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ହିଁ ଅଗୋଚର ଯାହା ଗରିମା୭ ।।
ଭକ୍ତଜନ ବତ୍ସଳ ସେ ଅ[illegible] ଯାହା୮ । ପତିତପାବନ ନାମ ଅଛନ୍ତି
[illegible] । ୫୮ । ଅପରାଧ ଅପରାଧ କରନ୍ତି କ୍ଷମା । ଅଟନ୍ତି ବଡ଼ ପ୍ରଭୁ
ସେ ବଚିତ୍ରକର୍ମୀ । ୫୯ । ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବ ନରପତି ପରସ୍ୱେ । ଚଉଦ-
ଲୋକରେ ସମ ନାହାନ୍ତି ସ୍ୱସ୍ୱେ । ୬୦ । ସବୁରୁ ସୁଖଭୋଗ ଜାଣନ୍ତି
ସେହି । ଶ୍ରୀମନ୍ତ୯ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷଣ ଏହି । ୬୧ । କେ କହିବ
ତାହାଙ୍କ ଶ୍ରୀମନ୍ତ ଲକ୍ଷଣ । ଶ୍ରୀଚରଣେ ଅଷ୍ଟାଦଶ ଚହ୍ନରୁ ଜାଣ । ୬୨ ।
ଶୀତ ଖରା ବରଷା ଏ ବାର ମାସରେ । କେତେ ଉତ୍ସବ କରନ୍ତି
କେତେ ରଙ୍ଗରେ । ୬୩ । ସୁଦର୍ଶନକୁ ବାମ ଦାସ ପସ୍ମସ୍ୱେ । ସନ୍ତ-
ତେଜ ସେ ଦେବତା ମାନଯୁସ୍ୱେ । ୬୪ । ବଳଭଦ୍ର ନାମେ ତାଙ୍କ
ଅଗ୍ରଜ ସୁତ୧୦ । ମହାବଳବନ୍ତ ମହାସୁନ୍ଦର ଶ୍ୱେତ୧୧ । ୬୫ । ମହା-

୧ଚନ୍ଦ୍ରକୁ । ୨ହଂସ ସଦୃଶ ଦୁଷ୍ଟ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ବଂଶକୁ । ୩ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
୪ଲକ୍ଷଣନ୍ୟ ଦେହରେ । ୫ଅଷ୍ଟପ୍ରକାର । ୬ତେଜସ୍ୱୀ ।
୭ମାହାତ୍ମ୍ୟ । ୮ଅରକ୍ଷରକ୍ଷକ । ୯ଔଦାର୍ଯ୍ୟବନ୍ତ । ୧୦ବଡ଼ଭାଇ ।
୧୧ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ।

ପ୍ରତାପୀ ସେ ତାଙ୍କ ମହିମା ବଡ଼ । ମସ୍ତକରେ ବିହିଥାନ୍ତି ନାଗେନ୍ଦ୍ର-
ଚୂଡ଼ । ୬୬ । ଜଗତ ଧରିବାରେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦମ୍ଭ । ଜଗଞ୍ଚରେ୨
ଯେବେହେ ଶୋଭ୍ର ରକ୍ତତମ୍ଭ । ୬୭ । ସୁବାଶକ୍ତ ମାରନ୍ତି ସେ ମହା-
ପ୍ରବଳ । ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣସ୍ଥଳେ ବହନ୍ତି ହଳ ମୂଷଳ ।୬୮। କାଦମ୍ବରୀରସରେ୩
ସେ ସର୍ବଦା ଭୋଳ । ଘୂମାଇ ପକାଉଥାନ୍ତି ଅରୁଣଲୋଳ୪ ।୬୯।
କୁନ୍ଦେନ୍ଦୁ୫ ଶଙ୍ଖ କର୍ପୂର କୁମୁଦ କାନ୍ତି୬ । ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗକୁ ତାହାଙ୍କର ସର
ନୁହନ୍ତି । ୭୦ । ରକ୍ତତପର୍ବତେ କୃଷ୍ଣମେଘ ପ୍ରାୟେ । କଟିତଟେ ନୀଳା-
ମ୍ବର ଶୋଭୁଛି ଯାବେ । ୭୧ । ସ୍ଫଟିକପର୍ବତ ଶୃଙ୍ଗ ପ୍ରାୟେ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ । ସ୍ଫୁଟ
କୋକନଦ୭ ପ୍ରାୟ ନୟନ ରଙ୍ଗ । ୭୨ । କୋଟି କୋଟି ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର
ଜିଣେ ଶ୍ରୀମୁଖ । ଅବଲୋକନ ମାତ୍ରକେ ପଳାଇ ଦୁଃଖ ।୭୩। ଏମନ୍ତ
ସେ ବଳଭଦ୍ର ଭାଇଙ୍କ ସଙ୍ଗେ । ରତ୍ନ ସିଂହାସନେ ବସେ ବିବିଧ ରଙ୍ଗେ ।
ଦେଖିବାକୁ ବେନି ଅଙ୍ଗ ଅମ୍ଭରେ ଏକ । ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ନୀଳା-
ଚଳନାୟକ ।୭୫। କମଳା ନାମ୍ନୀ [illegible] ପାଟମହିଷୀ । ତାହାଙ୍କ
ମହିମା କେ କହିବ ବିଶେଷି । ୭୬ । କୋଟି କୋଟି ଇନ୍ଦ୍ରାଦି କୁବେର
ସମ୍ପତ୍ତି । ଯାହା କଟାକ୍ଷକୁ ଅପେକ୍ଷା କରଥାନ୍ତି । ୭୭ । ଅଭୟଦାୟିନୀ
ଅନ୍ନପୂର୍ଣ୍ଣା ସେ ଦେବୀ । ଅଷ୍ଟ ଅଇଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ପାଇ ଯାହାଙ୍କୁ ସେବି । ୭୮ ।
ଦାରିଦ୍ର୍ୟହନ୍ତ୍ରୀ ଚିନ୍ତାଭଞ୍ଜନବତ୍ସଳା । ପ୍ରସନ୍ନଅନନୀ୯ ପଦ୍ମାବାସୀ୧୦ ସୁଶୀ-
ଳା୧୧ ।୭୯। ଜଗତଜନନୀ ଜଗମୋହନ୧୨ ପ୍ରାଣ । କେ ଅବା କହିବ
ତାଙ୍କ ସୁନ୍ଦରପଣ । ୮୦ । ସେ ଯାହାକୁ କୃପାକଟାକ୍ଷରେ ଚାହାନ୍ତି ।
ସମସ୍ତ ସୁନ୍ଦରମାନ ତହିଁରେ ଥାନ୍ତି । ୮୧ । ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବ ନରପ-
ତିଙ୍କ ପାଦେ । କିଛି କିଛି ସେବା କରନ୍ତି ଏ ଅପ୍ରମାଦେ୧୩ ।୮୨। ଏମନ୍ତ

୧ସମର୍ଥ । ୨ପୃଥିବୀଲୋକ । ୩କଦମ୍ବଫଳଜାତ ମାଦକଦ୍ରବ୍ୟ ।
୪ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଚକ୍ଷୁତାରା । ୫କୁନ୍ଦଫୁଲ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର । ୬ଶୋଭା । ୭ପ୍ରସ୍ଫୁ-
ଟିତ ରକ୍ତପଦ୍ମ । ୮ନୀଳପର୍ବତ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ । ୯ହର୍ଷମୁଖୀ । ୧୦ପଦ୍ମ-
ବନବାସିନୀ । ୧୧ସଚ୍ଚରିତ୍ରା । ୧୨ଜଗନ୍ନାଥ । ୧୩ନିର୍ଭୟରେ ।

ହୋଇ ଯହିଁରେ ଥିବ ହିମଗିରି । ଅପୂରୁବ ଅବା କେଉଁ ସୁଖଙ୍ଗମାନ୍ତି ।।
ଯାହା ବୋଲେ ଧନପତି୧ ଅଲକାନାଥ । ଅମରାବତୀରେ୨ ପ୍ରଭୁଙ୍କ
କୁଳହୋଇ୩ । ୮୪ । ସେ [illegible] ସମ୍ପତ୍ତି କେ କହିବାରେ କ୍ଷମ ।
ଯାହା ନାମେ ପଣ୍ଡିତକୁ ନ ଦଣ୍ଡେ ଯମ । ୮୫ । ଏ ସଂସାରେ ଯେଉଁ
ପ୍ରଭୁ କଥା ପ୍ରସଙ୍ଗ । କାଳସର୍ପ ଅଜାଣକୁ କରଇ ଭଙ୍ଗ । ୮୬ । ଯାହା
ନାମ ହୃଜାସୀର୫ ଚଢି ଧାଇଁକୁ୬ । ନ ନଥଇ ସଙ୍ଘାତ ସଂଘାତ ନେତ୍ର-
କୁ୭ । ୮୭ । ପକ୍ଷୀରାଜ୮ ବୋଲି ତାଙ୍କ ଶ୍ରୀପାଠବାରୁ୯ । ସାମବେଦ
ଉଚ୍ଚାରଇ ଯାହା ଗଡିରୁ । ୮୮ । ସେ ବାରୁ୧୦ ଅପେକ୍ଷି ଯେବେ କରନ୍ତି
ବେଗ । ମନ ପବନ ଶଙ୍କିତ ହୁଅଇ ଲାଗେ । ୮୯ । ଅତି ଉଚ୍ଚ୧୧
ପ୍ରାସାଦ୧୨ ଦିଶଇ ସୁନ୍ଦର । ଅବଲୋକନେ ସମସ୍ତ କଳୁଷହର୧୩ । ୯୦ ।
ସୁଧାଲେପ୧୪ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ପରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ । ଚିତ୍ରକର୍ମରେ କର ଦିଶେ
ମଞ୍ଜୁଳ୧୫ । ୯୧ । ବିଶ୍ୱକର୍ମାଙ୍କର କର୍ମ ଗର୍ବକୁ ନାଶେ । ଉପମାକୁ
[illegible] ଦିଶେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ [illegible] ଯେଉଁ ପ୍ରାସାଦ୧୬ ମସ୍ତକେ ପତା-
କାନିତ୧୭ । ଉଡ଼ି ସାତ-ଅଶ୍ୱରଥେ୧୮ କରଇ ଘାତ । ୯୩ ।
ନାହିଁ ଅନ୍ତକ ନୃତ୍ୟ ପରାୟେ ଚଢି । ଭକ୍ତେ ଉଡ଼ି ପଡ଼ି ବାରେ ଏମନ୍ତ
ରୀତି । ୯୪ । ଅସ୍ତ ଯାଅ ବୋଲଇ କି ଅର୍କ ଜନଙ୍କୁ । ଏ ବାହାରେ ଅନ
ନ ଅଁଧାର ମନକୁ ।। ଅରତବଞ୍ଚିନ ପ୍ରଭୁ ଶରଣଦାତା । ଏହୁ ଅନରୂପେ
ବାନାଠାରେ ବନ୍ଧତା୧୯ ।। କେତେହେଁ କହୁବ ସେ ପତାକା ଚହଁଡ ।
କହୁବଛିଲେହେଁ ପଦ ହେବ ବହୁତ । ୯୬ । ବହୁତ ହେଲେହେଁ ନ
ଲୁଚଇ ଅମୃତ । ଅମୃତୁଁ ଅଧିକ ଜଗମୋହନ ଗୀତ । ୯୮ । ଜଗନ୍ନାଥ

୧କୁବେର । ୨ସ୍ୱର୍ଗପୁରେ । ୩ରାଜା । ୪ଇନ୍ଦ୍ର । ୫ଅଗ୍ରବର୍ତ୍ତୀ
ଯୋଦ୍ଧା ପନ୍ନ । ୬ମୁକ୍ତିପଥକୁ । ୭ନରକ ସମୂହର ସାକ୍ଷାତକୁ ।
୮ଗରୁଡ଼ । ୯ଶ୍ରୀପାଠଘୋଡ଼ା । ୧୦ଘୋଡ଼ା । ୧୧ଉଚ୍ଚ । ୧୨ଦେଉଳ ।
୧୩ପାପକ୍ଷୟକାରୀ । ୧୪ଚୂନବୋଳା [illegible]ଦ୍ୱାରେ । ୧୫ସୁନ୍ଦର ।
୧୬ଦେଉଳ । ୧୭ପତାକା ବସ୍ତ୍ର । ୧୮ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ରଥରେ । ୧୯ଠାରୁ
କହଇ ।

ଦେବ ନରପତିଙ୍କ ସଭା । ସୁଧର୍ମାସଭାରୁ୧ ବଡ଼ଦୈବସ ଶୋଭା । ୯୯ ।
ଉତ୍ତମ କବି ପଣ୍ଡିତ ଗାୟକମାନେ । ବସି ବସି ତାଙ୍କ ବେଦ ପୁରାଣ
ଶୁଣନ୍ତି । ୧୦୦ । ଯେ ଯାହା ବିଦ୍ୟାରେ ସୁରମୁଖ୍ୟ୨ ସମସ୍ତ । ଅନ
ଦେଶାବଳିମାନ ଅଛନ୍ତି କେତେ । ୧୦୧ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ନିଯୋଗ
ତାହାଙ୍କର ଅନେକ । ପଣ୍ଡା ପଣ୍ଡାପାଳକ ସାମନ୍ତ ସେବକ । ୧୦୨ ।
ମନ୍ତ୍ରୀ ମାହାକଣ୍ଡ ସବୁ ବୁଝାମଣାକୁ । ଚଣ୍ଡୀ ଭୈରବୀ ରକ୍ଷେ ନଗ-
ରଣାକୁ୩ । ୧୦୩ । ଏମନ୍ତ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବ ନୃପତି । ବୈକୁଣ୍ଠରେ୪
ଅଛି ସୁଖେ ଅଛନ୍ତି । ୧୦୪ । କ୍ଷମାଦାତା ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ଭକତପ୍ରିୟ ।
ତାହାର ବିପଦରେ ନହନ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦୟ । ୧୦୫ । ଦୁଃଖିଲୋକ ଜଣାଇଲେ
ଅଗେ ଶୁଣନ୍ତି । ନ କହିଲ ଲେଖିକ ହୃଦୟ ଜାଣନ୍ତି । ୧୦୬ । ଅତି
ବଡ଼ ବର୍ବେଳ ସେ ଦେବାଧିଦେବ । ଅହେ ଜନମାନେ ଏକା ତାହାଙ୍କୁ
ଭଜ । ୧୦୭ । ଅବଶ୍ୟ ତାରିବେ ସେ ଅନନ୍ତ ସଂସାରୁ । ଅତିହିଁ
ଦାରୁଣ କାଳଦଣ୍ଡ୫ ହୁଂକାରୁ । ୧୦୮ । ଦୀନବନ୍ଧୁ ବୋଲି ବୋଲ
ହେଲା ନ କର । ନ କର କର ଯେମନ୍ତ ଇଚ୍ଛା ତୁମ୍ଭର । ୧୦୯ ।
ମଧୁମାଛି ମୂର୍ଖଙ୍କ ମଧୁ ହେଲେ ବାହାର । ତାଙ୍କୀ ନିଜ ଲେହୁ ନ
କରଇ ଅହାର । ୧୧୦ । ପଙ୍କୁ ଜାତ ହେଲେ ପଦ୍ମ ସବୁର ପ୍ରିୟ ।
ଏ କଥା ବିଚାରନ୍ତି ଶୁଦ୍ଧହୃଦୟ । ୧୧୧ ।

୧ଦେବସଭାରୁ । ୨ବୃହସ୍ପତି । ୩ନଗରସ୍ଥାନକୁ । ୪ପୁରୁଷୋତ୍ତମ
କ୍ଷେତ୍ରର ନାମ ବୈକୁଣ୍ଠ । ୫ଯମଦଣ୍ଡ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଛାନ୍ଦ । ରାଗ—ଗୁର୍ଜ୍ଜରୀ ।

ଅହେ ସାଧୁଜନମାନେ ଏବେ ଶୁଣ ଏକମନେ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବ ନରପତିଙ୍କ ନୀତି । ରାତ୍ର ଅନ୍ତେ ଅଧଦ୍ୱାର ହୋଇ, ମଙ୍ଗଳ ବାଜ ପ୍ରସାଦରେ ନିଦ୍ରାଭଙ୍ଗେ ବନ୍ଦେ କରନ୍ତି । ଏଥଅନ୍ତେ ସେବକେ ଆସି । କପାଟ ଫିଟାଇଁ ଯାଇ ଉଠଣ୍ଣି ପଣି । ୧ । ଯେ ଯାହା ସେବା ଅହୋଛ ଉହନ୍ତି ସେ ପଟ୍ଟାଅସ୍ତି ମଙ୍ଗଳମ୍୨ ହୋନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଜଗତପତି । ନବ ପଞ୍ଚକ ତତ୍ତ୍ୱପ୩ ସମୁଦ୍ର ଫେନ ସ୍ୱରୂପ କାଠିଲାଗି କମନ୍ତେ ସେ ଲାଗି ହୁଅନ୍ତି । ତହୁଁ ଶ୍ରୀଫଳକୁ୪ ଅନାଇ । ଚଉକ ଉପରେ ବନ୍ଦେ କରନ୍ତି ଯାଇ । ୨ । ଦାନ୍ତକାଠି ଗୁଅଗନ୍ତ ଲବଣୀ ଶ୍ରୀଫଳ ପିଣ୍ଡ୫ ସୁବାସଜଳ ଦର୍ପଣଚୁଣ୍ଡ ଆଣନ୍ତି । ଖଟଣି ସେବକମାନେ ଉଚିତ ବଧି ବଧାନେ କାଠିଲାଗି ମାଜଣା ସେବାକୁ ବଢ଼ାନ୍ତି । ଏଥଅନ୍ତେ ଜଗନ୍ନିବାସ୬ । ଦିବ୍ୟ ବେଶ ଲାଗି ହୋଇ ହୁଅନ୍ତି ବେଶ । ୩ । ସେ ସୁବେଶ ଶୋଭା କହୁଁ ଉପମା ନ ... କାହୁଁ କେବଳ ମାତ୍ରକ ମୋହ ହୁଅଇ ମନ । ବଚନକୁ ଅଗୋଚର ପୁଲକ ଉଠେ ଶରୀର ଅପଲକ ହୋଇ ରହେ ବେନି ନୟନ । ବଚଚ୍ଛ୭ ଖଣ୍ଡୁଅ ଦୋଷଡ଼ା । ବଚଛରୁ ବଚନ୍ଦ୮ ସେ ଅଇର୍ଯ୍ୟ ବ... । ୪ । ସୁବର୍ଣ୍ଣ କେତକୀ ତୋଷ ଯେମନ୍ତ ଦିଶଇ ତାହା ସେହୁ ରୂପେ ଦିଶଇ ସେ ମନଦ୍ରଦର । ମଣି ଜଣ୍ଡନ ମେଖଳା୯ କଟି ବାନ୍ଧି ମାଳା ଏକେ ଏକେ ମହାସୁବେଶ ମଦନ ପଣ । ଯେଉଁ ବେଶ ଦେବୀଙ୍କ । ସେହୁରୂପେ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କ ସଙ୍ଗ । ୫ । ଅଭେଦ ଭେଦକୁ କହ ଏକାବେଳେ ନୀତିସାର ଏକା ବେଳେ, ମଣୋହୀରେ ବିଜେ କରନ୍ତି । ଏ ପୀତ, ସେ ନୀଳାମ୍ବର୧୦

---

୧ ନିଦରୁ ଉଠି । ୨ ବେଶ ଉତାରିବା । ୩ ବସ୍ତ୍ର ବିଶେଷ । ୪ ନଡ଼ିଆ । ୫ ଖଣ୍ଡିନଡ଼ିଆ । ୬ ଜଗନ୍ନାଥ । ୭ ବଚ୍ଛିତ । ୮ ଅତି ଅଷ୍ଟାଯ୍ୟ । ୯ କଟିକିଙ୍କିଣି । ୧୦ ନୀଳସୁନ୍ଦର ଜଗନ୍ନାଥ ପୀତବାସ ଏବଂ ଶ୍ୱେତସୁନ୍ଦର ବଳରାମ ନୀଳବାସ ପରିଧାନକାରୀ ।

ହେଲେହେଁ ମିତ୍ର ଅମୃତଂ ହୁଇ ଅନୁରୂପଙ୍କେ ସେ ଲାଗି ହୁଅନ୍ତି ।
ଏକ ଅତ୍ମା ବେଳ ଶରୀର । ଏହିରୂପେ ସୁଭଦ୍ରା ବହେଣୀ ତାଙ୍କର ।୬।
ଏମନ୍ତେ ସେ ଅବକାଶ ହୁଅନ୍ତି[1] ଜଗନ୍ନିବାସ ଅନେକ ଲୋକ ପ୍ରବେଶ
ହୁଅନ୍ତି ଅସ୍ତି । କେ ଝାଲ୍ଟ କେ ଗୁମ୍ଫର କେ ପଖୋ ନାନାପ୍ରକାର
ବୀଣା ରବାବ ମର୍ଦ୍ଦଳ କେ ଘେନ ବଂଶୀ । ଅନନ୍ଦେ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ।
ଅଶେଷ ହୁବଉ ହୃଷିମାନ ହରନ୍ତି ।୭। କେ ହରଷେ ନୃତ୍ୟ କର
କେ ବୋଲନ୍ତି ହରି ହରି ନସ୍ତବନ ନିସ୍ତୁନ କେ ଜୟେ ଜୟେ ।
ଏହି ପ୍ରକାରେ ଗର୍ଜନ ଡହଳ ଅତି ପ୍ରବଳ ଜଗମୋହନରୁ ଧ୍ୱନି-
ଅସନ୍ତ ଯାଏ । ନୀଳଗିରି କନ୍ଦରପାଏ[4] । ପୂରେ ରହିଥାନ୍ତି ନାନା-
ପ୍ରକାର ଲୋକ । ୮ । ତ୍ରୁଟି ଶଙ୍କର ଦେବେ ଯେ ଯାହାର ଗୀତ
ସ୍ତବେ ଶ୍ରୁତି[5] ମଧ୍ୟେ ସ୍ୱର ଦେଲା ପ୍ରାପ୍ତେ ରହନ୍ତି । ଅନ ଅନ ଦେବ
ଦେବୀ ଧର ମାନଙ୍କ ସହ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ।
ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ସେ ଅଛନ୍ତି । ଲ[illegible] ଦେଖିବାରେ ସେ କାଳ
ଶୋଭା । ୯ । ଅବକାଶ ଶେଷ ଡାକ ପଡନ୍ତି ଧାଇଁ ଲୋକ ବେଢ଼ା
ଥାଇ ଦୂଅରେ ରହନ୍ତି ଦୁଆରୀ । ଗୋପାଳବଲ୍ଲଭ ନୀମ ଶୀତଳଭୋଗ
ଉତ୍ତମ ମଣୋହି କରନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଶାରଙ୍ଗଧାରୀ[7] । ମଣ୍ଡା କୋରା ଲବଣୀ
ଦହି । ଶାକର ଝଡ଼ାପୁଡ଼ି ସିଂହଡ଼ା ଖାର । ୧୦ । ଏ ଆଦି ଅନେକ
ଦ୍ରବ୍ୟ ମଣୋହି ବଢ଼ାଇ ଦେବ ଅଚଗନ ସାର ସେ ଶ୍ରୀମୁଖ ଯୋଚନ୍ତି ।
ଶ୍ରୀମହାପ୍ରସାଦ ଅଶେଷ ସେବକମାନେ ହରଷେ ଯେ ଯାହା ଅନୁରୂପରେ
ଯାଉଅଛନ୍ତି । ଗ୍ରହିଥାନ୍ତି ହରଷେଣ୍ଡେ । ଶ୍ରୀଛାମୁରେ ହେଉଥାଇ ନୀଳ
ନୁର । ୧୧ । ଅହା ଯେ ସମୟ ଦେଖି ମନ ହୁଏ ଯେଉଁ ସୁଖୀ ମନ
ସେ ଜାଣଇ ଜଗବନ୍ଧୁ ଜାଣନ୍ତି । ଏହା ଦେଖୁ ଦେଖୁ ପ୍ରାଣୀ ଅଟିବେକ
ହେବେ ପୁଣି ଇନ୍ଦ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି ସ୍ନେହ ବଢ଼ କରନ୍ତି । ମାନବ-ଶରୀରକୁ

୧ବସ୍ତ୍ର । ୨ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ସମୟ ଦିଅନ୍ତି । ୩ପାପ । ୪ଶ୍ରୀକ୍ଷେ-
ତ୍ରପାଏ । ୫ ବେଦ ବମ୍ପା କର୍ଣ୍ଣ । ୬ ବ୍ୟାପ୍ତି । ୭ଶାର୍ଙ୍ଗ ଧନୁଧାରୀ
ଜଗନ୍ନାଥ ।

ଯାଇ । ଏତେ ସୁଖ ଥାଉଁ ମନ ଆନକୁ ଦେଇ ।୧୨। ଜପ ତପ ଦାନ ତୀର୍ଥ ପ୍ରମାଣ ଏ ପରମାର୍ଥ୧ କରୁଥିବ ଜଗନ୍ନାଥ ଦର୍ଶନ ଯାଏ । ନାନା ଦେଶ ନାନା କୂଟ୨ ଶ୍ରେଣୀ ବଣିକ ବାଟ ଉଦର ନିମନ୍ତେ ଯିବା ସବୁ ଉପାୟ୩ । ଅନ୍ଧାର ନାଶକୁ ପ୍ରଦୀପ୪ । ଆନନ୍ଦବର୍ଦ୍ଧନ୫ ଦର୍ଶନେ ହି କର୍ମ ସ୍ୱରୂପ । ୧୩ । ଏହିବେ ଶୁଣ ଦିବ୍ୟ ରତ୍ନ ସକାଳଧୂପ ପ୍ରବେଶ ହେବା ସମୟରେ ଲୋକେ ବାହାର ହୋଏ । ପାନ ପଡ଼ିହାରୀ ଯାଇ ଅପଣା ସେବା ଛଡାଇ ମଣୋହିରେ ବଢ଼ନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଦେବାଧିଗଣେ । ନାଡ଼ୀ ନଡ଼ୁ କଦଳି ପୂରୀ । ନାନାରସେ ପିଠା ସୁଧାରସକୁ ବଳି ॥ ଖେଚଡ଼ୀ ଦଧି ଅବଢ଼ା ନାନାବିଧ ପ୍ରକାରେ ବଢ଼ା ବଢ଼ା ହୋଇ ଦିବ୍ୟ ବ୍ୟଞ୍ଜନାଦି ଯେ ଯେତେ । ଅତୋ ଅଡ଼ୋ ଖୋଳ ତାଳ ଆସବୁପାଶକୁ ତାଳ ନେଇ ଆନ୍ତି ମହାପ୍ରକାର ତା କେତେ । ଯହିଁ ଦେବଗଣ ଦୁର୍ଲଭତା । ବାଢ଼ିବାକୁ ତହିଁ କ୍ଷୀରସାଗରସୁତା୬ ।୧୪। ଧୂପ ଦୀପ ଅନ୍ତେ ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିବା ଶେଷକୁ ଉର୍ବୀ ହୋଇଥାନ୍ତି ଦେଖିବାକୁ ଲୋକେ ଅଳତି । ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଚକୋର ପ୍ରାୟେ ହେଜଇ ଏକଭାବ ଲୟେ କପାଟ ଫିଟିଲେ ଜଗଜ୍ୟୋତି୭ ଦେଖନ୍ତି । ଜୟ ଜୟ ଶବ୍ଦେ ଡାକ । ପ୍ରତି ହୁଅଇ ପୁ ସେ ଜନ୍ମଅନ୍ତଃସ୍ଥାନ । ୧୫ । ସେ ଅଳତି ବନ୍ଦାପନା ଶ୍ରୀମୁଖଚନ୍ଦ୍ରର ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା୮ ଦେଖିବାର ଲାଗି ଥାଏ କାନ୍ତ କନ୍ଦାନ୍ତି । ଜନନୀଜଠରରଙ୍କେ ଜନ୍ମ ନାହିଁ ଅଉ ସେତେକେ ଏମନ୍ତ ବ୍ରହ୍ମ ମନେ ନାଚନ୍ତି ମତ୍ତେ୯ । ତହିଁ ହୁଏ ସାହାଣ ମେଲା୮ । ଆହା ସେ ସମୟ ସୁଖ ନାହିଁ ଦେଖିଲା । ୧୬ । କେ କେତେ ରୂପ ଜାଣନ୍ତି ଭେଦ୍ରବ୍ୟତ ସ୍ତୁତି ଶୁଣାନ୍ତି କେ କେତେ ରୂପେଣ ତହିଁ କରେ ଟାହାଣ । ଯେତେ ଜଣାଉଛନ୍ତି ବଳି ପଣ୍ଡା ହାଇ ରକ୍ଷା ହୋଇବାକୁ ବୋଲିବାକୁ ଶକ୍ୟ ନୁହେଁ ନାହିଁ କାହାର । ସର୍ବଂସହା ପଞ୍ଚାନନଯାନା । ସବୁର

୧ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ । ୨କପଟ ବ୍ୟବହାର । ୩ଶାସ୍ତ୍ରକଥା ପ୍ରଭୃତି । ୪ଅନନ୍ତ ଓ ସୁଖର ମୂଳକାରଣ ଜଗନ୍ନାଥଦେବଙ୍କ । ୫ଲକ୍ଷ୍ମୀଠାକୁରାଣୀ । ୬ଜଗନ୍ନାଥଦେବଙ୍କୁ । ୭କିରଣ । ୮ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଅନୁମତି ।

ହେଲେହେଁ ମିତ୍ର ଅମୃତଂ ହୁଇ ଅନୁରୂପରେ ସେ ଲାଗି ହୁଅନ୍ତି ।
ଏକ ଆତ୍ମା ଭେଦ ଶରୀର । ଏହିରୂପେ ସୁଭଦ୍ରା ବହେଣୀ ତାଙ୍କର ।୬।
ଏମନ୍ତେ ସେ ଅବକାଶ ହୁଅନ୍ତି[1] ଜଗନ୍ନିବାସ ଅନେକ ଲୋକ ପ୍ରବେଶ
ହୁଅନ୍ତି ଅଛି । କେ ଆଳଟ କେ ଚାମର କେ ପଙ୍ଖା ନାନାପ୍ରକାର
ବୀଣା ରବାବ ମର୍ଦ୍ଦଳ କେ ଘେନ ବଂଶୀ । ଆନନ୍ଦେ ଦର୍ଶନ୍ତି କରନ୍ତି ।
ଅଶେଷ ଦୁରିତ[3] ଦୁଃଖମାନ ହରନ୍ତି ।୭। କେ ହରଷେ ନୃତ୍ୟ କର
କେ ବୋଲନ୍ତି ହରି ହରି ନସ୍ତବନ୍ତ ନିସ୍ତରନ୍ତି କେ ଜୟେ ଜୟେ ।
ଏହି ପ୍ରକାରେ ଗହନ ଚହଳ ଅତି ପ୍ରବଳ ଜଗମୋହନରୁ ସିଂହ-
ଅଷ୍ଟନ୍ ଯାଏ । ନୀଳଗିରି ନବରୂପ କ[4] । ପୂରି ରହିଥାନ୍ତି ନାନା-
ପ୍ରକାର ଲୋକ । ୮ । ତ୍ରୋଟି ଶଙ୍କର ଦେବେ ଯେ ଯାହାର ଗୀତ
ସ୍ୱରେ ଶ୍ରୁତିଙ୍କ[5] ମଧ୍ୟେ ସ୍ୱର ଥିଲା ପ୍ରାପ୍ତେ ରହନ୍ତି । ଆନ ଆନ ଦେବ
ଦେବୀ ଧରି ମାନବଙ୍କ ରୂପ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ।
ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ସେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ । ଲ... ଦେଖିବାରେ ସେ କାଳ
ଶୋଭା । ୯ । ଅବକାଶ ଶେଷ ତାକ ପଡନ୍ତି ଦ୍ୱାରର ଲୋକ ବେଣା-
ଥିବ ହୁଅରେ ରହନ୍ତି ଦୁଆରେ । ଗୋପାଳବଲ୍ଲଭ ନାମ ଶୀତଳଭୋଗ
ଉତ୍ତମ ମଣୋହି କରନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଶାରଙ୍ଗଧାରୀ[7] । ମଣ୍ଡା କୋଣ୍ଡ ଲବଣୀ
ଦହି । ଶାକର ସରପୁଳି ସିଂହଡା ଖଇ । ୧୦ । ଏ ଆଦି ଅନେକ
ଦ୍ରବ୍ୟ ମଣୋହି ବଢ଼ାଇ ଦେବ ଅଚଗନ ସାର ସେ ଶ୍ରୀମୁଖ ଖୋଲନ୍ତି ।
ଶ୍ରୀମହାପ୍ରସାଦ ଅଂଶ ସେବକମାନେ ହରଷେ ଯେ ଯାହା ଅନୁରୂପରେ
ଯାଉଅଛନ୍ତି । ରହିଥାନ୍ତି ଚଉତରେ । ଶ୍ରୀଛାମୁରେ ହୋଉଥାଇ ନୀଲ
ହୁରି । ୧୧ । ଅହା ଯେ ସମୟ ଦେଖି ମନ ହୁଏ ଯେଉଁ ସୁଖୀ ମନ
ସେ ଜାଣଇ ଜଗବନ୍ଧୁ ଜାଣନ୍ତି । ଏହା ଦେଖୁ ଦେଖୁ ପ୍ରାଣୀ ଅଙ୍ଗବେଙ୍କ
ହେବେ ପୁଣି ଇନ୍ଦ୍ରସମ୍ପତ୍ତି ଙ୍କ ସ୍ନେହ ବିଡ଼ା କରନ୍ତି । ମାନବ-ଶରୀରରୁ

୧ବନ୍ତ । ୨ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ସମୟ ଦିଅନ୍ତି । ୩ପାପ । ୪ଶ୍ରୀକ୍ଷେ-
ତ୍ରପାଳ । ୫ ବେଦ ଜନ୍ମା କର୍ତ୍ତା । ୬ ଦୀପ୍ତି । ୭ଶାର୍ଙ୍ଗ ଧନୁଧାରୀ
ଜଗନ୍ନାଥ ।

ପାଇ । ଏଡ଼େ ସୁଖ ଥାଉଁ ମନ ଆନକୁ ଦେଇ ।୧୨। ଜପ ତପ ଦାନ
ତୀର୍ଥ ପ୍ରମାଣ ଏ ପରମାର୍ଥ୧ କରୁଥିବ ଜଗନ୍ନାଥ ଦର୍ଶନ ପାଏ ।
ନାନା ବୃତ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ କରି୨ ଶ୍ରେଷ୍ଠୀ ଦିଗ ବଣିଜ ବାଣିଜ୍ୟ ଉଦର ନିମନ୍ତେ
ସିନା ସବୁ ଉପାର୍ଜିତ ଅନାର ନାଥଙ୍କୁ ପ୍ରଦୀପ୩ ଆନନ୍ଦକନ୍ଦ୪ ଦର୍ଶନେ
ତ କର୍ମ ଲୋପ । ୧୩ । ଏବେ ଶୁଣ ଦିବ୍ୟ ରତ୍ନ ସିଂହାସନପ ପ୍ରବେଶ
ହେବା ସମୟରେ ଲୋକେ ବାହାର ହୋଏ । ପାନ ପଡିହାରୀ ପାଇ
ଅପଣା ସେବା ଇଚ୍ଛାଇ ମଣୋହିରେ ବଢନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଦେବାଧିପତ୍ୟେ ।
ନାଡ଼ୀ ନଡ଼ିଆ କଦଳି ପୁଳୀ । ନାନାରସେ ପିଠା ସୁଧାରସକୁ ବଳି ॥
ଖେଚଡ଼ୀ ଦିବ୍ୟ ଅବଢ଼ା ନାନାବିଧ ପ୍ରକାରେ ବଡ଼ା ବଡ଼ା ହୋଇ ଦିବ୍ୟ
ବ୍ୟଞ୍ଜନାଦି ଯେ ସେତେ । ଅଢ଼ୋ ଅଢ଼ୋ ଦେଖାନ୍ତି ତାଙ୍କ ଆସନପାଶରୁ
ତାଙ୍କୁ ନେଇ ଆନ୍ତି ମହାସୁପକାର ତା କେତେ । ଯହୁଁ ଦେବଙ୍କ ଭୋ-
ଜନ । ବାଢ଼ିବାକୁ ତହିଁ ଷୀରସାଗର ମନ୍ଥନ ।୧୪। ଧୂପ ଦୀପ ଅନେ-
କେଶ ପଡ଼ିବା ଶେଷକୁ ସ୍ନାନ ହୋଇଥାନ୍ତି ଦେଖିବାକୁ ଲୋକଙ୍କ
ଅନଳି । ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଚକୋର ପ୍ରାୟେ ହୋଇ ଏକତାନ ଲଗ୍ନେ କପାଟ
ଫିଟିଲେ ଜଗଜ୍ଜ୍ୟୋତି ଦେଖନ୍ତି । ଜୟ ଜୟ ଶବଦେ ଗୋଳ । ପ୍ରତି
ହୁଅଇ ତ ସେ ଜନ ଅନ୍ତଃପ୍ରାଣ । ୧୬ । ସେ ଅନନ୍ତି ବନ୍ଦାପନା
ଶ୍ରୀମୁଖଚନ୍ଦ୍ରର ଜ୍ୟୋତି୭ ଦେଖିବାର ଲାଗି ଥାଆନ୍ତି ଜନ୍ତୁ ଜନ୍ମୀଜନେ ।
ନାନାନାଟ୍ୟରଙ୍ଗେ ଜନ ନାହିଁ ଅଉ କେତେକ ଏମନ୍ତ କେତେ ମନେ
ନାଚନ୍ତି ମର୍ତ୍ତ୍ୟ । ତହୁଁ ହୁଏ ସାହାଣ ମେଳା୮ । ଅହା ସେ ସମୟ
ସୁଖ ନାହିଁ ଦେଖିଲା । ୧୭ । କେ କେତେ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି କେ
କେବଳ ସ୍ତୁତି ଶୁଣାନ୍ତି କେ କେତେ ରୂପେଣ ତହୁଁ କରେ ଟହଳ ।
ଯେତେ ଜଣାଇଲେ ବଳି ପଞ୍ଚଇନ୍ଦ୍ରିୟ ରହି କୋଳ ବୋଲିବାକୁ
ଶକ୍ୟ ତହିଁ ନାହିଁ କାହାର । ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଧୂପ ସନ୍ଧ୍ୟାଦୀପଯାନ । ସବୁର

୧ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ । ୨ଜପନ୍ତି ବ୍ୟବହାର । ୩ଜଗତ୍କର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୃତି । ୪ଅନନ୍ତ
ଓ ସୁଖର ମୂଳକାରଣ ଜଗନ୍ନାଥଦେବଙ୍କ । ୫ଲକ୍ଷ୍ମୀଠାକୁରାଣୀ ।
୬ଜଗନ୍ନାଥଦେବଙ୍କୁ । ୭ଜରଣ । ୮ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଅନୁମତି ।

କଥା ଶୁଣନ୍ତ ଶ୍ରବଣ ଦେନି । ୧୮ । ଏମନ୍ତେ ଥୋକାଏ ବେଳ ଛତ୍ରରେ ଭୋଗ ଗନ୍ଧକ, ମୈଲମ ହୋଇ ସୁବେଶେ ବଢ଼େ କରନ୍ତ । ବହୁତ ମୂଲ୍ୟ ଅମ୍ବର[୧] ବିଶେ ଅତିଅଳଙ୍କାର ଉତ୍ତମ କଞ୍ଚ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ଲାଗି ହୁଅନ୍ତ । ଫୁଲଫୁଲମାନ ସୁନ୍ଦରୀ[୨] ଫୁଲ ଥାଇ ହୃଦୟ ଦେଖିଲେ ଲୋକର । ୧୯ । ଏମନ୍ତେ ବେଶ ହଡ଼ାଇ ସମସ୍ତ ଲୋକ କଢ଼ାଇ ମଣୋହିରେ ବେନ ଘଣ୍ଟ ବଢ଼େ କରନ୍ତ । ଉତ୍ତମ ଅନ୍ନ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ଇତର ମନୋରଞ୍ଜନ ମହାସୁପକାରମାନେ ନେଇ କରନ୍ତ । ନାଡ଼ି ନଡ଼ୁ ଜାଳମ୍ବ ଗଣ୍ଡା । କାକସ ଅଟଣ୍ଡା କାନ୍ତ କଦଳୀ ଇଞ୍ଚା ।୨୦। ଘୃତପୁଳୀ ସରପୁଳୀ ଅମୃତରସ ଅବଳୀ ଘୃଳୀ ହଂସକେଳ ଆଦି କର୍ପୂରକେଳ । କ୍ଷୀରାକ୍ଷୀରସା ଅମୃତ ଦୁଧ ଗୋଟକା ବହୁତ ଦସ୍ତାଦଧି ଆଦି ଏଥେ ଥାଅନ୍ତ ମିଠ । ସରପୁଳୀ ଚଢ଼ାଇନେବା । ଡିମ୍ବର ସରସତିଅ ମନକୁ ହବା । ୨୧ । ଠାକୁଅ ପାଚଭାତକ ଖଇରଚୂଳ ଅନେକ ଘୋଳ ବଡ଼ା ଆଦି କେତେ କେତେ ହୁଅନ୍ତ । ନିର୍ମାଅରେ ତା ନେଇ ସ୍ଥାମ୍ଭେ ଦେଇ ଅଭର ପନ୍ତ ପନ୍ତ କରି ପନ୍ତୀବନ୍ଧ ଥିଅନ୍ତ । ଏହିରୂପେ ଭୋଗ ଅପାର । ମଣୋହି କରନ୍ତ ପ୍ରଭୁ ଜଗଦୀଶ୍ୱର । ୨୨। ଏମନ୍ତେ ଦୁଇ-ପ୍ରହର ଧୂପ ଶେଷେ ଦେବତର ମୈଲମ[୨] ହୋଇ ସୁବେଶ ହୁଅନ୍ତ ପୁଣି । ଚତୁର୍ଦ୍ଧାମୂର୍ତ୍ତି ବାଦ୍ୟ ବଜାଇ ଦେବଦାସ ଛନ୍ଦି ବଢ଼ାନ୍ତ ଲୋକ ହୃଦୟ ଜାଣି । ପହୁଡ଼ିବା ବେଳ ଜାଣନ୍ତ । ଖଟଶେଯ ଖଟଶେଯଙ୍କୁ ଅଣନ୍ତ ।୨୩। ବଡ଼ଧ ବନ୍ଧ ପିତୁଳ ଦଣ୍ଡ କମରେ ଝଲି ନାନା ରତ୍ନ ମଣିମାଳଙ୍କରେ ମଣ୍ଡିତ । ତାର ତାରକ ତାରକୁ[୩] ଉପନ୍ନ କର ବାର-କୁ[୪] ହାରବାରେ ଏକେ ଏକେ ମହାପଣ୍ଡିତ । କେ କହିବ ସେ ଖଟ ଶୋଭା । ନଠଂ ହୋଇ ରହେ ମନ ନୟନ ଲୋକ । ୨୪ । ତଥି ପଟୁ ପାଟଭୂଲୀ[୫] ବବଧବର୍ଣ୍ଣେ ମଣ୍ଡୁଳ ଉପରେ ଶୁକଳ ହିନବାସ ପକାଇ । ଖଟ ଶେଯମେଇକାପ ଶେଯ ଶୋଇଲେ ଏରୂପ ଅପ୍ରାନ୍ତ ଦର୍ଶନ କର

୧ବସ୍ତ୍ର । ୨ବେଶ ଉତ୍ତରବା । ୩ରତ୍ନମାନଙ୍କର ଜ୍ୟୋତି ନକ୍ଷତ୍ର ଜ୍ୟୋତିକୁ । ୪ ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣ ସମୂହକୁ । ୫ତୁଳାପୂର୍ଣ୍ଣ ବହ୍ଲଣା ।

ଅଲଗା ହୋଇ । ପହୁଡ଼ିନ୍ତ ଦେବାଧିଦେବ । ଏଥିଅନ୍ତେ ଶୁଣ କ୍ଷେତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭାବ । ୨୫ । ଅନେକ ଦାସ ବୈଷ୍ଣବ ଅନାଥ ଅଭ୍ୟାଗତେବଂ ଯୋଗୀ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଯାହାକୁ ଯେମନ୍ତ ଖଞ୍ଜା । ଦିଅନ୍ତି ତାକୁ ସେରୂପେ ଏ ବାହାରେ ନାନାରୂପେ କଅନ୍ତି ଦୁଃଖୀ ଦରିଦ୍ର ଭିକ୍ଷୁକ ପୁଞ୍ଜା । ଦେବାକୁ ଏ କୈବଲ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର[2] । ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବ ନୃପବର ସେ ପାତ୍ର । ୨୬ । ଆଉ ଯେ ନାଁ ଥିବ କାହିଁ ଦେଖିଲା ଶୁଣିଲା ନାହିଁ ନୋହିବ ନୋହିବ ଏଡ଼େ ବଡ଼ ଠାକୁର । ଏହି ଯେବେ ସିନା ଭାବେ ବ୍ରହ୍ମାଦି ଶଙ୍କର ଦେବେ କିଙ୍କର ରୂପକୁ ସୀତକାର ତାଙ୍କର । ଅସ୍ମ-ମାନେ ଏମନ୍ତ ଜଡ଼ । କ୍ଷଣରଙ୍ଗ ଦେହ ଯେବେ ବୋଲାଉଁ ବଡ଼ । ୨୭ । ଏବେ ଅପହ୍ନୁତ ହେବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଶୁଣ କହିବା ଅସ୍ତ ଅଚଳରେ ଦିନବନ୍ଧୁ ପ୍ରବେଶ । କମଳହିଁ ସମୁଦ୍ରିତ କୁମୁଦମୋଦହିଁ ବଢତ ଚକ୍ରବାକ ଚକ୍ରବାକୀ ସଙ୍ଗ ବିନାଶ । ଅନ୍ଧାର ହୁଅଇ ଦିବସ । ପୁରେ ପୁରେ ପ୍ରଦୀପ ପ୍ରତାପ ପ୍ରକାଶି । ୨୮ । ସନ୍ଧ୍ୟା ସୁମରନ୍ତି ଦ୍ୱିଜେ ଦେବପୁରେ ଶଙ୍ଖ ବାଜେ ଘୋର ମନ୍ଦ୍ର[5] ସ୍ୱରେ ଚଉଦିଗେ ଶୁଭଇ । ନାହିଁ ନାହିଁ ତିନଲୋକ ଅନାଥଜନଙ୍କ ରକ୍ଷକ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବ-ରାଜ ପରାପ୍ତେ ହୋଇ । ଏହା ଶୁଣି ଶ୍ରୀ ଦେବରାଜେ । ଅପହ୍ନୁତ ହୋଇଁ ଅବକାଶରେ ବଜେ । ୨୯ । ଅଲପ ନିଦ୍ରାଳସେ ନୟନ ଘୂର୍ମିତ ଦିଶେ ଶ୍ରୀମୁଖଚନ୍ଦ୍ର ଦିଶଇ ଅତି ସୁନ୍ଦର । ଜନ ହୃଦୟ-କୁମୁଦ ନୟନ ସୁଖ ସମ୍ପଦ ଭକତବୃନ୍ଦ-ଚକୋର ଆନନ୍ଦପୂର । ଜୟ ଜୟ ଶବଦ ଗୋଳ । ପ୍ରତେ ହୁଅଇ ଯେ କ୍ଷୀରସିନ୍ଧୁ କଲ୍ଲୋଳ ।। ଅନେକ ଦୀପ ବିଦ୍ରୁମ ଜଳନ୍ତି ସେ ଥାଡ଼ି ଥାଡ଼ି ଥିଟିହିଁ ଦିବସପରି ହୋଇ ପ୍ରକାଶ । ବୃନ୍ଦ ଦୀପ ଅର୍ବୀ ବ୍ୟକ୍ତେ ଉନ୍ଦୁ ଉଦିଆ ଏହିତେ । ଚନ୍ଦ୍ର ଉଦେକାଳେ ଚନ୍ଦ୍ର ଉଦୟ ନାହିଁ ଏକେତ ସେ ଜଗମୋ-ହନ । ଆମୋଦେ ଆମୋଦ କରେ ଜଗତ ମନ । ୩୧ । ଅନେକ ଆଲଟ ପଙ୍ଖା ଚାମର ନୃତ୍ୟର ଲେଖା ପଟେ ଗହଳେ ପଶି ଯାଇ

୧ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ୨ ମୁକ୍ତିକ୍ଷେତ୍ର । ୩ ସୂର୍ଯ୍ୟ । ୪ ଆନନ୍ଦ । ୫ ଗମ୍ଭୀରଧ୍ୱନି ।

ନୃତ୍ୟ । ଅନେକ ଦୁଆରେ ଥାଇ, ଶୁଦ୍ଧି ନୋହି ଦର୍ଶନ ମାତ୍ର ପରମ-
ଆନନ୍ଦ ସୁଖ ମନକୁ ଦେଇ । ଦ୍ୱାରେ ରହିଥାନ୍ତି ଦୁଆରୀ । ବଡ଼ ବଡ଼
ଯୋଦ୍ଧା ବେତମାନଙ୍କୁ ଧରି । ୩୨ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶେଯା ଲୋକେ ଯାଇଁ
ଖାଟ ଶେଯ ଘେନି ଯାଇ ଯତ୍ନ କରି ଦେଇ ଯାହାର ସ୍ଥାନେ ରଖନ୍ତି ।
ଶୃଙ୍ଗାରୀ ଯେବେ କେ ନେଇ ଗଲା ଶୃଙ୍ଗାର ଖଟଇ ଖଣ୍ଡୁଣି ସାମନ୍ତ-
ମାନେ ସେବା କରନ୍ତି । ଆହା ସେ ସୁବେଶ ଚରିତ । ସୁମରିଲେ ଜନ୍ମେ
ନାଶ ହୁଏ ଦୁରିତ । ୩୩ । ବିବିଧ କୁସୁମ ଗନ୍ଧ ଦିଶଇ ଯେମନ୍ତ
ଶୋଭା ତାହା କେଉଁ ବଚନେ କହି କରିବ ଶେଷ । ସହସ୍ରେ ମୁଖରେ
ଶେଷ୨ ସହସ୍ରେ ବରଷେ କହି ନ ପାରିବେ ସେଉଁ ଶୋଭାର
ଲେଶ । ଆହା ସେ ଶ୍ରୀମୁଖମଣ୍ଡଳ । ଯାହା ଲାଗି ଶୋଭା ଅବତଂଶ
କୁଣ୍ଡଳ । ୩୪ । ଯେଉଁ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ଭୂଷଣମାନଙ୍କର ବିଭୂଷଣ ତହିଁ
ନିଜ ମଣ୍ଡନକୁ ମଣ୍ଡନ କରି । କେବଳ ଈଶ୍ୱର ଅଙ୍ଗ ହେଲେ ଆଭ-
ରଣ ଭଙ୍ଗୀ ଅଉ ଇଂ ଅଧିକ ତାହି [illegible] ଶୋଭା । ଦୁହେଁ ଦୁହିଁଙ୍କି
ସେ ଭୂଷଣ । ଚନ୍ଦ୍ର ନଶି ଘନ ବିଦ୍ୟୁ ପରାଜୟେ ଜାଣ । ୩୫ । ଏମନ୍ତେ
ଅମୂଲ୍ୟ ବେଶ ବଢ଼ାଇ ଜଗନ୍ନିବାସ୩ ମନୋହି କରନ୍ତି ସଙ୍ଗେ
ଅଗ୍ରଜ୪ ହେଜ । ଅନେକ ରୂପେ ଅମୃତ ମନୋହି ଦ୍ରବ୍ୟ ବହୁତ
ଷଡ଼ରସେ ତୋଷଅନ୍ତି ହିକ୍ମିଣୀ [illegible] । କେତେ ତା କହିବ ବିସ୍ତାରି ।
ମନୋହି ଶେଷରେ ଯାହା ଲାଗି ଜାସ୍ତରି । ୩୬ । ଭୋଗ ଶେଷେ
ଆଚମନ କରାଇ ଜଗମୋହନ ଶ୍ରୀମୁଖ ପୋଛି ବଢ଼ାଇ ବଢ଼ିଆଲାଗି ।
ବଡ଼ ଅବକାଶ ବେଳ ବଡ଼ ଗହଳ ଉଠଇ ଆହା ଜନେ ଜନେ
ଥାଇ ସେ ସୁଖ ଲାଗି । ବିବିଧ ପ୍ରକାରେ ସଙ୍ଗୀତ । ବାଦ୍ୟମାନ ମିଶି
ହେଉଥାଇ ବହୁତ । ୩୭ । ତାଳ ମୃଦଙ୍ଗ ବଂଶୀ ବୀଣୀ ରବା
ଯନ୍ତ୍ର ମିଶି ମଧୁର ସୁସ୍ୱର [illegible] ମୋହେ ମନକୁ । ଯୋଜିଣ [illegible]
ପ୍ରବନ୍ଧ [illegible] ଆଦି ଛନ୍ଦ ଗୀତରେ ମତାଇ ଓ ୬ ଲକ୍ଷ୍ମୀମାନଙ୍କୁ ।

୧ପାଠକ । ୨ସର୍ପରାଜ ବାସୁକୀ । ୩ଜଗନ୍ନାଥଦେବ । ୪ବଡ଼ଭାଇ ।
୫ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ୬ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଂଶ ବିଶେଷ ।

କେତେଭରୂପେ କେ କରେ ଗାନ । ଏକମନେ ସାବଧାନେ ଜଗ-
ମୋହନ । ୩୮ । ରସିକନାଗରବର ରମାକାନ୍ତ ମୋତିହାର ଅତୁଲ୍ୟ
ଅମୂଲ୍ୟ ମରକତମାନପ୍ରକାଶ । ଅମର କୁମୁଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଅଷ୍ଟ ୨ କର
ମୁଦ୍ରା-ଲଦ୍ଧ ୩ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆନନ୍ଦ ସୁଖଦାୟକ । ସବୁଠାରେ
ସମାନ ଗନ୍ଧ ଥାଏ । ଏମନ୍ତ ହୋଇ ଲୋକଙ୍କୁ ନ ଥିବ ବାନ୍ଧ । ୩୯ । ଏମନ୍ତ
ଯେ ପ୍ରଭୂଷଣ ସେହି ଅନୁରୂପେ ପୁଣ ଭୂଷଣ ଅନୁରୂପେ ଦିଅନ୍ତି
ହର । ଯେମନ୍ତ ନେତ୍ର ଆକୃତି ଗନ୍ଧ ବାସରେ ସେହିମତ ଲୋକ ବଶ
ଅନ୍ୟଙ୍କୁ ଅତିନିନ୍ଦି ଦୂର । ଅନ୍ୟେ ଜନେ ସମସ୍ତ ତେଜ । ଦୀନକୃଷ୍ଣ
ବୋଲେ ସେବ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭଜ । ୪୦ ।

ତୃତୀୟ ଛାନ୍ଦ ।

ରାଗ କଲ୍ୟାଣ, ପଡ଼ିତାଳ ।

ଏଥିଅନନ୍ତରେ ଶୁଣ ସାଧୁଜନେ । ଆନନ୍ଦମନ ହୋଇ ଏକାଗ୍ରମନେ ।
ଉଲାଗିଥି ହୋଇ ସନ୍ତୋଷ ବେଶ । ବିଜୟ ଦ୍ୱାରେ ବସେ ଜଗଦୀଶ ।
ବସନ୍ତ ବାସେ କର୍ପୂର ଉଦ୍ଗାର । ବରଷ ଲାଗ ହୁଅନ୍ତି ଯେ କାଷ୍ଠ ।।
ତଥି ଅନ୍ତରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଲାଗି । ଗନ୍ଧ ଯେ ଥାଏ ଲୋକଙ୍କ ତାନ୍ଦା
ଲାଗି । ଏଥରେ ହେଉଥାଇ ଯେଉଁ ସୁଖ । ମନ ଜାଣଇ ଜାଣେ
ପଦ୍ମମୁଖ । ତୁଳସୀର ପତ୍ର କେଶର । ପଞ୍ଚଦ୍ୱାରେ ୭ ଦର୍ଶନପତନ
କରି । ୧ । ଅନେକ ଫୁଲ ଅନେକ ପ୍ରକାରେ । ଆଣି ଯେ ଥାଇ
ଅନେକ ପହରେ । ଅନେକ ପ୍ରକାରେ ତାଙ୍କ ଖଞ୍ଜନା । ୬ ଯେଉଁ

---

୧ ହାରମଧ୍ୟ ମଣି । ୨ ଶାନ୍ତ । ୩ ଫର୍ଦ୍ଦ । ୪ ବେଶ ଉତାରିବା ।
୫ ଲଗାଇ । ୬ ବିଉସ୍ତମ । ୭ ତ୍ୟାଗ ।

ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ଲାଗନ୍ତି ସିନା । ଅହା ସେ ଧନ୍ୟ କର୍ପୂର ଯାଇ । ଅଧର ଛୁଇଁଲେ ତ ଭାଗ୍ୟରୁ ଥାଇ । ୩ । କେ ରହେ ଶିରେ କେ ରହେ ହୃଦରେ । କେ ରହେ ଲଲାଟପଟ୍ଟତଟରେ । କେ ଯାଇ ଲାଗେ ଅଭୟଚରଣେ । କେ ରହେ କରେ ସୁବାସନା ଗୁଣେ । କାହିଁକି ତପ କଲେ ସୁମନେ । କୈବଲ୍ୟଦାନୀ[1] ଦେଖନ୍ତି ସୁମନେ । ୪ । ଏବେ ଛଇଳ ଫୁଲବଜ୍ଲାଦିଆ । ଫୁଲବେଶରେ ଦୂରୁ ଥାଇ ହିଆ । ଫୁରୁଣାରେ ଲୋକ ନେତ୍ର-ଭ୍ରମର । ଯାଇ ଲୋଭେ ଚୁମ୍ବି ନୁହେ ଅନ୍ତର । ଫୁଲରେ ଅଟି ବଡ଼ ସରାଗ । ନାନାରୂପେ ଫୁଲ କରନ୍ତି ଭୋଗ । ୫ । ଗର୍ଭକ[2] ଅଳି ବେଷ୍ଟିତ ଲମ୍ବିତ । ଚୂଳମାଳରେ ସନ୍ନଦ୍ଧ ତ୍ରିଦିତ । ଫୁଲରେ ଗୃହଚୂଡ଼ ଆଭରଣ । ଅବଦ୍ଧ[3] ବନ୍ଧ[4] ଅଗ୍ରେପଣ[5] ତ୍ରୋଣ[6] । ଫୁଲର ଭାବ ଜାଣନ୍ତି ସେହୁ । ଫୁଲ କେ ଏତେ ପରୁ ଅଛୁ ବହି । ୬ । ଫୁଲ କୁଣ୍ଡଳ ଫୁଲର ମୁକୁଟ । ଫୁଲ ଅଙ୍ଗଦ[7] କଙ୍କଣ ପ୍ରକୋଷ୍ଠ । ଫୁଲ [illegible] ପଦକ ଶୋହେ । ଫୁଲେ ଅଳଙ୍କାର ଜଗତ ମୋହେ । ଫୁଲକୁ ତୁଲ ନୁହନ୍ତି କେହି । ଫୁଲାରବିନ୍ଦ[8] ନେତ୍ରେ ଛନ୍ତି ବହି । ୭ । ଫୁଲଚ୍ଛତ୍ର ଫୁଲପଙ୍ଖା ଚାମର । ଫୁଲଚନ୍ଦ୍ରଆ ଅଲଟ ଫୁଲର । ଫୁଲ ବିଛଣା ହୁଏ ଶେଯରେ । ଫୁଲ ବୃଷ୍ଟି ଦେବେ କରନ୍ତି ଶିରେ । ଯେତେ ବା କେତେ କହିବ ତାହା । ଧନ୍ୟ ସ୍ୱୟଂ ନୀଳଗିରିନାଥ । ୮ । ଶ୍ରୀବଳଭଦ୍ର ଶେଷ ଏହି ବେଶ । ବରୁଣନନ୍ଦିନୀ[9] ବେଶେ ଅବେଶ[10] । ରଜତ-ପଙ୍କଜ-ଶୃଙ୍ଗ ସୁନ୍ଦର । ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ ନେତ୍ର ଅତି ମନୋହର । ଶିରରେ ଫଣୀମଣି ବସନ୍ତେ । ତହିଁ ଉପରେ ଫୁଲଚୂଳ ଶୋଭେ । ୯ । କଟି ବାହୁଟି ହାର ପଦକ । କୁଣ୍ଡଳ ଆଦି ଫୁଲରେ ଏତେକ । ଶ୍ରୀମୁଖକୁ ବେଢ଼ି ଅଳ-

---

୧ ମୁକ୍ତିଦାତା । ୨ କେଶ ବେଷ୍ଟିତ ପୁଷ୍ପମାନ । ୩ ଯୋଡ଼ା ହୋଇ-ଗୁନ୍ଥା । ୪ ବନ୍ଧା ହୋଇ ଗୁନ୍ଥା । ୫ ଝରାଇବା । ୬ ତ୍ରୋଣାକାର ମାଲ । ୭ ବାହୁ । ୮ ପ୍ରଫୁଟିତ ପଦ୍ମ । ୯ ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ୧୦ ମନୋଯୋଗ ।

କାମନ୍ତ । ଅତି ସୁନ୍ଦରି ସୁନ୍ଦର ଦିଶନ୍ତ । ଅନ୍ତା ସେ ଶୋଭା ଅତି ଅଲକ୍ଷ୍ୟ । କେ ଅଛି କାହାକୁ କରଇ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ୧୦ । ବଡ଼ାଇ ଦିହାରୁ ହୁଅନ୍ତେ ମୃଗାଙ୍କ । ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତି ଅପସରାବୃନ୍ଦ । ତାଳ ମର୍ଦ୍ଦଳ ଯନ୍ତ୍ର ରବାଧର । ସୁସ୍ୱରେ ଗୀତ ଗାଆନ୍ତି ସୁନ୍ଦରୀ । ନାଗରୀ ଯଉବନ-ବୟସୀ । ନାଗର-ମନ-ମୀନକୁ ବଡ଼ଶୀ । ୧୧ । ଏମନ୍ତେ ବେଶ ଭ୍ରୂର ବେଷ ହୋଇ । ଶ୍ରୀକର୍ପୂର ରୂପ ଅଧରେ ଦେଇ । ଅଳପ ହସ ମନ୍ଦମନ୍ଦ ହୋଇ ଅମୃତଦୃଷ୍ଟି ଲୋକଙ୍କୁ ପକାଇ । ବଢ଼ନ୍ତି ଉର୍ଦ୍ଧ-ଦିହାସନରେ । ଲୋକେ ପଟୋଅର ଉତ୍ସବ ସମୃଦ୍ଧେ । ୧୨ । ନୃତ୍ୟ ଗୀତରେ ଅତି କୁଶଳତା । ତାଳମାନ ଗ୍ରାମ[2]ମାନଙ୍କେ ଜିତା । ଗନ୍ଧର୍ବସ୍ତ୍ରୀ ଯେ ସମସ୍ତେ ତନ୍ଦି । ଗନ୍ଧର୍ବୀଙ୍କୁ ହେଲେ ପାରନ୍ତି ମୋହି । ସୁନ୍ଦରୀ ଜଗତ୍ ସୁମୋହିନୀ । ଜଗମୋହନ ଅନୁରୂପ ଯେନ । ୧୩ । ନ ଉଚ୍ଚା ନ ଖର୍ବା ପ୍ରମିତଦେହା । ନ ସ୍ଥୂଳା ନ କୃଶା ଅପୂର୍ବାଲହା । ଉଚ୍ଚକୁଚରେ ସମସ୍ତେ ସ୍ତନ୍ଧି ନିତମ୍ବବତୀ ଅତି ମନୋହାରୀ । ସୁନେତ୍ରା ଚାରୁ ପଦ୍ମଦଳାକ୍ଷୀ[3] । ସର୍ବାଙ୍ଗ ସୁଭଗା[4] ବକ୍ରକଟାକ୍ଷୀ । ୧୪ । ସୁକେଶୀ ସୁବେଶୀ କେ ମଦାଳସୀ[5] । କେ କନ୍ଦର୍ପକେଳିକଳା ଲାଳସୀ । ମତ୍ତପିକଭାଷୀ କେ ମନ୍ଦହାସୀ । କେ ସୁଖଶଶୀ ମନ-ମୋହପାଶୀ । ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି ନ ଟଳେ ପାର୍ଦ୍ଦୀ କେ ଚହିଁଲେ କାମ କରେ ପ୍ରମାଦ । ୧୫ । ଏକେତ ପ୍ରମଦା[6] ମଦନେ ମତ୍ତା । ମୋହି ପାରନ୍ତି ମହା ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେତାଙ୍କୁ[7] । ବକଭାଷ କହି ନାସା ଫୁଲାଇ । ହେଲେ ମନକୁ କିଅନ୍ତି ମୂଲାଇ । ମୋହିନୀ ନାଟ୍ୟାହଳାସ[8] ବଶେ । ମୋହନ୍ତି ମନକୁ ବଚଶ ଉପ୍ସେ । ୧୬ । କେ ହସରେ ବଶ କରଇ ମନ । କେ ସୁଖ ଦିଅଇ କହି ବଚନ । କେ ନୟନକୋଣେ ଚହିଁଲେ କ୍ଷଣେ । ବନାଇ ପକାଏ ମଦନବାଣେ । କାହାର ଭ୍ରୂଭଙ୍ଗିମା

---

୧ ଯମୁମତେର । ୨ ସ୍ୱରର ଅଂଶ ବିଶେଷ । ୩ ପଦ୍ମପତ୍ରନୟନା । ୪ ସର୍ବାଙ୍ଗସୁନ୍ଦରୀ । ୫ ମଦବିହ୍ୱଳା । ୬ ସୁନ୍ଦରୀ । ୭ ମହାଯୋଗୀ । ୮ ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗୀ ।

ଗୃହୁଗୀ । ଦମ୍ଭ ବଧନାଙ୍କୁ ଶାଣକରୁଣୀ । ୧୭ । କେ ବେଣୀ ବଛଙ୍କ ଲୋଟଣୀ ଜୁଡ଼ା । ଗନ୍ଧରେ ଗନ୍ଧ୍ୱ୧ ପ୍ରତିଘରବୁଡ଼ା । କାଳନ୍ଦୀ-କୂଳେ ହଂସପନ୍ତି ପ୍ରାୟେଁ । ମୋତିଦନ୍ତ ଶ୍ରେଣୀ ଶୋଭାକୁ ପାଏ । ଝଲକେ ଝିକିମିକି ଅଳକା୨ । ଝଟତି ଲଗାଇ କାମଚେଳକା । ୧୮ । ଗଣ୍ଡ ମଣିମୟ କର୍ଣ୍ଣ ଦର୍ପଣ । ନ କରେ କାହା ମନକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ୩ । ଫୁଲ ଭ୍ରମରୀ ଝଲକା ଝଲକା । ଚମ୍ପାକଳି ଅଙ୍ଗୁଳରେ ମୁଦ୍ରିକା । ନାସାରେ ମୋତି ମଣି ବସଣୀ । ନେତ୍ର ପଡ଼ିଲେ ମନ୍ତ୍ର କୋଟନ୍ତି ଆଣି । ୧୯ । କମ୍ବୁକଣ୍ଠେ୪ କଣ୍ଠଭୂଷଣ ଶୋଭନ୍ତି । କରେ କଙ୍କଣ ଚୂଡ଼ି ତାଡ଼ ବାହନ୍ତି । ବଚନ୍ଦ୍ର ତିଳକ ଧାରିଲେ ବଶନ୍ତେ । ବାନ୍ଧୁଲୀ ଅଧରେ ତାମ୍ବୁଲ ସାଜେ । ଖଞ୍ଜନ ନୟନରେ ଅଞ୍ଜନ । ରଞ୍ଜିକେ କରେ ନୟନ ରଞ୍ଜନ । ୨୦ । ଗତିରୁ ଧାଗୁଜ ବଳା କାହାର । ଧନୁରେ ଜଗାଇ୫ କୁସୁମଶର । ରଣରଣଙ୍କ୬ ରଣରଣ ପ୍ରାୟେ । ଝଟକ ଦିଶଇ ସବୁରୁ କାୟେ । ବଖୋଟି କେତେ କହିବ ତାହା [illegible] ନ ଗଣେ ଗହିଁ ଦୁଲ ଯାହା । ୨୧ । ଏକେତ ୮ସ ଜଗମୋହନପୁର୭ । ଯହିଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଗ-ମୋହନ ପୂର୮ । ଏଥେତ କରନ୍ତି ଜଗମୋହନ୯ । ଆଉ କଥା ତାଙ୍କୁ କେତେ ଗହନ । କାହାର ତାରତର ତରଳ୧୦ । କରେ ଇଷିତ ମାତ୍ରକେ ଦ୍ରୁତଳ୧୧ । ୨୨ । କେ ହାବଭାବ୧୨ ଅନୁରବ ରସେ । ଧନେକ ସୁଖ ଅମୃତ ବରଷେ । ନାନାରଙ୍ଗେ ଫଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣଲତା । ଚଳନ୍ତି ପ୍ରାୟେ ଦିଶନ୍ତି ବନତା । କେ ମୁଗ୍ଧା୧୩ ମଧ୍ୟା୧୪ ପ୍ରଗଲ୍ଭା୧୫ ତହିଁ । କଳାକଳାପକୁ୧୬ ଅନ୍ତ ନାହିଁ । ୨୩ । କାହାକୁ ଚତୁରଦଶ

---

୧ କେଶ ଗୁଚ୍ଛରେ ଫୁଲଗଭା । ୨ ଝିକିମିକି ମାଳୀ ଅଳଙ୍କାର ଯୁକ୍ତ କୁଞ୍ଚିତ କେଶ । ୩ ତୋଷଣ । ୪ ଶଙ୍ଖ ସଦୃଶ କଣ୍ଠଦେଶରେ । ୫ ଜାଗ୍ରତ କରାଏ । ୬ କନ୍ଦର୍ପଙ୍କ । ୭ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିର । ୮ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ । ୯ ଜଗତଜନଙ୍କୁ ମୋହିତ । ୧୦ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ତରାହାର । ୧୧ ଦ୍ରବୀଭୂତ । ୧୨ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଭଙ୍ଗିବିଶେଷ । ୧୩ ମଧୁରବୟସ୍କା । ୧୪ ମଧ୍ୟବୟସ୍କା । ୧୫ ପ୍ରବୀଣା । ୧୬ ନୃତ୍ୟଗୀତାଦି ଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ।

ବଚନ । କାହାକୁ ଶୀତଳ କେ ଶୋଭନ ନୀରସ । କେ ପକ୍ଷୀ ଧଭର
ଭିତରେ ତହୁଁ । ତାହା ଅବା କେତେ ବର୍ଣ୍ଣିବୁ କହୁ । ଏମନ୍ତେ ସମା
ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତି । ଜଗତନାଥ ମନକୁ ହରନ୍ତି ।୨୪। ଏବେ ତ ତାଙ୍କର
ମଲ୍ଲିକା ଗରଂ ।୧ ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ଗନ୍ଧ ହୁଅଇ ଦେଗ । କୁସୁମଗତ୨
କେନ୍ଦୁ କେଳ୍ପ ବୋଲେ । ଏହେ ସମସ୍ତ ଗୀତ ହସୁଥିଲେ । ଅଙ୍ଗରେ
ନାନାରଙ୍ଗ କରନ୍ତି । ଅନଙ୍ଗ ଅନଙ୍ଗରଣ ୩ ଗ୍ରନ୍ଥି ।୨୫। ନୃତ୍ୟ
ବଢ଼ାଇ ସମସ୍ତେହେଁ ଚଳେ । ହସ ରସରେ ନାନାକୁତୂହଳେ । ରଣ-
ରଣାଙ୍କ ରଣରଥ ପନ୍ତି୩ । ପ୍ରାଚେ ରସଭୂମି୪ ଶୃଙ୍ଗାରେ ମିଳନ୍ତି । ଏମନ୍ତେ
ଚଢ଼ି ବଡ଼ଶିଂହାଚ । ଲୋକେ ଭିତରୁ ହୁଅନ୍ତି ବାହାର । ୨୬ ।
ସ୍ନେହେ ଖଣ୍ଡେ ଦୁଇରେ ଯାଇ ରହନ୍ତି । ମହାସ୍ନାନକାରେ ଭୋଗ ବହନ୍ତି ।
ମଙ୍ଗଳାକୁ କରନ୍ତି ଦେବାଧିଦେବେ । ବଲ୍ଲଭ ଭୋଗ ସେହୁ ଲାଗେ ହୁଏ ।
ଆହା ସେ ବନ୍ଦାପନା ବଧାନ । ସମସ୍ତଲୋକର ଗତି ନଧାନ୫ ।୨୭।
ଆଚମନ ଶେଷେ ବଢ଼ି ଅଣ୍ଟି ଲାଗି । ହୁଅନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ମହାସୁଖଭୋଗୀ । ଏହୁ
ସମୟରେ ପୁରାଣ ଶୁଣି । ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ହୁଏ ମେଲାଣି । ନଦୀରେ
ଅତି ଅବେଶ୬ ହୋଇ । ପହୁଡ଼ନ୍ତି ଦିବ୍ୟ ପଲ୍ୟଙ୍କେ ଯାଇ । ୨୮ ।
ପାଲିସେବକେ ରହନ୍ତି ସେବାରେ । ଦଣ୍ଡୁଆସୀ ଲୋକ ସଞ୍ଚାବାହାରେ ।
ଏଥିଅନ୍ତେରେ ପଡ଼ଇ କବାଟ । ଏମନ୍ତେ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବରାଟ । ନୀତିଛ
କତି ପ୍ରତିପାଳନ୍ତି । ସ୍ଥାପକ ବୃତ୍ତିରେ୭ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ୨୯ ।
ରଜନୀ ଶେଷେ ପୁଣି ସେହିମତି । ଏମନ୍ତ ହୋଇ ଦେବରାଜ ନୀତି ।
ଏହା ଯେଉଁ ମାନେ ଭାବନ୍ତି ନିତି । ତାହାଙ୍କ ନାହିଁ ଯମରାଜ ଭୀତି୮ ।
ଶୁଣ ହେ ସାଧୁ ବିବେକବର । ଏ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭଜି ସଂସାରୁ ତର । ୩୦ ।
ବୋଲନ୍ତି ଅବା ଦୀନକୃଷ୍ଣ ବାଣୀ । ତାହା କେମନ୍ତେ ଘିବୁଁ ଅମ୍ଭେ

୧ମଲ୍ଲିକା । ପର ଯେଉଁ ସ୍ୱେଦ ଅଙ୍ଗ ହିନ ରହେ । ୨କୁସୁମଫୁଲ
ପଢ଼ ଯେଉଁ ସ୍ୱେଦ ଭଞ୍ଜନ କରୁଥିଲେ ଧ୍ୟାଏ । ୩କାମର ଯୁଦ୍ଧରଥ
ଶ୍ରେଣୀ ପଢ଼ । ୪ସ୍ଥଳୀ । ୫ମୁକ୍ତିଧାମ । ୬ଆସକ୍ତ । ୭ମାଳୀର ମାଳ-
ରେ ଫୁଲ ଥିଲା ପଢ଼ ଭ୍ରମିତ ହୋଇ । ୮ଯମଭୟ ।

ଶୁଣି । ନକ୍ଷା ମଧ୍ୟେ ଦୋଷ ଥିଲେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ । କଳଙ୍କ ଥିଲେ ଚନ୍ଦ୍ରମା ପୀୟୂଷ । ସନ୍ତଙ୍କ ଦେଖ ଚନ୍ଦନ ପିତା । ଯାଧନାଗବ ଯେନ ନ ଯେନତା । ୩୧ । ଅତି ଯାଚୁକ ହୋଇଲେହେଁ ଫଣୀ । ତ୍ରିହଣ ନିଜ ନ ଛଡ଼ ତା ମଣି । କୋକିଳ କ-। ହେଲେ ତାର ବାଣୀ । ମଧୁର ସ୍ୱରରୁ ଅବଶ୍ୟ ଗୁଣି । ଶାମ୍ବୁକୁ ଜାତ ହେଲେ ମୁକ୍ତା । ମଣ୍ଡନ ନ କରେ କେଉଁ ଲୋକ ତା । ୩୨ । ଏଁ ଯେନ ଏ ଜଗମୋହନ ଗୀତ । ଅବଗତଲୋକଙ୍କର ହିତ । ଶ୍ରବଣେ ଶୁଣି ମନେ ଏହା ଯାବ । ଅହୋ ପାଉଷ ବଇକୁଣ୍ଠ ଠାବ । ତୁମ୍ଭେତ ସବୁ ପ୍ରକାରେ ଧୀର । ଅସାର କଥା କର ଘର ସାର ।୩୩। ମେଘ ଯେସନ ଲବଣ-ଅମ୍ବୁ ତ । ଗ୍ରହଣେ କରଇ ଅମୃତ ମତ । ସେହିରୂପେ ସାଧୁଜନଙ୍କ ଚିତ୍ତ । ତାହାଙ୍କୁ ମୋର କୋଟି ଦଣ୍ଡବତ । ଏବେହେଁ କିନ୍ତୁ ଅଛି ଖଳଙ୍କୁ । ନ ଯିବେ କେବେହେଁ ନିନ୍ଦାଗୋଳକୁ । ୩୪ । ତୁମ୍ଭ ବଚନ ଯେ ନଉକା ପ୍ରାୟେ । ହେଳାରେ ତ୍ରିଲୋକ ପ୍ରତିକୂଳ ପାଏ । ପଙ୍କ୍ତି ଅପୂର୍ବ ଖରକୁ ତଳଇ୪ । କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର୫ ନୋହି ମର୍ମେ ବାଜଇ । ଜୀବନେ ଥିଲେ ନ ଶୁଖେ ବ୍ରଣ । ଦୁଃଖ ଦେବାରେ ସେ ଅଟି ନିପୁଣ । ୩୫ । ଦୀନକୃଷ୍ଣ ବୋଲେ ସଂସାର ଗତି । ସାଧୁହୃଦ ହୋଇ ସାଧୁଙ୍କୁ ଭଜ । ଜଗନ୍ନାଥ, ଦେବରାଜଙ୍କ କଥା । ଶ୍ରବଣେ ଶୁଣି ଖଣ୍ଡ ଭବବ୍ୟଥା । ଏ ଦେହ ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲ ସମାନ । ଦଣ୍ଡେକେ ହୋଇଯିବ ଅନୁମାନ ।୩୬। ଚକ୍ରକାର ଚକ୍ରପଣ ପରାୟେ । ହୋଇଅଛି ଏ କ୍ଷଣଭଙ୍ଗ କାୟେ । ପାଣିଫୋଟକା ପ୍ରାୟେ ଫାଟିଯିବ । ଭସ୍ମ କୃମୀ ବିଷ୍ଠା ତିନ ଏ ହେବ । ଅନେକ ମତେ ଏହା ବଦନ୍ତି । ଏଥିକୁ ଏକା ଜଗନ୍ନାଥ ଗତି ।୩୭। ଦେଖ ଦୁସ୍ତର ସଂସାରସାଗର । ଏହା ତରିବାକୁ ଉପାୟ କର । ନାମବୋଇତ ବେଗେ କର ଆଜ । କଣ୍ଡେଆର ହୋଏ ଦେବାଧି-ରାଜ । ଭକତିଭାବେ ସୁବାତାସ ତହିଁ । ସୁଖେ ତରବ କହୁ ''ଭବ

୧ସର୍ପ । ୨ଲୁଣିଅଞ୍ଚଳ । ୩ବରୁଷ, ଗୁପଗୀତ କୂଳ । ୪ଆସ୍ତପିବ ଶରର ଗୁଣକୁ ଧରଇ । ୫ଗୁଣରେ ଯୁକ୍ତ ନୋହି ।୬ଅନୁକୂଳ ପବନ ।

ନାହିଁ । ୩୮ । ଦୀନକୃଷ୍ଣ ବୋଲେ ନ କର ହେଳା । ସ୍ଥିର ଥାଅ ଶ୍ରୀପଦପଙ୍କଜଯୋଡ଼ା । ସର୍ବଠାରେ ସମଦୃଷ୍ଟ୍ୟ ହୁଅ । ସନ୍ତୋଷେ ଦୀନଜନେ ଦାନ ଦିଅ । କୋମଳ ପ୍ରିୟବଚନ କହି । ଜୀବରେ ମାତ୍ର ଥିବ ଦୟା ବହି । ୩୯ ।

ଚତୁର୍ଥ ସ୍କନ୍ଧ । ରାଗ କଉଶିକ ।

ଏବେ ଶୁଣ ସାଧୁଜନେ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବ ନୃପତିଙ୍କ ଚରିତ । ଅଶେଷ କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ଯାହାର ଯଶ ଅନେକ ରୂପେ ଖ୍ୟାତ । ବ୍ରହ୍ମଲୋକରେ । ବ୍ରହ୍ମ ସୁନ୍ଦର ନିକେତନ୧ । ଉପରେ ହୋଇଛି ଚରିତ୍ର ବିମଳ ବ୍ରହ୍ମଜାତି ହାଣକେତନ୨ । ୧ । ଇନ୍ଦ୍ର ଅମରାବତୀରେ୩ ଅପସରାମାନଙ୍କ ହୃଦ ଭାରେ୪ ହାର । ଅଳକାପତି ଅଳକାପୁରଦ୍ୱାରେ ମୁକୁତା ତୋରଣ ପ୍ରକାରେ ଶ୍ରୀ କ୍ଷୀରନିଧି ମୁଦ୍ରେ । ଫେନ ଉପରେ ପରକାଶ । ବନବୀଥିରେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ ଫୁଲ୫ ବନ ସୁନ୍ଦରୀ ମୁଖେ ହାସ । ୨ । ଏମନ୍ତ କର କେତେହେଁ କହିବ ସେ ଯଶ କଦମ୍ବ୬ ପରକାଶ । କହିଲେ ଯାହା ସହସ୍ର ମୁଖେ ଶେଷ୭ ଲେଶହିଁ ନ କହିବେ ଶେଷ । ଭର୍ଗ୮ ବିରଞ୍ଚି୯ । ଇନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ରବି ବରୁଣ । ଯାହା କରୁଣା କଟାକ୍ଷ ମହିମାରୁ ଏମାନଙ୍କର ବଡ଼ପଣ । ୩ । ନାଗ ନର ସୁରଲୋକ ମଧ୍ୟେ କେହି ସମାନ ନାହାନ୍ତି ତାହାଙ୍କ । ରୂପ ଗୁଣେ ପରାକ୍ରମେ ହରିପମ ଛ କର ଲକ୍ଷିବା କାହାକୁ । ଯେଉଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶ୍ରୀ ଚରଣ ରୂପ ଗୁଣ କୀର୍ତ୍ତି । କହୁ ବସିଲେ ଗଣେଶ ଆଦି ସରସ୍ୱତୀହିଁ ରହିବେ ନିବର୍ତ୍ତି । କବିତା ବଚନେ କେତେ କହିବି ତା କହିଲେ ହେବ ଉପହାସ ।

୧ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସୁନ୍ଦର ଗୃହ । ୨ହାଣଖଣ୍ଡି ପତାକା ଦେଉ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଯଶ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ୩ଇନ୍ଦ୍ର ନଗରୀ । ୪ହୃଦ୍‌ମାଳ । ୫ଫୁଟିଥିବା ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ଫୁଲ । ୬ସମୂହ । ୭ସହସ୍ରମୁଖ ସର୍ପରାଜ । ୮ଶିବ ୯ବ୍ରହ୍ମା ।

କେବଳ କୃତାର୍ଥ ହୋଇବା ନିମନ୍ତେ ମନରେ ଭାବନା କରିବ । କାମଦେବ ହେଁ । ଯେଉଁକଣ୍ଠ ମୀନକେତନ୧ । କମଳା୨ କୋମଳ କରକମଳରେ କରନ୍ତି ଲାଳିତ ପଦନ୍ତ୍ର । ୫ । ଅର୍ଦ୍ଧଚନ୍ଦ୍ର ଧର ଭାବରୁ ଶଙ୍କର ତପସ୍ୟେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତି ଦାତା । ମହାଭକ୍ତି୩ ଗଣମାନଙ୍କ ଶରଣ ମଦ ଦ୍ରୁମାତେ୪ ଦ୍ୱୟଶୋଭିତା । ଦିବ୍ୟ ପଙ୍କଜ । ଥିବାରୁ ସର୍ବଦେ ଗଣେଶ । ବଜ୍ର୫ ଧରିବାରୁ ବେଦରେ ବାସବ୬ ବନ୍ଦେ ସମସ୍ତ ସମନ୍ୟ୭ । ୬ । ଚକ୍ର ଚିହ୍ନମାନଙ୍କୁ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ସେବା କଲେ ସୁଖ ଦିଅନ୍ତି । ଅଙ୍କ ପଦ ଶୋଭବନରୁ ସେ ଶାଙ୍ଗ ପଦ୍ମନାଥ ପ୍ରାପ୍ତେ ଦିଶନ୍ତି । ଧ୍ୱଜା୮ କଳଶ । ଅମୃତେ୯ ବିନ୍ଦୁ ଶୋଭବନ । ଏଣୁ ଯେତେ ମତେ ମଣି କେବ୍ରୁ ଜଳଦେ ମନୋରଥ ଯାନ୍ତି ଶୋଭନ । ୭ । ଧନୁ ଧରିବାରୁ ମହାଭକ୍ତି ସେ ଅଭୟ କରେ ଉପାର୍ଜନ । ଗୋଷ୍ପଦ୧୦ ପଦରୁ ପଞ୍ଚାଶସ୍ପର୍ଶ ସୁରଭି୧୧ ମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ । ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ରେଖାରୁ । ଲେଖା ସେ ମହାପୁରୁଷରେ । ଯଟ୍ଟିକୋଣ ତ୍ରିକୋଣ୧୨ ଅଷ୍ଟକୋଣ ବନ୍ଦ ବସନ୍ତି ଏ ଭାବରେ । ୮ । ମୁନିମାନସ ମାନସରେ୧୩ ବକାଶ ଜାନ ହଂସ ସେ ନିରନ୍ତରେ । କେ କହିବ ସେ ପାଦପଦ୍ମ ମହିମା ମାନବ ହୋଇ ବଚନରେ । ହେବୁ ପ୍ରକାରେ । ସର୍ବରୂପ ସୁଖଦାୟକ । ଯାହା ଅଶେଷ ତ୍ରୈଲୋକ୍ୟ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ଲୋକନାୟକ୧୪ । ୯ । ଯେଉଁ ପାଦପଦ୍ମ ସେବାରୁ କମଳା ଅଷ୍ଟଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟକାରିଣୀ । ଭକ୍ତଜନ ଭବସିନ୍ଧୁ ତରିବାକୁ ଯେଉଁ ପାଦପଦ୍ମ ତରଣୀ । ଯେଉଁ ଚରଣ । ଅଶରଣ ଲୋକ ଶରଣ । ଯାହା ଚିନ୍ତିଲେ କୁମ୍ଭୀର ମୁଖରୁ ମୋକ୍ଷ ହେଲ ବରବାରଣ୧୫ । ୧୦ । ଯେଉଁ ପାଦପଦ୍ମ ପ୍ରସାଦରୁ ପୂର୍ବେ ପାଷାଣ ହୋଇଲା ଅବଳା । ଯେଉଁ ପାଦପଦ୍ମ ମହିମାରୁ ଧ୍ରୁବ ଧ୍ରୁବଲୋକରେ

---

୧ ମୀନଚିହ୍ନିତ ପତାକା । ୨ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏବଂ ଅତ୍ୟୁତ୍ତମା ସ୍ତ୍ରୀ ଜାତି । ୩ ଭକ୍ତ ଓ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ । ୪ ଭାର୍ଯ୍ୟାରେ । ୫ ବ୍ରଜଣ ଏବଂ ଧାରକ । ୬ ଇନ୍ଦ୍ର । ୭ ଦେବତା । ୮ ପତାକା । ୯ ବିନ୍ଦୁତ । ୧୦ ଗୋଲକ୍ଷବଦ୍ଧାସୀ । ୧୧ ଗାଭୀ । ୧୨ ପ୍ରାସାଦ । ୧୩ ମୁନିମନ ମାନସସରୋବରରେ । ୧୪ ବ୍ରହ୍ମା ୧୫ ଗଜେନ୍ଦ୍ର ।

କଳ୍ପ ଲୀଳା । ଯେତେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ । ପରତେ ବଳ ନରପତି । ଶୁଚି କର
ମଣ ପଞ୍ଚ କର ଦେଲେ ମହାସୁଖ ଶାନ୍ତିସମ୍ପତ୍ତି । ୧୧ । ଯେଉଁ ପାଦ
ପଦ୍ମ ଚିନ୍ତା କରି ହୃଦେ ପ୍ରହ୍ଲାଦ କଷ୍ଟଂ ତରିଲେ । ପାରିଜାତକପୁଷ୍ପ-
ରେ ମଣ୍ଡି ହୋଇ ଅମରପୁରେ ବିହରିଲା । ଯେଉଁ ପାଦକୁ ପୂଜା
କରି ଧର୍ମନନ୍ଦନ[1] । ଧାର୍ମିକ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀରୁ ହୋଇଲେ ଅନେକ
ନୃପତିବନ୍ଦନ । ୧୨ । ଏମନ୍ତ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପମା ଦେବ ଯାହା ପାଦ-
ର ଏ ମହିମା । କେଉଁ ଅଙ୍ଗକୁ କାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବ ଯେ ମହାସୁଖ
ଶୋଭା ସୀମା । ମହାପ୍ରଭୁ ସେ । ଜଗତଜନଙ୍କ ହିତରେ । କରନ୍ତି
ଦ୍ୱାଦଶ ଯାତ୍ରା ବରଷରେ ହିମ ଆଦି ଷଡ଼ଋତୁରେ । ୧୩ । ବସ୍ତ୍ର ଉତ୍ତରଣ
ଅଭିଷେକ, ମକର, ଦୋଳ, ଦମନକ, ଚନ୍ଦନ । ସ୍ନାନ, ଗୁଣ୍ଡିଚା,
ଶୟନ, ଅୟନ, ପାର୍ଶ୍ୱପରିବର୍ତ୍ତ, ଉତ୍ଥାନ । କ୍ରମେ କହିବ । ଯେଉଁ
ଋତୁରେ ଯେଉଁ ଯାତ । କେବଳ କୃତାର୍ଥ ହୋଇବା ନିମନ୍ତେ ଶୁଣିମା
ସ୍ତୁତି କର ଚିତ୍ତ । ୧୪ । ଶୋଭା [illegible]ରେ ମୁଁ କହି ନ ପାରଇଁ ବୁଝା-
ଇଲେ ସେ ମନ୍ମଥାନ୍ତୁ । ଅନ୍ଧ ମାୟାଗିର ମୂର୍ତ୍ତିମାନେ ପଙ୍ଗୁ ପର୍ବତ
ଲଙ୍ଘେ ଶୁଣନ୍ତି ଗୁଣନ୍ତି କଲେ କୀର୍ତ୍ତନ । ବଜ୍ରଅଙ୍ଗ ସେହୁ କରନ୍ତି ।
ମାଇଲେ ମହାପ୍ରତାପ ବଳବନ୍ତ ଶୂର ଅସୁରଙ୍କୁ ମାରନ୍ତି । ୧୫ । ଭକ୍ତ-
ସ୍ନେହେ ଖେଳା ଶ୍ୱେତପଦ୍ମ ଚାଳା ବର୍ଦ୍ଧକ ଦାତନାଗର । ପୂର୍ବେ
ସଙ୍ଗରରେ[2] ଶାଖାମୃଗଙ୍କ[3] କରେ ବନ୍ଧାଇଲେ ପ୍ରଭୁ ସାଗର । ଜଡ଼
ଲୋକଙ୍କୁ । ଦିବ୍ୟ ନୟନ ସେ କୁହାନ୍ତି । ଅଜ୍ଞାନ ଲୋଚନେ ଦାନ
ଦେଇ କରି କାଳେ କାଳେ କଥା କହାନ୍ତି । ୧୬ । ଏହି ଯେନି
ବଡ଼ ଭରସା ମୋହର ନୀଳପର୍ବତଶିଖରେ । ଅତଏବ ତାଙ୍କର
ଯାତ୍ରାଗଣଙ୍କୁ ଭୟ ନ ଥାଇ ମୋ ଅନ୍ତରେ । ଅଜ୍ଞାନ ଲେଖେ । ବହୁଳ
ବେଦ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବାହା । ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ କରି ଗୃହୀ ସ୍ମୃତି ହୋଇଥିଲେ ହୃଦୟ
ହୋଇଥାଇ ଯାହା । ୧୭ । ବଚନରେ ତାହା କେତେହେଁ କହିବ
ଅହା ସେ ଶ୍ରୀମୁଖ ଶୋଭା । କୋଟି କୋଟି ଚନ୍ଦ୍ରଉଦିଆ ଉଚ୍ଚାଟ ଦେଉ

---

[1] ଯୁଧିଷ୍ଠିର । [2] ଯୁଦ୍ଧଯାତ୍ରାରେ । [3] ବାନର ।

ଯେ ଥାଇ ଦୂର କର । ରହୁଥିଲକ । ଅହୋ ଚନ୍ଦ୍ର ଗନ୍ଧରେଖା । ଇନ୍ଦ୍ରସମ୍ପଦ ତୁଚ୍ଛ କଲ ମଣାଇ ଦେଖାଇ ଦିଅ ମହାଶିଖା । ୧୮ । ମକର ମୁଖ ମଣିମୟ କୁଣ୍ଡଳ ଗଣ୍ଡମଣ୍ଡଳରେ ଝଲକେ । ଦର୍ଶନ ସୁଖ କଦମ୍ବଭେଟ କଦମ୍ବଫୁଲ ପ୍ରାୟେ ଅଙ୍ଗ ପୁଲକେ । ଶ୍ରୀମୁଖ ଶୋଭା । ନୟନ ବସ୍ତାର ଗୃହୁଁବା । ଅହା ସେ ବିପୁଳ ହୃଦେ ଫୁଲମାଳ ଜନ୍ମା-ଜନ୍ମ ହୋଇ ରହୁବା । ୧୯ । ମୁହିଁ ଏଁ ଭାବନା କରୁଥାଇ ସିନା ସତ୍ର ଦିବସ ନିରନ୍ତରେ । ଅନ୍ତକ[2] ଅନ୍ଧାନ୍ୟା କରିବାକୁ ଚନ୍ତା ନ ଥାଇ ମୋ ଅନ୍ତର୍ଗତରେ । ଅହେ ସୁଜନେ । ଏହି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସେବା କର । ପତଙ୍ଗ ପ୍ରାୟେ ସୁରଙ୍ଗ ଦେଖି ମାୟାଅନଳେ ପଡ଼ିଣ ନ ମର । ୨୦ । ଖଳଚଳ ମୂର୍ଖଲୋକଙ୍କୁ ଏ ସୁଖଦାୟକ ନୁହଇ କେବେହେଁ । ଚନ୍ଦ୍ର ଉଦେ ହେଲେ ଅକ୍ଷମଣିଲା ଯେ କେବେହେଁ ଦ୍ରବୀଭୂତ ନୁହେ । ବୋଧ ନୁହନ୍ତ୍ର । ଜ ହେବ ତାହାଙ୍କୁ କହୁଲେ । ମାନ୍ତିମାଙ୍କାର ସପର୍ପଣୀ ନ ଧରେ ଯେତେ ପଦ୍ମତୋଳା ହୋଇଲେ । ୨୧ । ଏକା ଜଗନ୍ନାଥ ତାହାଙ୍କର କୃତାର୍ଥ କରିବାକୁ ନାହିଁ ସମସରେ । ଏହି ଦୈନ ଦୀନ-ବନ୍ଧୁ ତାଙ୍କୁ ମନ ବଚନ କାୟ ବ୍ୟରେ ଧର । ମହାପ୍ରଭୁ ହେ । ଏହି କରୁଣା ମୋତେ କର । ଜଗମୋହନର ଗୀତ ନିରନ୍ତର ମୋ କଣ୍ଠେ ହୋଇଥାଉ ହାର । ୨୨ ।

ପଞ୍ଚମ ଛାନ୍ଦ । ରାଗ କେଦାର ।

ଅହେ ସାଧୁଜନମାନେ । ଏବେ ଶୁଣ ଏକମନେ । [1]ତ୍ରିଣଉତ୍ସବ, ଅଭିଷେକଯାତ୍ରା[3] ସ୍ମୃତିର ଯେଉଁ ସ୍ଥାନେ ହେ । ସୁଜନେ । ୧ । ହିମ ଶିଶିର ସମୟେ । ଏ ତିନି ଉତ୍ସବ ହୁଏ । ଶ କହନ୍ତି ହିମ-ମହିମା ଯାହା ସେ କରେ ପ୍ରଥମେ ଉଦୟେ ହେ । ସୁଜନେ । ୨ । ଅତି ସୁନ୍ଦର ସୁବାସ । ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ନିବାସ । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକର୍ତ୍ତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ

୧ଧନୁହରେ । ୨ଯମ । ୩ଜନନାଙ୍କ ଯାତ୍ରା ।

ଅନ୍ଧର ପଦ୍ମ କରଇ ବିନାଶ ହେ । ସୁଜନେ । ୩ । କର୍ମ ଧର୍ମ ଅବ-
କାଶ । ବଷଟ୍ସ୍ୱଧାସ୍ୱାହା୧ । ଏମନ୍ତ ଦିବସଙ୍କୁ ଲଙ୍ଘି କରଇ ଥାଉଁ
ଥାଉଁ ପ୍ରଭୁ ପାଶ ହେ । ସୁଜନେ । ୪ । ଚକ୍ରବାକ ସୁଖଦାତା । ଜନ
ଆନନ୍ଦକରତା । ମହା ପ୍ରତାପୀ ସୂର୍ଯ୍ୟତେଜ ଖଣ୍ଡଇ ଏମନ୍ତ ହିମ
ଯୋଗ୍ୟତା ହେ । ସୁଜନେ । ୫ । ଆଉ ଅଛ କଥା ହୃଦରେ ଅଗ୍ନି
ଯେଉଁ ଶୀତେ ଡରେ । ପଳାଇ ଯାଇଁ ପଶଇ ପୁରେ ପୁରେ ନର-
ମାନଙ୍କ ଉଦରେ ହେ । ସୁଜନେ । ୬ । ଏ ଯେନ ଅନେକ ରକ୍ଷେ ।
ତୋଷିଲେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ । ସେବା କଲେ ଅଛି ସଜନମାନ କରୁ
ମହତ ଅତିଥି ଲକ୍ଷେ ହେ । ସୁଜନେ । ୭ । ପ୍ରବଳ ଶୀତ ପକାଏ ।
କଲା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭୟେ । ଉଦ୍ଧତ ଲୋକଙ୍କୁ ନତ କରାଇଲା ଗୁଣ
ଦେଲା ଧନୁ ପ୍ରାୟେ ହେ । ସୁଜନେ । ୮ । ଶୀତ ଭୟେ ଥରହର ।
କମ୍ପିଲେ ଅନେକ ନର । ଦେହ ସଙ୍କୋଚଇ କଣ୍ଟର ପଗଏ
ମୋଡିଲେ କେ ବେନକର ହେ । ସୁଜନେ । ୯ । ଶୀତ ନାଶିବା
ଉପାୟେ । କଲେ ଲୋକେ ଠାଏ ଠାଏ । ତୁଳ ତଡ଼ପ୨ ନାନା ବସ୍ତ୍ର-
ମାନଙ୍କେ ପଚ୍ଛାଣ କଲେ କାୟେ ହେ । ସୁଜନେ । ୧୦ । ଦଧି
ଦୁଗ୍ଧ ଘୃତମାନ । କଲେ ଅନେକ ଭୋଜନ । ବଳବନ୍ତ ହେବା ଶୀତକୁ
ନାଶିବା ମନେ କରିଣ ଏମାନ ହେ । ସୁଜନେ । ୧୧ । ଅଙ୍ଗିଷ୍ଟା-
ରଙ୍ଗବସନ । କଲେ କେହୁ ପରିଧାନ । ଶୀତପବନବାଣ ନିବା-
ରଣେ ସେ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷା ସେହୁମାନ ହେ । ସୁଜନେ । ୧୨ । ସବୁ ଅଙ୍ଗେ
ଶୀତଗୋଳ । ଲୋଡ଼େ କେ ଅଗ୍ନିତ ସ୍ଥଳ । ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଲା ବେଳୁଁ
ସଦନେ ପଶିଲେ ଚିନ୍ତି ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋପାଳ ହେ । ସୁଜନେ । ୧୩ ।
ଶୀତ ଅସେ ଏଣୁ ଦିନେ । ଏମନ୍ତ ବୋଲି ସବୁ ବେଗେ । ବାତା-
ୟନମାନ ନିରୋଧ କରନ୍ତି ବନ୍ଧିବଶ ସୁଖ ଲାଗେ ହେ । ସୁଜ-
ନେ । ୧୪ । ଶୀତ କରେ ବୋଲି ଡରେ । ନେତ୩ ଚନ୍ଦନ

୧ବଷଟ୍ଖେଳାର ନିବାସ । ୨ତୁଳାଯୁକ୍ତ ରେଜାଇ ପ୍ରଭୃତି ।
୩ପଟ୍ଟବସ୍ତ୍ର କମ୍ବଳ ।

ଚନ୍ଦ୍ରରେ୧ । ଅବର ନ କଲେ ବଡ଼ଲୋକମାନେ ହସନ୍ତୀହସାଇ୨
ଦୂରେ ହେ ସୁଜନେ ।୧୫। ଅରକ୍ଷିତ ଜନମାନେ । ଆଶା ଜବେଶିତ୩ ମ-
ନେ । ଅଗ୍ନିଦେବତାଙ୍କୁ ନିବେଶିତ୪ ଜିଣି ଦିବସ ବସନ୍ତ ଦୀନେ୫ ହେ ।
ସୁଜନେ । ୧୬ । କେ ବୋଲଇ କାଳ ଜାଡ଼ । ଭାଙ୍ଗିପକାଇଲା ହାଡ଼ ।
କେଉଁ ଦିନ ମହାପ୍ରଭୁ କରିବେ ଏ ଘୋର କଷ୍ଟ ଯିବ ଛାଡ଼ ହେ ।
ସୁଜନେ । ୧୭ । ଶୀତ ଅଟ୍ଟୁ ବୋଲି ଜନେ । କେହୁ ନ ପଶେ
ଜଳେ । ଜଗନ୍ନାଥ ବୋଲି କେ ପଶଇ ପେଲି କେ ତପ୍ତ ଜଳେ
ଅନଳେ ହେ । ସୁଜନେ । ୧୮ । କେ ଲୋକ ଶୀତଆକୁଳେ ।
ପଶିଲେ ଯୁବତୀ କୋଳେ । ଅତି ସୁଖରେ ମୁଖ ଦେଇ ତାମ୍ବୂଳ-
ପୂରିତ ମୁଖମଣ୍ଡଳେ ହେ । ସୁଜନେ । ୧୯ । ଯାହାର ନାହିଁ ଯୁବତୀ ।
ପଡ଼ିଲା ତାଙ୍କୁ ବିପତ୍ତି । କୋଟିଏ ଯମ ସମ କରି ମଣିଲେ ମହାଘୋର
ଶୀତରାତି ହେ । ସୁଜନେ । ୨୦ । ଥିଲେ ସୁନ୍ଦରୀ ଯା କତି । ନ ଗଣ
ତା ଶୀତଭୀତି । କମ୍ପ ରୋମାଞ୍ଚ ସ୍ୱରଭଙ୍ଗ ବଢ଼ିଲା କ୍ଷୀଣ ହୋଇଗ
ସ୍ମରତି ହେ । ସୁଜନେ । ୨୧ । ଉତ୍ତମ ଯେଉଁ ଯୁବତୀ । ରତିପତି-
ମଦେ ମାତି । କାନ୍ତ ମନ ଜାଣି ରସିକା ସିଦ୍ଧାଣୀ କଲା ବିପରୀତ
ରତି ହେ । ସୁଜନେ । ୨୨ । ଶୀତ ଚରିତ କହିଲେ । ସରିବ
ନାହିଁ ଏ ଭଲେ । ଯେଉଁ ଶୀତ ଲାଗି ମିତ୍ର୬ ଚନ୍ଦ୍ରଭାନୁ ଦିଗଗ୍ନିଗି୭
ବେଗେ ହେଲେ ହେ । ସୁଜନେ । ୨୩ । ଏମନ୍ତ ହିମ ସମୟେ ।
ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବରାୟେ । ଦିବ୍ୟ ପୋଡ଼ି୮ ମାନ ନିଯୋଜି୯ କରି ସେ ଶ୍ରୀ
ଅଙ୍ଗରେ ଲାଗି ହୁଏ ହେ । ସୁଜନେ । ୨୪ । ଶ୍ରୀକର୍ପୂର
ଗନ୍ଧ ଉଚ୍ଛି୧୦ । ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ପେନ୍ଧା ଗଣ୍ଡୁଛି୧୧ । ସିତ୧୨ ପୀତ ନୀଳ
ଲୋହିତ ବସନ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗକୁ ଥାଇ ଗଛି ହେ । ସୁଜନେ ।୨୫। ଅନେକ

୧ଚନ୍ଦ୍ରକିରଣ ଏବଂ କର୍ପୂରରେ । ୨ଉହ୍ଲାଇ ଜଳ୍ପଇ ।
୩ଆଶାନ୍ଦୁକୁ । ୪ସ୍ଥାପନ କରି । ୫ଦୁଃଖିତଭାବରେ । ୬ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
୭ଅଗ୍ନିକୋଣକୁ । ୮ତୁଳୀବସ୍ତ୍ର । ୯ନିବଦ୍ଧ । ୧୦ଲଗାଇ ।
୧୧ବସ୍ତ୍ର ବିଶେଷ । ୧୨ଶୁକ୍ଳ ।

ମଚୁଆ ଭୁଜ । ଭୁଇଁମିରେ ମାଳବୃନ୍ଦ । ମଣ୍ଡି ହୋଇ ମହାସୁଖ ଦିଅଇ ସେ ପରମାନନ୍ଦ ଗୋବନ୍ଦ ହେ । ସୁଜନେ । ୨୬ । ଦିନେ ଦିନେ ଦିବ୍ୟ ବେଶ । ହୁଅନ୍ତି ଯେ ପୀତବାସ । ଦାସର ଦାସ ଦାସି ହୋଇ ଥିବାଙ୍କୁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଆଶ ହେ । ସୁଜନେ । ୨୭ । ମକରାକୃତି କୁଣ୍ଡଳ । ମଣ୍ଡିଥିଲେ ଗଣ୍ଡସ୍ଥଳ । ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଜ ଶୋଭା ହେଉଥାଏ ନେତ୍ରକୁ ଦେଇ ସୁଫଳ ହେ । ସୁଜନେ । ୨୮ । ଏମନ୍ତ କେତେ ଦିବସ । ଶିଶିର ହୋଏ ପ୍ରବେଶ । ବର୍ଷାମିତ୍ର ମେଘ୯ ମହା ପ୍ରଳୟରେ ଘୋଟନ୍ତି ଦିଶ ଆକାଶ ହେ । ସୁଜନେ । ୨୯ । ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଯେ ବଳ୨ । ଭେଦଇ ସୂର୍ଯ୍ୟମଣ୍ଡଳ । ଦିନକର୩ କର-କରବାଳେ୪ ତାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡେକ କରେ ନିର୍ମଳ ହେ । ସୁଜନେ । ୩୦ । ଆଇ ଆଇ ଜାଡ଼ ପଡ଼େ । ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବତାଙ୍କୁ ଲୋଡ଼େ । ନିବାରଣ୫ ଲାଗି ହୋଇ ଜଗମୋହନ ଭାଉତ ବେଶ ନ ଛାଡ଼େ ହେ । ସୁଜନେ । ୩୧ । ଶିରେ ଶିରଶ୍ରୀଣ୬ ଶୋହେ । ସୁର ନର ମନ ମୋହେ । ସକଳ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡନାଥଙ୍କ ସ୍ୱରଥଚରଣ୭ ଶ୍ରୀକଣ୍ଠେ ରହେ ହେ । ସୁଜନେ । ୩୨ । ତଥୁଁ କଟୁ ଦିନ ଶେଷ । ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୀ ପରବେଶ । ଅଭି-ଷେକ ପାଇଁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ କଳଶେ ଜଳ ହୁଏ ଅଧିବାସ ହେ । ସୁଜନେ ॥ କମ୍ବୁକଣ୍ଠକନାୟକ । ଅଶେଷ ସୁଖଦାୟକ । ପବିତ୍ରଜଳେ ଅଭିଷେକ ବଢ଼ାଇ ତୋଷନ୍ତି ସମସ୍ତଲୋକ ହେ । ସୁଜନେ । ୩୪ । ଦୟାନିଧି ସୁଖରାଶି । ଦିବ୍ୟବେଶ ହୋଇ ବସି । ଅନେକ ସେ ଶୋଭା ପ୍ରାଣର ବଲ୍ଲଭ କମଳା ପାଟମହଷୀ ହେ । ସୁଜନେ ॥ ଚତୁର୍ବିଧ ବାଦ୍ୟ ବାଜେ । ପାଶେ ଦଣ୍ଡଛତ୍ର ସାଜେ । କାଶ୍ମୀର୮ ତଣ୍ଡୁଳ ଦୁର୍ବାଦଳ ଦେଇ ବନ୍ଦାପନା କରେ ଦ୍ୱିଜେ ହେ । ସୁଜନେ । ୩୬ । ସେ ଦରଶନ ଯାହାର । ହୋଇଲା ଧନ୍ୟ ତାହାର । ଅଉ ବେଳେ ଜନ୍ମଜନନୀଠାରୁ କ୍ଷୀର କଉବ ନାହିଁ ଆହାର ହେ । ସୁଜନେ । ୩୭ । ନବାଙ୍କ ଯାତ୍ରା ଭିଅଣ ।

୧କୁହୁଡ଼ି । ୨ସୈନ୍ୟ । ୩ସୂର୍ଯ୍ୟ । ୪କିରଣରୂପ ଖଡ୍ଗରେ । ୫ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ । ୬ପାଗ । ୭ଚକ୍ର । ୮କୁଙ୍କୁମ ।

ଏହି ସମୟରେ ପୁଣ । ନବାନ୍ନ ଲାଗିଛ ସବୁ ନିବଗନ ହୁଅଇ ବଧି ପ୍ରମାଣ ହେ । ସୁଜନେ । ୩୮ । ଦେଖି ବଶ ହୁଏ ନେତ୍ର । ସୁନ୍ଦର ଧବଳଛତ୍ର । କଳା କର୍ଣ୍ଣାଠୀ ଉଲ୍ଲେନ୍ତି ମାଳମାଳ ଜଗନ୍ନାଥ ଭୋଗ-ପାତ୍ର ହେ । ସୁଜନେ । ୩୯ । ଅନେକ ଭୋଗ ସମ୍ଭାର । କହିଲେ ହେବ ଅପାର । ଦେଖିରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଛି ମକର ସୌରାଣି ନାମ ଛାହାର ହେ । ସୁଜନେ । ୪୦ । ସୁଧାଲେପ୧ ସବୁଠାରେ । ହଟଚ୍ଛ ତୋରଣା ଦ୍ୱାରେ । କରୁଣା କର କରୁଣାରେ ପୂରୁଣା ନୁହେ କେ କେଉଁ ପ୍ରକାରେ ହେ । ସୁଜନେ । ୪୧ । ନାନାବର୍ଣ୍ଣ ଫୁଲମାଳ । ବଢ ବଢ ଉଚ ଚୂଳ । କେତେରୂପେ କେତେ ତୋଷାରୁ ଆସଇ ଭୋଷଇ ନେତ୍ର ଭ୍ରମଳ୨ ହେ । ସୁଜନେ । ୪୨ । ଧୂପ ଆର ଜଗ-ଦୀଶ । ହୁଅନ୍ତି ମହାପୁବେଶ । ସେହି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସେ ଚୂଳମାଳ ଶୋହେ ଜୟ ନୀଳାଦ୍ରି ନିବାସ ହେ । ସୁଜନେ । ୪୩ । ମଣୋହି ବଢାଇ ହର । ବନ୍ଦାପନା ଲାଗି ଯାଉ । ସୁରନର ମୁନିବୃନ୍ଦ ଯେନ ସିଂହା-ସନ ପରକ୍ରମା କର ହେ୩ ସୁଜନେ । ୪୪ । ବାଜଇ ବୀରଂହମଳ । ଶଙ୍ଖ ମହୁରୀ ଅନେକ । ଘଣ୍ଟ ମର୍ଦ୍ଦଳ ବେଣୁ ବୀଣା ବାହାଳ ଶୁଭେ ଜୟ ଜୟ ଡାକ ହେ । ସୁଜନେ । ୪୫ । ସେବାଉପଚ୍ଛା୩ ଧଗଇ । ଚଉବର୍ଗ ଜୁଇ ଦେଇ । ବଳେ କଲେ ମଣିମୟ ବମାନରେ ଲୋକଙ୍କ ବାଞ୍ଛା ପୂରଇ ହେ । ସୁଜନେ । ୪୬ । ଅର୍ଦ୍ଧ ସ୍ୱର୍ଗେ ରହି ସୁରେ୪ । ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ଧୀରେ । ଜୟ ଜୟ ସ୍ତୁତିନତି୫ କର ପୁଷ୍ପ ବରଷନ୍ତି ମସ୍ତ-କରେ ହେ । ସୁଜନେ । ୪୭ । ଅପସ୍ୱରୀ-ବୃନ୍ଦ ମିଳି । ଝଳଇ ଅଙ୍ଗ-ମାନ ଚାଳି । ଗୀତଗାଇ ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତି ଉଦିତ ଦେଖାଇ ହସ୍ତକା-ବଳୀ୭ ହେ । ସୁଜନେ । ୪୮ । ପ୍ରାସାଦକୁ ପରିକ୍ରମା । କର ସେ ଚେତକର୍ମୀ । ଉତ୍ସର୍ଗ ହାଣ୍ଡିକି ବଳେ କଲେ ହର କହୁ ନୋହେ ସେ ସୁଷମା ହେ । ସୁଜନେ । ୪୯ । ନଟାଙ୍କ ଦ୍ୱିଷ୍ଟପ୍ରାଦିକା ମକର

୧ଚୂନଲେପନ । ୨ଭ୍ରମର । ୩ସେବାରଛତ୍ର । ୪ଦେବତାମାନେ । ୫ବନ୍ଦନା । ୬ଦୀପ୍ତିମନ୍ତ । ୭ଅଭିନୟମାନ ।

ଯାତ୍ରା ଭିଅଣ । ସେ ପିଛେ ସେ ପଛେ ବୁଲଇ ମକର ଭଣ୍ଡ୍ରାଦି ଦୁଗ୍ଧ-
ପାନ ହେ । ସୁଜନେ । ୫୦ । ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରମା ଅକୃତି । ଶାଙ୍କରମାନଙ୍କ
ଜ୍ୟୋତି । ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ମଣ୍ଡା ନିର୍ମଳ ନବାତ ଇଗ୍ର ଜୋଗ ସ୍ନେହମତି
ହେ । ସୁଜନେ । ୫୧ । ନାନାବର୍ଣ୍ଣେ ପିଠା ଯେତେ । ବଞ୍ଜନ ଜ-
ହିବ କେତେ । ମହାସୁପକାରମାନେ ତା ବାଢ଼ନ୍ତି ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଗ୍ରତେ
ହେ । ସୁଜନେ । ୫୨ । ଭୋଗ ସାରି ଦେବରାୟେ । ବନ୍ଦାପନା ଲାଗି
ହୋଏ । ସୁର ନର ମିଶି ଜୟ ଜୟ ଘୋଷି ଆନନ୍ଦେ ପୁଲକ କାଏ
ହେ । ସୁଜନେ । ୫୩ । ଦୀନକୃଷ୍ଣ ଏହୁ କାଳେ । ଧଣି ଲୋକଙ୍କ
ଗହଳେ । ଜଗନ୍ନାଥଦେବରାଜଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କଲା ପୂର୍ବଭାଗ୍ୟବଳେ
ହେ । ସୁଜନେ । ୫୪ । ମହାଆନନ୍ଦ ହୋଇଲା । ମହାପ୍ରସାଦ
ପାଇଲା । ଅପାର ସଂସାରଶୋକ ଯେତେ ଥିଲା ଦୂର କରି ତା ଥୋ-
ଇଲା ହେ । ସୁଜନେ । ୫୫ । ଜୟ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ । ଜୟ ଶଙ୍ଖ ଚକ୍ର-
ହସ୍ତ । ଏହୁ ଆଜ୍ଞା ମୋତେ ସବୁଦିନେ ଥିବ ଏହୁ ମୋର ମନୋରଥ
ହେ । ସୁଜନେ । ୫୬ । ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀମୁଖ ଚାହିଁବି । ତୁମ୍ଭ ଚରିତ
ଗାଇବି । ଏହୁ ଆଜ୍ଞା ହେବ ଜନ୍ମଜନ୍ମାନ୍ତରେ ଏହୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରହିବି
ହେ । ସୁଜନେ । ୫୭ ।

—:o:)※(o:—

ଷଷ୍ଠ ଛାନ୍ଦ ।

ରାଗ ବସନ୍ତ । ରୂପକ ତାଳ ।

ଅହେ ଜନମାନେ ଏବେ ଏକମନେ ଶୁଣ ଦୋଳଯାତ୍ରା କଥା । ଯ-
ହୁଁ ଉଦୟେ ଅନ୍ଧକାର ପ୍ରାୟେ ନାଶ ଯାଉ ଭବବ୍ୟଥା ହେ । ସୁଜନେ ।
ଯାହା ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଆଗନ୍ତି ଅନେକ ଦେଶନୃପତି । ଅତି ତୋ-
ଷରେ ଧରଇ ମସ୍ତକରେ ନାନ୍ଦଘୋଷର ଧୂଳିଛତ୍ରୀ ହେ ସୁଜନେ ।୧।

ସୁଧଞ୍ଚ୧ ଝିସାଳ୨ ବକୁଳ ଗ୍ରମର ଗୃହ ପାଶ୍ବରେ ପଡ଼େ । ନାନାବର୍ଣ୍ଣେ ନବପଲ୍ଲବ ପତାକା ପନ୍ତ ପନ୍ତ ହୋଇ ଉଡ଼େ ହେ । ସୁଜନେ । ୩ । ଝଂଶୁକ କୁସୁମ ପାଟକରବାଳ୩ ରଙ୍ଗ କେଶରେ ଛୁଅଁଇ । ଅଗିହିଂ ହସ୍ତୀସ୍ପର୍ଶ ନ ଦ୍ୟୁ ଜହର ଗୋଚରେ ଥୋଇ ତା ଦେଇ ହେ । ସୁଜନେ । ୪ ।କେଳକଦମ୍ବେ କେଳି କରି ଭ୍ରମରକଦମ୍ବ୪ ଝଙ୍କାର କରେ । ଘନ ଝଙ୍କାରେ ପରମମଙ୍ଗଳ ଶଙ୍ଖ ଶବଦ କ ସ୍ୱରେ ହେ । ସୁଜନେ । ୫ । କେତକୀ କୁନ୍ଦ କରେ ଧର ବାହାର ଚଢ଼ି ପବନ ତୁରଙ୍ଗ୫ । ଫୁଲ ଧନୁଶର ଧର କାମବୀର ସଖା୬ ଥାଇ ତାର ସଙ୍ଗ ହେ । ସୁଜନେ । ୬ । ପ୍ରବଳ କୋଇଲ ନାଦ ବୀରବାଦ୍ୟ ଶୁଭଇ ଅତି ଉଚ୍ଚରେ । ମଲ୍ଲୀ ମାଧବୀ ଚୂତ ଅନା ସୁବାସ ଧୂପ ପୂରେ ଦିଗନ୍ତରେ ହେ । ସୁଜନେ । ୭ । ଏମନ୍ତ ହୋଇ ଋତୁ-ରାଜ ବୀର ସେ ରହଇ ମଣ୍ଡମଣ୍ଡଳେ । ଗୃହେଗୃହେ ଗୃହେଗୃହେ ଉତ୍ସବେ ଦେଖିବାକୁ କୁତୂହଳେ ହେ । ସୁଜନେ । ୮ ମନ୍ମଥ ମନମଥ ବେଶ ହୋଇ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବସ୍ୱଂଯ୍ୟ । ଅତି ଅମୂଲ୍ୟ ମଣିମୟ ବର୍ମିନ ଅଙ୍ଗେହି କଲେ ବଜନ୍ତେ ହେ । ସୁଜନେ । ୯ । ବାଜଇ ଘଣ୍ଟା ମର୍ଦ୍ଦଳ ଏକସ୍ୱର ହୋଇର କାହାଳ ଶଙ୍ଖେ ବାରନାରୀବୃନ୍ଦ ବାହାର ଅଗରେ ବତଳୁ ସୁବେଶ ଅଙ୍ଗ ହେ । ସୁଜନେ ।। ୧୦ ରସିକନାଗରବର ଅଗେ ନୃତ୍ୟ କରିବାକୁ ସ୍ନେହ ପାଛ । ଅବଳୋକନେ ମାତ୍ରକେ କାମଶରେ ରହିବ କାହାର ଗାଛ ହେ । ସୁଜନେ । ୧୧ । ଯେତେବେଳ ଯାଏ ପଡ଼ି ନ ଥାଇ ସେ ଭୃକୁଟି କୁଟିଳ ମାଳା । ତେତେବେଳ ଯାଏ ନ ଜାଣନ୍ତି ଯୋଗୀ ମକରକେତନ୮ ଜ୍ୱାଳା ହେ । ସୁଜନେ । ୧୨ । ନାସିକା ଫୁଲାଇ ବକ୍ରଭୂଭ ହୋଇ ମଧୁର ମନ୍ଦ ହସନ୍ତେ । ମହା ବିବେକ ଧଇର୍ଯ୍ୟ ସୁଷ୍ଟୁ ଶ୍ଳୋକ କରନ୍ତି ସେ କରଗତେ ହେ । ସୁଜନେ । ୧୩ । ଆଜି ବସନ୍ତକାଳ ମତ୍ତକୋକିଳ ବଚନ କହିବା

୧ ପ୍ରଶ୍ନ ଟିଉ । ୨ଅମ୍ବ । ୩ ପାଟଖଣ୍ଡା ।୪ଭ୍ରମରଶ୍ରେଣୀ । ୫ଘୋଡ଼ା ୬ ବସନ୍ତ । ୭ଜଗମୋହନ । ୮କନ୍ଦର୍ପର ।

ତେଣେ । ଶୁଣି ନ ଥିବା ଯାଏ ଯାହା ଶ୍ରବଣେ ସୁରମ୍ଭ ଜଣେ ଜଣେ ହେ । ସୁଜନେ ।୧୪। ଯାହା ନୟନ ଠାରବାକୁ ମଦନ ଅବଧାରି ରହି ଥାଇ । ମହାପ୍ରତାପୀ ମହାରାଜା ଆଜ୍ଞାକୁ ତଳର ପରାୟେ ହୋଇ ହେ । ସୁଜନେ । ୧୫ । ବ୍ରହ୍ମାଦି ଶଙ୍କର ଦେବଙ୍କୁ ଗରଲହେଁ ଉଦ୍ବୋଧ ନ ଥାଇ ଯେଣେ । ସେ ପରାତ୍ପରଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ମହା-ଯୋଗୀନ୍ଦ୍ର ପଶିଲେ ବନେ ହେ । ସୁଜନେ । ୧୬ । ମହାବଳୀ ସେ ଯୋଗୀରାଜାଙ୍କ ଲଲାଟ-ନେତ୍ର-ଅନଳ ପତଙ୍ଗ[2] । ତାଙ୍କ ପ୍ରସାଦେ ଜଗତ ଜୟ କରେ ଧରି ନ ଥିଲେ ସେ ଅଙ୍ଗ ହେ । ସୁଜନେ । ୧୭ । ଯେଉଁ ନାରୀଙ୍କ ଅଙ୍ଗୁଁ ଅନଙ୍ଗ ଗ୍ରହଣ କରଣ ମାତ୍ରେ । ହେଲା ହୋଇ ବହୁ ଅବଳା ତାହାଙ୍କୁ ବୋଇଲା ଅବବେ-କରେ ହେ । ସୁଜନେ ।୧୮। ମଦନ ରଙ୍ଗରେ ଅଦ୍ଭୁତରଙ୍ଗରେ[3] ପକାଇ ଥିଲେ ସେ ଦୃଷ୍ଟି । ନୀଳକମଳ ବୃଷ୍ଟି କଲା ପରାୟେ ଶୋଭା ପାଉ-ଥାଏ ସୃଷ୍ଟି ହେ । ସୁଜନେ । ୧୯ । ଉଚ୍ଚ କୁଚ ପୃଥୁ ନିତମ୍ବଭରରେ କରନ୍ତି ମନ୍ଥରଗତି । ମତ୍ତଗଜହଂସ ଜାହାଲା ପରାୟେ ଧ୍ୱଂସକ ଧ୍ୱନି କରନ୍ତି ହେ । ସୁଜନେ । ୨୦ । ଏମନ୍ତ ବାରସୁନ୍ଦରୀମାନେ[4] ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତି ବିବିଧ ରଙ୍ଗେ । ତଡ଼ାଦାଣ୍ଡେ ବଳେ ଗାହଣ ଲଗାଇ ସୁରନର ବୃନ୍ଦ ସଙ୍ଗେ ହେ । ସୁଜନେ ।୨୧। ଯତ୍ନ ଉଜି ଦିଗଗଗନା ପୂରେ ଯେ ବିଶଇ ମହାପୁରକୁ । ଅନାଇ ଭକତଜନମାନଙ୍କର ସପୁଲକ ହୁଏ ଅଙ୍ଗ ହେ । ସୁଜନେ ।୨୨। ସ୍ତୁତ୍ୟେଶ୍ୱରୀପାଡ଼ାହାର ଜଗମୋହନ ଅଗ୍ନି-ଉତ୍ସବ ବଢ଼ାଇ । ପାଠ ପଢନ୍ତି ରାମର ଚନ୍ଦ୍ରାତପେ ହୋଳମଣ୍ଡପ ମଣ୍ଡାଇ ହେ । ସୁଜନେ । ୨୩ । କି କହିବ ସେ ମଣ୍ଡଣି ଆଡ଼ମ୍ବର ଦେଖିଲେ ନୁହେ ଉପେକ୍ଷି । ଚତୁର୍ପ୍ରତିମା ପ୍ରାୟେ ଦେହ ରହଇ ଅପ-ଲକ ହୁଏ ଆଖି ହେ । ସୁଜନେ ।୨୪। ବିଚିତ୍ର ଖମ୍ବମାନଙ୍କ ମସ୍ତକରେ

---

୧ ମାନ କର । ୨ ଶିବଙ୍କ ନେତ୍ରାଗ୍ନିରେ ପତଙ୍ଗ ପରି ଭସ୍ମ ହୋଇଥିବା କାମ । ୩ ସର୍ପବତ୍ କୁଟିଳଭାବରେ । ୪ ବେଶ୍ୟାମାନେ ।

ସ୍ଫଟିକସ୍ତମ୍ଭ-କୁମ୍ଭ[1] ଶୋହେ । ସୁବର୍ଣ୍ଣ-ଶଳାକା ବର୍ତ୍ତୀରେ ପତାକା ଚଳ ଛ
ଶୋଭା ନ ପାଏ ହେ । ସୁଜନେ । ୨୫ । ସ୍ତମ୍ଭ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବହୁଧ
ବର୍ଣ୍ଣରେ ଫୁଲମାଳମାନ ଲମ୍ବେ । ମଧୁର ଝଙ୍କାର କରି ମଧୁକର
ମଣ୍ଡଳ ନାଚରେ ଚୁମ୍ବେ ହେ । ସୁଜନେ ।୨୬। ନାନା ମଣିମାନଙ୍କରେ
ମନୋହର ମଧ୍ୟେ ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ରହେ । ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପାଠରେ୨ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦର୍ପଣ
ପନ୍ତି ପନ୍ତି ହୋଇ ଶୋହେ ହେ । ସୁଜନେ ।୨୭। ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁକୁ ସମ
କରନ୍ତାଇ ସେ ମାଧୁରୀ ତହିଁ ତ ନାହିଁ । ଚୁମ୍ବିଣା କରି ତେଜସ୍ ତୋର-
ଣାରେ ତହିଁକି ଉପମା ନାହିଁ ହେ । ସୁଜନେ ।୨୮। ଫୁଲଝୁରୀ ଫୁଲୁଙ୍କ
ହେଉଛି ଅନାଇ ପୁଲକ ଉଠଇ ହୁଅ । ଫୁଟିଲ ଫୁଲେ ସବୁ ଭଅଣ
ହୋଇଛୁ ପ୍ରଭୁ ଫୁଲକଲୋଡ଼ିଆ ହେ । ସୁଜନେ । ୨୯ । ଫୁଲପଙ୍ଖା
ଫୁଲଅଳଟ ଗୁମର ଫୁରୁଣାରେ ଧରି ନରେ । ହେନ ପାଷରେ ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ
ପଜାଇ କ ହୁହୁ ବଚନରେ ହେ । ସୁଜନେ ।୩୦। ହେଉଛି ହୁହୁ
ଛେ ବାହାର ମଣ୍ଡଣି ବଚନ ମୋର୍ଚ୍ଚରି କେତେ । ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଣ୍ଣ ବାରଣ
ବୃଷାଙ୍କ ପଦ୍ମପେଠୀ୫ କଳ୍ପବୃକ୍ଷ ଯେତେ ହେ । ସୁଜନେ ।୩୧।
ଠାବେ ଠାବେ ହଣ୍ଡେ ବାଟୋଳି ସବୁ ଶୃଙ୍ଗାର ତୋରଣାମଣ୍ଡ ।
ସୁଧାଂଶୁ ଲେପରେ ଚନ୍ଦନଜଳ ପଡ଼ି ଅଗୁରୁ ଧୂପହିଁ ହୋଏ ହେ ।
ସୁଜନେ ।୩୨। ଏମନ୍ତ ଦୋଳମଣ୍ଡପ ଭୂଷଣ ବହ୍ନାନ୍ତ ରଜନୀ
ଶେଷ । ଅରୁଣ ଉଦେ ବରୁଣପତିଦିଗ୭ ତରମେ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରବେଶ ହେ ।
ସୁଜନେ । ୩୩ । ଏମନ୍ତ ଅସ୍ତବ୍ୟବନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରକଶୀ ଦୋଳ ନ ପାରନ୍ତି
ଦେଖି । ଓଷା କାମିନୀ ତାରକା ଅଦୃଶ୍ୟରୁ ଦର୍ଶନ ନ ପାଇ ଦୁଃଖୀ
ହେ । ସୁଜନେ ।୩୪। ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭାଗ୍ୟବନ୍ତ ପ୍ରାଚୀ୮ ସୁନ୍ଦରୀ ହୋଇ ଅତି
ପ୍ରସନ୍ନତା । ଯୁଅନୁରାଗେ ଦର୍ଶନ କରେ ଯେନ ସଖିତା୯ ସିନ୍ଦୂର ରଚତା
ହେ । ସୁଜନେ ।୩୫। କୋକିଳ ବାଣୀ କୁହୁକୁହୁପଟେ୧୦ ସ୍ତୁତି ବଚନ

୧ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତିକଳସ । ୨ଉତ୍ତମବର୍ଣ୍ଣ ପାଠବସ୍ତ୍ରରେ । ୩ପ୍ରଧୂଷ୍ଟ । ୪କନ୍ଦଳୀ ।
୫ନଡିଆ । ୬ଚୂନ । ୭ପଶ୍ଚିମ । ୮ପୂର୍ବଦିଗ । ୯ସୂର୍ଯ୍ୟ । ୧୦କୁହୁ-
କୁହୁ ଧ୍ୱନି ବ୍ୟାଜରେ ।

ପଦ୍ମ ସେ ଭାଷ । ଏହି ସମୟେ ମହାପ୍ରଭୁ କରନ୍ତି ଦୋଳମଣ୍ଡପେ ପ୍ରବେଶ ହେ । ସୁଜନେ ।୩୬। ତତ[୧] ଅନଦ୍ଧ[୨] ସୁସ୍ୱର ଘନବାଦ୍ୟ[୩] ବାଜଇ ଅତି ପ୍ରବଳେ । କ୍ଷୀରସମୁଦ୍ର ଗର୍ଜନ ଗର୍ଜ୍ଜି ହୁଏ ଜୟଶବଦ ଗହଳେ ହେ । ସୁଜନେ । ୩୭ । ପ୍ରଥମ ଦୋଳ ଦର୍ଶନକୁ ଉତ୍ସାହୀ ହୋଇ ଯେ ଅସନ୍ତ ଲୋକ । ଅବନୀମଣ୍ଡଳ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୁଅଇ ଆନନ୍ଦ ହୁଏ ଅନେକ ହେ । ସୁଜନେ । ୩୮ । ନବୀନ ରସାଳ ଫଳ[୪] ଫୁଲ ଫଳ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦେଇ । ନାନା ପ୍ରକାରେ ବରମାଗ ମାଗନ୍ତି ଅନୁରାଗବନ୍ତ ହୋଇ ହେ । ସୁଜନେ । ୩୯ । ବାଞ୍ଛାନିଧି ସେ ବାଞ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି ପରମଦୟାଳୁ ଯହିଁ । ଅଶେଷ କୋଟି ଜନମ ପାପରାଶି ବିନାଶନ୍ତି ଗୃହୁଁ ଗୃହୁଁ ହେ । ସୁଜନେ । ୪୦ । ଅହେ ଜନମାନେ ଦେଖିଅଛ କାହିଁ ହେଉଥିଲେ ଯେ ପଞ୍ଚାଇ । ଦେଖିଲା ଲୋକଙ୍କୁ ମହାସୁଖ ଦେଇ ଦୁଃଖ ଦିଅନ୍ତି ଘୁଞ୍ଚାଇ ହେ । ସୁଜନେ । ୪୧ । ଆପଣା ଉତ୍ସବେ ଉତ୍ସବ[୫] ଦେବାକୁ ସ୍ନେହ ପ୍ରଭୁ ହବେକିତା । ଯେଉଁ ଉତ୍ସବରେ ବଧଚା ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ[୬] ଶୋଭା ଅଙ୍ଗ ଫଗ-ଚଡା ହେ । ସୁଜନେ । ୪୨ । ଯତି ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ନାରୀଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମିଶି ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ରଙ୍ଗେ । ଦୂଷଣ ନୋହେ ଭୂଷଣ ପ୍ରାୟେ ବିଶେଷ କୁଙ୍କୁମ ଲାଗିଲେ ଅଙ୍ଗେ ହେ । ସୁଜନେ । ୪୩ । ଏମନ୍ତ ହୋଇ ସେ ନଟ-ନାଗରଙ୍କ ଦୋଳ ମହୋତ୍ସବ ଲୀଳା । ବ୍ରହ୍ମାଦି ଦେବ ମାନବ ବାଳ ବୃଦ୍ଧ ସମସ୍ତ ଯହିଁ ଭୋଳାନ୍ତି ହେ । ସୁଜନେ ।୪୪। ମନ ଧ୍ୟାନେ ଲୀନ କରି ଯୋଗୀଜନ ଯାହାଙ୍କୁ ଟି ନ ଦେଖନ୍ତି । ସେ ପ୍ରଭୁ ଏମନ୍ତ ମହାଦୟାବନ୍ତ ମାନବ ସଙ୍ଗେ ଖେଳନ୍ତି ହେ । ସୁଜନେ । ୪୫ । ଦନ୍ତୀଦନ୍ତ ଦୋଳା ଉପରେ କମଳାବରଙ୍କ ଦୋଳଲୀଳା । ଧ୍ୟାଇ-ଲେ ସେ କାଳ ନାହିଁ ନାହିଁ କାଳଦଣ୍ଡ[୭] ଭବଭୟଜ୍ୱାଳା ହେ । ସୁ-

---

୧ତାରଯୁକ୍ତ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର । ୨ମୃଦଙ୍ଗାଦି । ୩ଘଣ୍ଟା, ମନ୍ଦିର କର-ତାଳ ପ୍ରଭୃତି । ୪ଆମ୍ରଫଳ । ୫ଆନନ୍ଦ । ୬ଚଞ୍ଚଳମନା । ୭ଯମଦଣ୍ଡ ।

ଜନେ । ୪୬ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୋଳ ଅତିଶୟ ଗହଳ ନୃପତି ଦର୍ଶନ
କରେ । ମହାପାପରାଶି ତିନି ତାପ ନାଶି ମହାପାତକୀଙ୍କୁ କସ୍ତରେ ହେ ।
ସୁଜନେ । ୪୭ । ଧୂପରେ ବଜେ ଦେବୁଃଧ୍ୱଦେବସଙ୍ଗ ବାଜେ ଘଣ୍ଟା
ଘନ ଘନ । ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଚକୋର ପ୍ରାୟେ ସୁର ନର ସବୁ ଏକନୟନ
ହେ । ସୁଜନେ । ୪୮ । ମଣୋହି ବଢ଼ାଇ ବନ୍ଦାପନା ହୋଇ ସାର
ତୃତୀୟ ଦୋଳକୁ । ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଗତିନାବ ଦେଲେ ଭବସିନ୍ଧୁ
ତରବାକୁ ହେ । ସୁଜନେ । ୪୯ । ବମାନ ଅଗେହ ପ୍ରଭୁ ସ୍ୱବଗ୍ରାହୀ
ବୃନ୍ଦ ଦୋଳମଣ୍ଡପକୁ । ନୀଳାଦ୍ରି ନଗରକୁ ବଜେ କରି ସେ ମଣ୍ଡଣି
ସିଂହାସନକୁ ହେ । ସୁଜନେ ।୫୦। ଏମନ୍ତ ହୋଇ ସେ ଜଗନ୍ନାଥଦେବ
ନୃପତିଙ୍କ ଦୋଳଲୀଳା । ପାରିଲେ ଏ ଲୀଳା ଲୀଳାସ୍ତବସୂତ୍ରେ
ଗୁନ୍ଥି କଣ୍ଠେ କର ମାଳା ହେ । ସୁଜନେ । ୫୧ । ନୋହିଲେ
କର୍ଣ୍ଣମଣ୍ଡନ କରି କର ଲୋକଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର ଦିଶୁ । ଜଗନ୍ନାଥ ଭାବ
ନ ଜାଣିବା ଲୋକେ ସ୍ୱଭାବେ ଦ୍ୱିପଦପଶୁ ହେ । ସୁଜନେ । ୫୨ ।
ଯେଉଁ ମାଲ୍ୟଧନ କରନ୍ତ ମଣ୍ଡନ କେତେଦିନ ଅବା ଥିବ । ନାନା-
ଅଳଙ୍କାର ପରାୟେ ଶରୀର ସଙ୍ଗତେରେ ଯେ ନ ଯିବ ହେ । ସୁଜନେ ॥
ହୃଦପରୁ ଅରେ ଥିଲେଟି ହେଳରେ କରିବ ଏ ଉପକାର । ପଡ଼ିଗଲେ
କାଳେ ନ ବାଧିବ ତଳେ ଦୁଃସହ କାଳକାନ୍ତାର ହେ । ସୁଜନେ ।୫୪।
ଏକା ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ କର୍ଣ୍ଣ କଣ୍ଠଦେଶରେ କର ଭୂଷଣ । ଥିଲେ କରକୁ
ମଣ୍ଡନ କରି କର ଉତ୍ତମ ଦାନ କଙ୍କଣ ହେ । ସୁଜନେ ।୫୫। ଦୟା
ଅଭରଣ ହୃଦୟରେ ଧର ସଂସାର ସୁନ୍ଦର ଏହୁ । ବାରନାରୀ ପ୍ରାୟେ
ବେଶ ହୋଇବାର କିଛିହିଁ କାରଣ ନାହିଁ ହେ । ସୁଜନେ । ୫୬ ।
ବିବେକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବନ୍ଧୁ ଧନ ବୃନ୍ଦ ନମା କହିଲେ ଛଡା ହେବ । କୃପ-
ଣକୁ ଲୋଭୀ ସ୍ତୁତି କଲା ପ୍ରାୟେ ଶ୍ରମହିଁ ସିନା ରହିବ ହେ । ସୁଜ-
ନେ । ୫୭ । ଦୀନକୃଷ୍ଣ ବୋଲେ ଭଲ ହେବା ହେଲେ ଜଗନ୍ନାଥ
ନାମ ଘୋଷ । ଯେତେବେଳେ ପଡ଼ିଯିବ କାଳଧାଡ଼ି ନୋହିବଟି ଅବ-
କାଶ ହେ । ସୁଜନେ । ୫୮ । ଏହି ଭେନ ପଦ-ପଞ୍ଜିକା ମଧ୍ୟରେ ଶୁକ୍ର

ପ୍ରାପ୍ତେ ହୋଇ ପଣ । ହରେରାମକୃଷ୍ଣ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋପାଳ ଅନନ୍ତ ଅଚ୍ୟୁତ ଭ୍ରମ ହେ । ସୁଜନେ । ୫୯ ।

ସପ୍ତମ ଛାନ୍ଦ । ରାଗ—ବସନ୍ତ ।

ମଧୁପ ଚଉତିଶା ବୃତ୍ତେ ।

ଅହେ ସାଧୁଜନେ ଶୁଣ ଏକମନେ ଚନ୍ଦନଉତ୍ସବ ଚରିତ । ଗ୍ରୀଷମଋତୁରେ ଦିନକର କରେ୧ ମହୀ ହୁଏ ମହାତପତ । ସୁଜନେ । ଶୁଖନ୍ତି ମହାସରୋବର । ମହାବରହୁଣୀ ପ୍ରାପ୍ତେ ତରଙ୍ଗିଣୀମାନେ ହୁଅନ୍ତି କ୍ଷୀଣତର । ୧ । ଲୁହମ୍ପୀ ଦୀନଜନମନ ପରାପ୍ତେ ମହୀ ହୁଅନ୍ତି ସନ୍ତାପିତ । ଦିଶେ ଦିଶେ ମୃଗତୃଷ୍ଣା୨ ନୃତ୍ୟ କରେ ମୃଗାକ୍ଷୀ ନୟନ ଯେମନ୍ତ । ସୁଜନେ । ଜାତ ହୁଏ ମହାମଣ୍ଡଳୀ୩ । ଠାବେ ଠାବେ ତରୁଲତାମାନେ ପୂର ଅତପତାପରେ ମଉଳ । ୨ । ମହାଜପତରେ ମଣ୍ଡିତ ପରାପ୍ତେ ମଧୁପାଣ୍ଡବ ଦର୍ପମନ୪ । ନ ଛାଡ଼ି କାମଂ୫ ଜାମଦଗ୍ନ ଧବକୁ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ୬ ଫୁଲରେ ଶୋଭନ । ସୁଜନେ । ହେଲେ ସୁକୁମାରୀ ଶିରୀଷ । ତେଜ୍ରେ ନୀରସରେ ସାରସ୭ ବକାଶ ବାସରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ ଦିଶ । ୩ । ବନେ ବନାନଳ ଜଳନ୍ତି ପ୍ରବଳ ଫୁଟନ୍ତି ଭୃଣଧୁଜମାନେ୮ । ଶାଳ୍ମଳୀଫଳ ଫୁଟି ତୁଳା ସଦାତ୯ ଉଡନ୍ତି ପବନେ ଗଗନେ । ସୁଜନେ । ବନଜୀବମାନେ ଅକୁଳି । ବଗାର୍ଦ୍ଧ ବାରଣ୧୦ ଅନେକ କଷଣ ଲଭନ୍ତି ନ ପାଇ ସଲିଳ । ୪ । ଗ୍ରୀଷମେ ବକୁଳ

୧ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ କିରଣରେ । ୨ମରୀଚିକା । ୩ଘୂର୍ଣ୍ଣୀବାୟୁ । ୪ଅର୍ଜୁନବୃକ୍ଷ ଏହି ପୁଷ୍ପିତ ହୁଏ । ୫କମନୀୟ । ୬ପୁଷ୍ପିତ । ୭ପଦ୍ମ । ୮ତାଳଂଶ ସବୁ । ୯ସମୂହ । ୧୦ହସ୍ତୀ ।

ହୋଇ ପକ୍ଷିକୁଳ ଲୀନ ହୋଇ ତରୁମାନଙ୍କେ । ଫେନ ଉଦଗାର ଗନ୍ଧର୍ବ-ବଇଶାଂ ନେଟନ୍ତି ପଡ଼ି ମହୀପଙ୍କେ । ସୁଜନେ । ମୟୂରପୁଚ୍ଛ ଛାଇତଲେ । ଭୟକୁ ପକାଇ ଭୁଜଙ୍ଗମ ଯାଇ ଶୟନ କରଇ ବଳ୍କଲେ । ୫ । ମତ୍ସ୍ୟ କଚ୍ଛପ ମଣ୍ଡୂକମାନେ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହୁଅନ୍ତି ଅଳ୍ପ-ଜଳେ୧ ପଥିକମାନେ ପଥଶ୍ରମେ ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତି ବଟପାଦ୨ ତଳେ । ସୁଜନେ । କଦାପେ୩ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଦେହି । ଚଣ୍ଡ କର୪ ଅସ୍ତ ତପତ ସମୟେ କେ ଜଳେ କରେ ଅବଗାହନ୫ । ୬ । ଅଙ୍ଗେ ଅଙ୍ଗେ କାମଶାମ ଗଲା ପ୍ରାୟେ ଶୟନେ ଅତି ଅଶକ୍ତ । ମନେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରତେ ହୁଏ ବସନ୍ତସଖା ବନ୍ଧୁର ଦୁଃଖମତ । ସୁଜନେ । ତଥାପି ଭୁଙ୍ଗସ୍ତନାମାନେ । ତୁଙ୍ଗସ୍ତନରେ ଚନ୍ଦନପଙ୍କ ଲେପି ପ୍ରବୋଧ କରନ୍ତି ଯତନେ । ୭ । ଠାବେ ଠାବେ ଜଳ-କ୍ରୀଡ଼ାରେ ଚଞ୍ଚଳ ଚଞ୍ଚଳାୟତନେତ୍ରାମାନେ୬ । କେ ଆଗେ ବଢ଼ନ୍ତି କେ ପଛେ ମେଢ଼ନ୍ତି କେ ଜଳ ପକାନ୍ତି ସଘନେ । ସୁଜନେ । ଜଳୁ କୁସୁମ କେ ତୋଳନ୍ତି । ପଦ୍ମର ଗୋଡ଼ାଇ ପକ୍ଷୀ ଉଡ଼ାଇ କେ ତରଙ୍ଗ ଉଠାଇ ଖେଳନ୍ତି । ୮ । ପଣା ପଇଡ଼ ପନସ ପକ୍ୱଅମ୍ବ ବିପ୍ରବଦନେ କେ ଦିଅନ୍ତି । ପଣା ପାଣି-ଛତ୍ର ଦେଇ କେ ପବିତ୍ରମନରେ ଆନନ୍ଦ ହୁଅନ୍ତି । ସୁଜନେ । ଶିବେ କେ କରେ ଜଳଶାୟୀ । ସେବକ ମାଳମାନେ ଉଚ୍ଚେ ଡାକନ୍ତି ଜଳ-ଘଟମାନ ବସାଇ । ୯ । ଜଗନ୍ନାଥ ଅନୁଗ୍ରହୀ ଲୋକମାନେ ଜଳଯନ୍ତ୍ର-ପୁରେ ପ୍ରବେଶ । କର୍ପୂର ଚନ୍ଦନ ଅଙ୍ଗେ ବିଲେପନ ପଙ୍ଖାପବନରେ ସନ୍ତୋଷ । ସୁଜନେ । ଦିନ ହରନ୍ତି ସେ ହରଷେ । ବସୁଦେବ କଥା-ମୃତ ମିଶାଇଣ ବୀଣାମର୍ଦ୍ଦଳ ଗୀତରସେ । ୧୦ । ଏମନ୍ତ ସମୟ ଦେଖି ଦେବରାୟ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଶୀତଳ ଅର୍ଥରେ । ଅନେକ ସୁବାସ କର୍ପୂର ଚନ୍ଦନ ଲାଗି ହୁଅନ୍ତି ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗରେ । ସୁଜନେ । ବାଜଇ ନାନାବାଦ୍ୟମାନ । ଘଣ୍ଟା ମର୍ଦ୍ଦଳ ବେଣୁ ବୀଣା ଗୀତରେ ପୂରୁଥାଇ

୧ମଇଁଷି । ୨ବରଗଛ । ୩ଝୋଲରେ । ୪ସୂର୍ଯ୍ୟ । ୫ସ୍ନାନ ।
୬ଚଞ୍ଚଳବିସ୍ତୃତନୟନାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ।

ଜଗମୋହନ । ୧୧ । ତତଧ ବଚନ୍ତ ବେଶମାନ ହୋଇ ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତି ଅପସରା । ପଙ୍ଖା ଆଲଟ ଚାମର ପଡ଼ିବାରେ ଶୋଭା ଉପରେ ବିଶେଷ ଶୋଭା । ସୁଜନେ । ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଆନନ୍ଦ । ଅବଲୋକନ କଲା ଲୋକ ଜାଣଇ ଜାଣନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଆଦିକନ୍ଦ । ୧୨ । କର୍ପୂର ଗନ୍ଧରୁ ପବନ ଲାଗି ସେ ହୋଇଣ ଅଶେଷ ମଙ୍ଗଳ । କଳେବରରେ୧ ଅନେକ ଏକସର ଦୋସର ଫୁଲଚୂଳ ମାଳ । ସୁଜନେ । ସେହୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଶୋଭା ପାଏ । ଆଉ ସେ ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରା ଦେଖା ମନେ ପିଣ୍ଡରେ ପ୍ରାଣ ଥିବା ଯାଏ । ୧୩ । କର୍ପୂରଲାଗି ସାତ ଭୋଗ ବଢ଼ାଇ ହୁଅନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ବନ୍ଦାପନା । ମହାପାତକୀ ସୁନାସୀର୨ ହୁଅନ୍ତି କର ସେ କାଳକୁ ଭାବନା । ସୁଜନେ । ଅନ୍ୱେଷଣ କର ଯାକକୁ । ବଡ଼ଦାଣ୍ଡେ ବଡ଼ ଗହଣ ଲଗାଇ ବିଜୟ କରନ୍ତି ଜଳକୁ । ୧୪ । ଭବଜଳରାଶି୩ ମଧରେ ନ ଭାସି ଯେଉଁ ପ୍ରଭୁ ନାଗବଳରେ । କେ କାଳବଳରେ କୌତୁକକେଳିରେ ବୁଡ଼ନ୍ତି ଅଳପ ଜଳରେ । ସୁଜନେ । ସେ ବର୪ ରସିକନାଗର । ନୃତ୍ୟଗୀତରେ ସବୁଙ୍କେ ବଡ଼ ବଶ ଅନେଣ ନ କରନ୍ତି ଅନ୍ତର । ୧୫ । ଦେଖି ଦିନ ଶେଷ ହୋଇ ଦିବ୍ୟ ବେଶ ଚାପରେ ବିଜୟ କରନ୍ତି । ଖଦି ଆଲଟ ଚାମର ପଙ୍ଖା ଆଦି ସେବକେ ଖୁଣ୍ଟି ଧରନ୍ତି । ସୁଜନେ । ଧର କେ ଚନ୍ଦନପିଚକା । ଝଶେ ପାଶେ ରହୁ ଅନନ୍ଦକୁ ବହୁ ମାଗନ୍ତି ଅଗ୍ରେହି ନଉକା । ୧୬ । ମଣ୍ଡପଅଙ୍କେ ମଣିମୟପଲ୍ୟଙ୍କେ ବହୁ ମୂଲ୍ୟ ଦିବ୍ୟ ତୂଳଙ୍କେ୫ । ଅପସରକୁ୬ ଅପସର ବିଜୟ କରଥାନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଜଣଙ୍କେ । ସୁଜନେ । ଚନ୍ଦ୍ର ଉଦିଆ ଚନ୍ଦ୍ରଦୀପ । ଚାପପାଶେ ଲାଗି ଶୋଭା ପାଉଥାଇ ଚହଟୁଥାଇ ସୁବାସ ।। ଚାରୁଚାମୀକର୭ ଚମ୍ପକବରନୀ ଚଞ୍ଚଳ ଚମୂରୁଲୋଚନୀ୮ । ଚଉଷଠୀ କଳା ରସରେ କୁଶଳା କନ୍ଦର୍ପଦର୍ପବିମୋହନୀ । ସୁଜନେ । ଚନ୍ଦ୍-

---

୧ଦେହରେ । ୨ଇନ୍ଦ୍ର । ୩ସଂସାରସମୁଦ୍ର । ୪ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ୫ଗାଦୁଲରେ । ୬ତାଙ୍କଆଗୁ । ୭ସୁବର୍ଣ୍ଣ । ୮ମୃଗନେତ୍ରୀ ।

ବଦନୀ ଗୁରୁକେଶୀ । କୁନ୍ଦ ସୁନ୍ଦର ଦଶନୀ ମନ୍ଦହାସ୍ୟ ମଧୁର ସୁଧା ପିକ-
ଭାଷୀ ।୧୮। ନିତମ୍ବବତୀ ଉଚ୍ଚକୁଚଶୋଭନୀ ଘନଜଘନୀ ନୃତ୍ୟକାରୀ ।
ତାଳଂ ମାନ ଗ୍ରାମଂ ଲୟଙ୍କର ଅରହା[୨] ସକଳ ଜନ ମନୋହାରୀ ।
ସୁଜନେ । ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତି ସେ ସ୍ତମ୍ଭରେ [୧] ନାନା ଅଳଙ୍କାର ଅଙ୍ଗେ
ଅଳଙ୍କାରି[୩] କର ହସ୍ତକ ହରଷରେ ।୧୯। ମନମଥ[୪] ପାଶ ପରାୟେ
ପ୍ରକାଶ ଶୋଭା ହସ୍ତକ ହସ୍ତ ତୋରା । ସେ ଠାଣିମାଣିରେ ହାସ
ଶୃଙ୍ଗାରିରେ କା ମନ ନ ପଡ଼ଇ ଧରା । ସୁଜନେ । କେତେ କହିବ ସେ
ଚରିତ । ଚନ୍ଦ୍ର ଉଦେ କାଳେ ଗଗନମଣ୍ଡଳେ ସହଜେ ନ ଦିଶେ
ଖଦ୍ୟୋତ[୫] ॥ ଜଗତ କୃତାର୍ଥ କରିବାକୁ ପାର୍ଥ[୬]ରଥରେ ବିଜେ
ଜଗନ୍ନାଥ । ଦରଶନ ଜନେ କର ଦରଶନ ମହାପରମଗତିପଥ ।
ସୁଜନେ । ଧନ୍ୟ ସେ ନଉକାବିହାର । ଇନ୍ଦ୍ରପଦବୀହିଁ ଇତର
ଦିଶଇ ଏ ଅବଲୋକନ ଯାହାର ॥ ବୃନ୍ଦାରକବୃନ୍ଦ[୭] ବଢ଼ାଇ ଅନନ୍ଦ
ଜୟ ଜୟ ସ୍ତୁତି କରନ୍ତି । ଦୁନ୍ଦୁଭି ବଜାଇ ସପୁଲକ ହୋଇ ଶିରେ
କୁସୁମ ବରଷନ୍ତି । ସୁଜନେ । ଯାତ୍ରା ବଢ଼ାଇ ଦେବଗଣେ ବମାନେ
ଅଗ୍ରେହି ଜନମନ ମୋହି କରନ୍ତି ବାହୁଡ଼ାବଙ୍ଗେ । ୨୨ ।
ଶ୍ୱେତାତପତ୍ର[୮] ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ତପସ୍ୱ କଳାକଳାଠ ମାଳମାଳ । ଖଦି
ଅଲଟ ସୁଧର ପଙ୍ଖା ଲେଖା କରି ନହଇ ସେ ପ୍ରବଳ । ସୁଜନେ ।
ଚନ୍ଦ୍ର-ଦୀପ ଚନ୍ଦ୍ର ଉଦିଅ । ହୁଳା ଦିହୁଡ଼ି ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି ଲାଗି ସେ
ନ ଦେଖାନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ର ଉଦିଅ । ୨୩ । ବାଟପାକ ରଙ୍ଗଭୂମି[୯] କରି
ରଙ୍ଗ[୧୦] କରନ୍ତି ବର ବାରଙ୍ଗନା[୧୧] । କାମଶାସ୍ତ୍ରଜିତା ସଙ୍ଗୀତପଣ୍ଡିତା
ସମସ୍ତେ ପ୍ରେମେ ଜିତ ଯୁବନା । ସୁଜନେ । ଧନ୍ୟ ତାଙ୍କର ଭାଗ୍ୟରାଶି ।
ତ୍ରୈଲୋକ୍ୟଠାକୁର ଆଗେ ନୃତ୍ୟ କରି ଲଗାନ୍ତି କାମମୋହ-

---

୧ ସ୍ୱର୍ଗାଂଶ ବିଶେଷ । ୨ ଉପଯୁକ୍ତ । ୩ ମଣ୍ଡନ । ୪ କନ୍ଦର୍ପ ।
୫ ଜୁଳୁଜୁଳା ପୋକ । ୬ ଅର୍ଜୁନ । ୭ ଦେବତାମାନେ ।
୮ ଶୁକ୍ଳଛତ୍ରୀ । ୯ ନୃତ୍ୟଭୂମି । ୧୦ ନୃତ୍ୟ । ୧୧ ମାହାରି ।

ପାଣୀ । ୨୪ । ଏମନ୍ତେ ବନ୍ଦନ୍ତେ କରି ଦେବଗଣେ ନୀଳାଦ୍ରି ନଗରେ
ପ୍ରବେଶ । ଧୂପ ସାର ବର୍ତ୍ତି ଦ୍ୱାର ବଢ଼ାଇ ପୁଷ୍ପଅଞ୍ଜଳି କରି ଶେଷ୧।
ସୁଜନେ ଏ ପଦ୍ମହସ୍ତ ଦିବ୍ୟ ଫଲ୍ୟଙ୍କେ ! ପ୍ରାଣବଲ୍ଲଭୀ ପାଟମହାଦେଈ
ସେ କମଳା ସେବନ୍ତି ଜଣଙ୍କେ । ୨୫ । ନିତି ଏହିମତି ଚନ୍ଦନ-
ଉତ୍ସବ ହୁଅଇ ସ୍ନାନଯାତ୍ରା ଯାଏ । ତାହାତ ଶୁଣିବ ତିନି ତାପ ଯିବ
ମହାପବିତ୍ର ହେବ କାୟେ । ସୁଜନେ । ସଂସାରେ ଏହି କଥା ସୁଖ ।
ଏ ବାହାରେ ଆଉ ଯେତେକ ଦେଖୁଛ ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲ ପ୍ରାୟେ ସେ
ମିଛ । ୨୬ । ଯେଉଁ ଦେହ ଘେନ ଜନମି ଅବନୀ ତାହା ନ ନେଇ
ଯିବା ବେଳେ । ମୋହ ଘର ମୋହ କୁଟୁମ୍ବ ବୋଲି ତା ଅଟଇ
ମାୟାମୋହଜାଲେ । ସୁଜନେ । ମନେ ବିଚାର କର ଏହା । କେ
କାହାର ଭାଇ କେ କାହାର ମାଇ କେ କାହା ଘରେ ବନ୍ଧୁ ସାହା । ୨୭।
ପାରିଲେ ଦୀନଜନରେ ଦାନ ଦିଅ ସକଳ ଜୀବେ ଦୟା କର । ଧର୍ମ
କର୍ମ କର ଛାଡ଼ ନ ବିଚାର ସାଧୁ ସଙ୍ଗତରେ ବିହର । ସୁଜନେ ।
ଭଜ ଶ୍ରୀ ନୀଳଗିରିନାହା । ମନ ବଚନ କର୍ମେ ଦୀନକୃଷ୍ଣ
ଭରସା କରଅଛି ଯାହା । ୨୮ ।

ଅଷ୍ଟମ ଛାନ୍ଦ ।

ରାଗ ଗୁଜ୍ଜରୀ ଖେମଟା । ଏକତାଳୀ ।

ଅହେ ସାଧୁଜନମାନେ ଶୁଣ ଶ୍ରବଣ । ମହାଗ୍ରୀଷମଋତୁରେ
ଅରତ୍ରାଣ । ଅନେକ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦନ ଚର୍ଚ୍ଚିତ୧ ହେଲେ । ଅନେକ
ଶୀତଳ ଦ୍ରବ୍ୟ ମଣୋହି କଲେ । ଅନେକ ଅଳଙ୍କାର ଲାଗି ହେଲେ
ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ୨ । ଏତେକେହେଁ ସନ୍ତାପିତ ହେଲା ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ୩ । ୧ ।

---

୧ ଲେପିତ । ୨ ଜଗନ୍ନାଥ । ୩ ଶୋଭାଯୁକ୍ତ ଦେହ ।

ସ୍ଥାନ କଲୁ ବାଙ୍କି ମନେ ବେଗୁର କଲ । ସମ୍ଭ୍ରମେ ହୋଇଲେ ଶଙ୍ଗ ସାରଙ୍ଗ ଯାଗ୍ୟ । ସ୍ଥାନମଣ୍ଡପକୁ ସୁଧା ଲେପ ଦିଆଇ । ମଣ୍ଡଣି କମକ୍ତରେ ଭଣ୍ଡାର ପିଣ୍ଡାଇ । ପାଟ୍ଟନେତ ମଣ୍ଡିତ ଚିକ୍କୁଆ ଚାମର । ଚାରୁ ଚନ୍ଦ୍ରା- ତପମାନ୍ତ କଲେ ବାହାର । ୨ । ମାୟାବଲ୍ଲୀ ସୁରଙ୍ଗ ସିନ୍ଦୂର ଅମ୍ବର୪ । ମଣ୍ଡିତାରେ ଅଡ଼ମ୍ବର ଦିଶେ ଅମ୍ବର୫ । ଫୁଲଚାଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ଫୁଲଝୁମ୍ପା ବରାଜେ । ଅବଲୋକନରେ ମନ ନୟନ ରଞ୍ଜେ । ପିନ୍ଧିଲା ସୁବର୍ଣ୍ଣ- ପଦ୍ମ ଦିଶନ୍ତି ତୋରା । ତାର ତାରଙ୍ଗ ମୁକ୍ତା ମାଣିକ୍ୟ କେରା କେରା । ୩ । ବଟନ୍ତୁ ଚତୁର୍ଥଗିମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି । ଚତୁ ପ୍ରାୟେ ସ୍ତବ ଦେବ ନ ଚଳେ ଆଖି । ଚନ୍ଦନଜଳ କର୍ପୂରଧୂଳ ସିଞ୍ଚାଇ । ଅଗରୁ ଧୂପରେ ସୁଶୀତଳ କରାଇ । ବଢେ ବାଟ ଯାକ ଏହୁ ପ୍ରକାରେ ତୋରା ମଣି ଧରଣୀ ମସ୍ତକ ମଣ୍ଡଣି ପରା । ୪ । ଛଇଳନାଗର ଯୁବ ପୁରୁଷସିଦ୍ଧ । ଏକେତ ଶୁକଳ କଳାବନ୍ତ ଅରଦ୍ଧ୭ । ନୋହିଲେ କଙ୍କ ସ୍ଥାନକୁ ଅରମ୍ଭ ଯୁଟେ । ମୁଁ କେତେ କହିବ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିବ କେତେ । ଶେଷ ନୁହଇ ଅଶେଷ ପରମମଧ୍ୟେ । ସପ୍ତପଞ୍ଚାଶ ତରଙ୍ଗ ଗଣିଲା ପ୍ରାୟେ । ୫ । ନାନାରୂପ ମହାମଣ୍ଡପକୁ ମଣ୍ଡାଇ । ତିନଲୋକ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚାଟ ଲଗାଇ । ସଜଲାଗି ଢଙ୍କେ ଗାଢ ଯବରେ ଥାଇ । ସଜ ସାଜ ସାଜ ବୋଲି ବାଜେ ସଜାଇ । ସୁର ନର ଅସୁର ଗନ୍ଧର୍ବ ବାଦ୍ୟରେ । ସମୁଦ୍ର ଉଚ୍ଛୁଳ ସୁରବନ୍ତ ମଧ୍ୟ ପୂରେ । ୬ । ଅନେକ ହେଲା ବିହୁଡ଼ି ଚନ୍ଦ୍ର ଉଦିଆ । ଚନ୍ଦ୍ରଦୀପ ଲାଗି ଘରକେ ଚନ୍ଦ୍ର ଉଦିଆ । ଅବରୋଧ ଗହଳ ଚହଳ ଆନନ୍ଦ । ଅମ୍ବରେ୧୦ ରହି ଦେଖନ୍ତି ଅମରବୃନ୍ଦ୧୧ । ଅପସରାମାନେ ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତି ମିଳି । ସ୍ଫଟିକ- ବଚ୍ଛୁଳ ଅଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ଢାଳି । ୭ । ଅଗୁରୁ ଧୂପ ଧମନ୍ତି ଦିଗରେ ବାସେ ।

୧ଭୃଗ । ୨ଚନ୍ଦ୍ରଯାଣି । ୩ଗୃହଦ୍ୱାର । ୪ରଙ୍ଗାଲୁଗା । ୫ଆକାଶ । ୬ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ନକ୍ଷତ୍ରପରି । ୭ପଣ୍ଡିତ । ୮ସମୁଦ୍ର । ୯ଆକାଶ । ୧୦ଆକାଶରେ । ୧୧ଦେବତାମାନେ ।

ସୁଧାବନ୍ଦ ପ୍ରାପ୍ୟେ ସ୍ୱର୍ଗ ପୁଷ୍ପ ବରଷେ । ଯବନଛତ୍ର ଉଭୟ ପାଶରେ ଉଡ଼େ । ଖଦି ଭ୍ରମର ଅଲଟ ଅନେକ ପଡ଼େ । ମହିମା ତାଙ୍କ ଗଣିବା କ କର ନହିଁ । ଅଣିମାଦି[1] ମୋକ୍ଷଦାତା ବକ୍ଷ୍ୟ ଯନ୍ତି । ୮ । ଜୟ ଜୟ ଶବ୍ଦ ଶୁଭଇ ଅନେକ । ଏକରୁଣ୍ଡ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ-ଲୋକ । କେ କେତେ ଗୀତ କବର ସ୍ତୁତି କରନ୍ତି । ଅବଲୋକନେ କଳକଲ୍ମଷ[2] ହରନ୍ତି । ଅନ୍ୟା ସେ ସିନ୍ଦୂର ଗନ୍ଧା ପାଗ ଗୃହୁଣ୍ଡି । ଗୃହିଲେ ମନଅନନ୍ଦ ଉଠଇ ପୂର । ୯ । ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ସୁଭଦ୍ରା ସୁଦରଶନ । ଆଗରେ ଚଳାଇ ପଟ୍ଟେ ଜଗମୋହନ । ଶ୍ରୀକର ପଇଠି ଦେଇ ଭୃତ୍ୟଙ୍କ ଶିରେ । ରଙ୍ଗିମା ଭଙ୍ଗିମା ହୋଇ ବକ୍ରେ ସ୍ଥୀରେ । କ ଉପମା ଦେବା ଯହିଁ ବର୍ଣ୍ଣନା ନାହିଁ । କବ ହେଲେ କେଉଁଠାରେ କାହା ନ କହୁ । ୧୦ । ନାନା କାମନା ଲୋକଙ୍କୁ ଦେବା ଅର୍ଥରେ । ବଚନ୍ତ୍ର କଳ୍ପତରୁ କ ଗୃହିଲେ ପୃଥ୍ୱୀରେ । ଏମନ୍ତ କଳ୍ପନା ଅବା କର ନ୍ତୁଅନ୍ତା ନେବେ ସେ ଅମୃତଫଳ ଦାନ କରନ୍ତା । ସଂସାର ଶୋକ ହରବା ତହିଁରେ ନାହିଁ । ଏନ୍ତୁ ଯେନ ଦୃଷ୍ଟି କ ସେ ଅସର କାହିଁ । ୧୧ । ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରମା ମଣ୍ଡଳେ ଖେଳେ କ ଅଛି । ଏ ଅଣ୍ଡପିଂ କଥା କହନ୍ତାଇ ଭରସି । ଯେବେ ସେ ଦିବସେ କେ ଜାଡ଼ି ହନ୍ତ ନୁଅନ୍ତା । ଅକଳଙ୍କ ସଦା ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ରହନ୍ତା । ଅଘ[3] ଅନ୍ଧାର ନାଶି ହରନ୍ତା ଦୁଃଖ । କାହିଁକି ବୃକ୍ଷ ପରଯନ୍ତେ ଦିଅନ୍ତା ସୁଖ । ୧୨ । ଉପମାକୁ ନ ଆସଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବକ୍ଷେ । କଲେ ଲେଖା ହେବ ଅବବେକ ଜର୍ନ୍ଛେ । ଭୂଳରେ ସମାନ ନହେ ସକଳ ସୁରେ[4] । ଏତେବେଳେ ଦେଖ ରହୁଚନ୍ତ୍ର ଉପରେ । ଅଗତି ଲୋକଙ୍କର ଯେନ୍ତୁ ଗତିର ଗତି । ଧନ୍ୟ ଧରଣୀ ଭାଗ୍ୟ ତା ଶିରେ ବହନ୍ତି । ୧୩ । ଅଳପ ହସିଲା ହୋଇ ରଙ୍ଗ ଅଧର । ଅପସରୀ ସେବକମାନଙ୍କ ଉପର । ଅଳପ ବିଶ୍ରାମ ଯେଉଁଠାରେ କରନ୍ତି । ସବୁ ଦୁଃଖ ସମ୍ପତ୍ତି ସେଠାରେ ପୂରନ୍ତି । ଯେଉଁ-

---

୧ ଅଷ୍ଟ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ । ୨ ପାପ । ୩ ପାପ । ୪ ଦେବତା ।

ଅତେ଼ ପଡ଼ଇ ସେ ଅମୃତଦୃଷ୍ଟି । ସେ ଦିଗେ ବୃଷ୍ଟି ହୁଅଇ ଅମୃତ-
ସୃଷ୍ଟି । ୧୪ । ମରୁଅଜ ପ୍ରାୟେ ବେନ ପାଶକୁ ଝୁଲି । ମହାଭକ୍ତ-
ଭରେ ଧୃରେ ଭୃତ୍ୟଙ୍କୁ ପେଲି । ପୁଣି ସିଂହ ହକମିଲା ପଗାସ୍ୱେ
ହୋଇ । ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ କରି ପାଦପଦ୍ମ ପକାଇ । କେତେହେଁ କହୁବ ସେ
ଚାଲିବା ଚାତୁରୀ । ଯେଉଁ ଚାତୁରୀରେ ଶେଷ ହୁଏ ଶର୍ବରୀ । ୧୫ ।
ରଜତଗିରିଙ୍କ ଗଜ ଉଠିଲା ପ୍ରାୟେ । ଅରୋହଣ ଅରୋହନ୍ତି ଦେ-
ବାଧିରାୟେ । ପ୍ରବେଶ ସ୍ନାନମଣ୍ଡପ ତଳା ଉପରେ । ସେ ଶୋଭାକୁ
ଉପମା ନ ଦିଶେ ସଂସାରେ । ହରହର ବଦରେ କି କୈଳାସରେ ।
କେହୁ କେହୁ ଭାବନ୍ତି ଏମନ୍ତ ମନରେ । ୧୬ । ରଜତପର୍ବତ ହୀର-
ମର୍କତ ଶୃଙ୍ଗ[1] । ମଧ୍ୟରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଲତା ହୋଇଛି ସଙ୍ଗ । ଏମନ୍ତ
ବୋଲିବାକୁ ବଚନ ନ ଆସେ । ଅଲକ୍ଷ୍ୟ[2] ଲକ୍ଷ୍ୟ[3] ଲକ୍ଷଣେ କେତେ-
ବେଳେ ସେ । ଅଶେଷ ଶୋଭା ତାଙ୍କ ମନ୍ଦି ନ ଯାଏ । ଅକାଶେ
ଯେମନ୍ତ ବୃଷ୍ଟି ଦୃଷ୍ଟି ନ ପାଏ । ୧୭ । ଏ ସମୟରେ ଚରମ[4] ଚମୂନ୍ତି
ଚନ୍ଦ୍ର । ଉଦୟ[5] ଶିରେ ଉଦୟ ଗଗନରେନ୍ଦ୍ର[6] । ମାନବେ ମାନସ
ସ୍ନାନ କଥାରେ ଦେଇ । ସ୍ନାନ କରି ଅସନ୍ତି ସେ ସଭୟ[7] ହୋଇ ।
ଦେଖନ୍ତି ସ୍ନାନମଣ୍ଡପେ ନୀଳାଦ୍ରିଚନ୍ଦ୍ର । ଅରତ ଅଘ ବାରଣ[8] ମରୁ-
ଧାରୀନ୍ଦ୍ର[9] । ୧୮ । ଉତ୍ତରଦିଗରେ ଅଛି ସୁବର୍ଣ୍ଣକୂପ । ତିନକୋଟି
ପଞ୍ଚାଶଲକ୍ଷ ତୀର୍ଥ ରୂପ । ପଣ୍ଡା ମର୍ଦ୍ଦଲ ବାଜଇ ଅର୍ଦ୍ଧରାତ୍ରରେ । ତହୁଁ
ଜଳ ଆଣଇ ସୁବର୍ଣ୍ଣପାତ୍ରରେ । ଅଧିବାସ କରି ତାହା ଥୁଅନ୍ତି ନେଇଁ ।
ନୀଳାଦ୍ରିନିବାସ[10] ସ୍ନାନ କରିବା ପାଇଁ । ୧୯ । ମନ୍ତ୍ରବିଧାନେ ସେ
ଜଳେ ସ୍ନାନ କରନ୍ତି । ମାନବେ ସେ ଜଳ ପାନେ ପାପ ହରନ୍ତି । ପୁଣି
ବହଳ ଚନ୍ଦନ ଜଳ ଢାଳନ୍ତି । ନାଃସମୟେ ସସାରସନ୍ୟାପେ ବଢ଼ାଛି ।

---

୧ ରଜତପର୍ବତ ପରି ତଳା, ହୀର ଓ ମର୍କତମଣି ଶୃଙ୍ଗ ପରି ବଳରାମ ଓ କୃଷ୍ଣ । ୨ ଅତୁଲ୍ୟ । ୩ ତୁଲ୍ୟ । ୪ ପଶ୍ଚିମଦିଗ । ୫ ଉଦୟଗିରି । ୬ ସୂର୍ଯ୍ୟ । ୭ ଭୂରି । ୮ ପାପହର୍ତ୍ତା । ୯ ମରୁସିଂହ । ୧୦ ଜଗନ୍ନାଥ ।

ସେହିକାଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଯେମନ୍ତ ଶୋଭା । କେଉଁ ଉପମା ଚାହିଁ କହିବା ଅବା । ୨୦ । ନିର୍ମଳ ଗଗନେ ଉଦେ ଶରଦଘନ । ଗଙ୍ଗା୧ ଯମୁନାଂ ଉପରେ କରେ ଗମନ । ଏମନ୍ତ ବୋଲି ବୋଇଲେ କେଉଁ ଚତୁର । କେ ଦେଇ ହୃଦକୁ ଚିହ୍ନଚାପ ଛଡ଼ାଇ । କହ ବଚନ ଶ୍ରୀଭୁଜ ରଖିବା ପାଇଁ । ଅଲକ୍ଷ୍ୟ କଥାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରଇ କେଇ । ୨୧ କେ ବୋଲେ ଗ୍ରୀଷମେ ପଦ୍ମାକରକୁ୨ ମନ୍ଥି । ବାହାର ହୋଇଲେ ଯେସନେ ବିଶ୍ରାନ୍ତ ହସ୍ତୀ । ଏହିରୂପେ ନାନା କଥାମାନ କରନ୍ତି । ଘନ-ଶ୍ୟାମ ନାଥ ତା ଘନରେ ବହନ୍ତି । କନ୍ଦର୍ପ ଦର୍ପ ହରଇ ଯେଉଁ ଶ୍ରୀଭୁଜ । କେ ଯଶ ପାଇବ ଚାହିଁ ଉପମା କହୁ । ୨୨ । ସ୍ନାନ ବହାଇ ପ୍ରଭୁ ହୁଅନ୍ତି ସୁବେଶ । ଲାଗି ହୋଇକରି ଝୀନପଟନ ବାସ । ଶ୍ରୀଭୁଜେ ଗଉଁଛ ଦିବ୍ୟ ଡାଳମ୍ବା କେତେ । ପଦ୍ମହରଣ ପଡନ୍ତ ମୋହେ ଜଗତ । ଧୂଳମାଳ ଚୂଳ କରଗତ ଅଳକା । ଗୁହିଁଲେ ଛଡ଼ାଇ ଭଞ୍ଜନୀଳ ଦକା । ୨୩ । ଏହିରୂପେ ଘେଇ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କ ବେଶ । ଫୁଲମାଳମାନଙ୍କେ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ଅଦୃଶ୍ୟ । ବେନି ପାରୁଶରେ ବୀରଛତ୍ର ଉଡ଼ନ୍ତି । କହି ନୁହଇ ସେକାଳ ଶୋଭାସମ୍ପତ୍ତି । ମହାଭୀଡ଼ ଗହଳ ଲୋକ ଜନ୍ମାଜନ୍ତି । ବେନି ପାରୁଶରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଡ-ଛତ୍ର ଉଡ଼ନ୍ତି । ୨୪ । ଗୀତ ବାଦ୍ୟ ନୃତ୍ୟ ଜୟ ଜୟ ଶବଦ । ବ୍ରହ୍ମ ଦେବତାମାନଙ୍କ ନିଗମପଦ୩ । ଭାଟଙ୍କର କହିବାର ସାଧୁ କୀର୍ତ୍ତନେ । ଏକ ହୋଇ ସବୁ ଧ୍ୱନି ପୂରେ ଗଗନେ । କେ ଚନ୍ଦନ ଜଳମାନ ଧରି ବସନେ । ଧର ଧର ବୋଲଣ ଦିଅନ୍ତି ନରମାନେ । ୨୫ । ମଣୋହି ବିହାର ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥେଶ୍ୱର । ବାହୁଡ଼ାବିଜୟ କରିବାକୁ ବଶୁର । ବଳଦେବଠାକୁରଙ୍କୁ ଅଗ୍ରକୁ କରି । ପଛ ପଟୋଆସ୍ତ ନାଳକିରବହାରୀ । ଦକ୍ଷିଣମୂରତି ବହାପନା ହୁଅନ୍ତି । ଦେଖିଲା

୧ଗଙ୍ଗା ଜଳ ଶୁକ୍ଳ, ଯମୁନା ଜଳ କଳା । ୨ପଦ୍ମଯୋଖରୀ ।
୩ବେଦଶାସ୍ତ୍ରାଦିର ପଦ ।

ଲୋକଙ୍କୁ ଚଉବର୍ଗ ଦିଅନ୍ତ । ୨୬ । ନୀଳାଦ୍ରି ନଗରେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ । ଦଶ ପାଞ୍ଚ ଦିନ ଦରଶନ ନ ହୋଇ । ଜନ ନୟନ ଉତ୍ସବ କରିବା ପାଇଁ । ନେତ୍ରଉତ୍ସବ ଯାତ୍ରା କରନ୍ତ ଗୋସାଇଁ । ରଥ ଉପରେ ଚଣ୍ଡିଗ୍ର ନେତ୍ରାଲଙ୍କାର । ଯାହା ଦର୍ଶନ କରନ୍ତ ବ୍ରହ୍ମାଦିସୁର । ୨୭ । ଶାରଥୀ ହୋଇବେ କନକ ଉଦ୍ଧବ ତାହା । ମହାପାପ ନଷ୍ଟ ଯାଇ ସୁମର ଯାହା । ବ୍ରହ୍ମହତ୍ୟା ଦୂରେ ଯେଉଁ ରଥର ସ୍ଥଇ । ଯେଉଁ ରଥ ଚୁଇଁ ମହାପବିତ୍ର ହୋଇ । ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚ୍ଚ ବୋଲି ଭକ୍ତେ କୀର୍ତ୍ତନ କଲେ । ସମସ୍ତ ବେଦନାମାନ ଭୁଲଇ ଭଲେ । ୨୮ । ରଥେ ବଜେ କରଥିବେ ଜଗଦୀଶ୍ୱର । ସେ ଯାଇ ପ୍ରତିବିମ୍ବିବ ଯେଉଁ ଜଳର । ସେ ଜଳସ୍ଥାନରେ ଯେତେ ପୁଣ୍ୟ ହୁଅଇ । କ କରିବ ଗଙ୍ଗା ଗସ୍ଥୂ ସାଗର ଯାଇ । ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚ୍ଚ ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚ୍ଚ ବୋଲ ହେ ଜନେ । ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚ୍ଚ ଦୀନକୃଷ୍ଣ ଗାଏ ବଚନେ । ୨୯ ।

ନବମ ଛାନ୍ଦ ।

ରାଗ ପାହାଡିଆକେଦାର । ନାଳ ୧ଏକ ।

[1] ଏବେ କହିବା ଶୁଣ ହେ ଜନେ ଏକଚାନରେ ଅନନ୍ଦମନେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଦେବଙ୍କଙ୍କ ଗୁଣ୍ଡିଚ୍ଚ କଥା ହେ । କର୍ଣ୍ଣପଥକୁ ଅମୃତମୟ ଅଶେଷ ପାପ କରିବ କ୍ଷୟ ଛଡାଇ ମହାଦୁଃସହ ଭବବନ୍ଧନ ବ୍ୟଥା ହେ । ନାନା ଉତ୍ସବରୁ ସେ ଉତ୍ସବ ସାର ହେ । ତିନିଲୋକଙ୍କ ନେତ୍ର ସୁଖକାର ହେ । ବରଷା ଅଗମରେ ସେ ଲୀଳା କରନ୍ତ

---

୧ ନୟନଭୂଷଣ ।

ଭବସାଗରେ୧ ଭେଳା-କମଳମୁଖୀ-କମଳା-ବର୍ଣ୍ଣ-ମର୍କଟଦ୍ୱାର୨ ହେ ॥ ଯହିଁ ଅଷାଢ଼ମାସ ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତେ ଘନ ଘୋଟି ଅକାଶ ଗିରମସ୍ତକ ଗିଳ କରଇ ଗମ୍ଭୀର ଘୋଷ ହେ । ମେଘ ପୃଷ୍ଠରେ୩ ମେଦିନୀ ହେଲେ ଉପର ନାଶି ବିବିରେ ସୁବାସ, କୃଷିକାଳକ ଅଧି ମାନସ କରେ ଉଲ୍ଲାସ ସେ । ମଧ୍ୟାହ୍ନେ ବୃଷ୪ ମୁଖନ୍ତି ମଳିନାସ୍ତବ ହେ । ମଧୁ ଉଡେ ଗୃଢକ କରନ୍ତି ଘର ହେ । ମାନସରକୁ ଗମନ୍ତି ହଂସେ ମଧ୍ୟରେ ଇନ୍ଦ୍ରଗୋପ୫ ବକାଶେ ମାଣିକ୍ୟେ ମଣ୍ଡି ହୋଇଲା ପ୍ରାୟେ ସୁନ୍ଦର ସ୍ଥଳ ହେ । ୨ । ଫୁଟନ୍ତି ଗୈରୁଗୃମର ଫୁଲ୬ ଫୁଲବଛିଶ୭ ଗୃମର ଭୁଲ ଧୂଷାରବନ୍ଦମୁଖୀ୮ ଭରବ କାନ୍ତେ ଯେ ଧଲ ହେ । ଯେଉଁ ଋତୁରେ ଯଦ୍ୟପି ଭଲ ହୋଇ ବଢଇ ଦମ୍ପତି୯ ଗେଲ ଏକାକୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହୁଏ କନ୍ଦର୍ପଶେଲ୧୦ ହେ । କାମୀ କାମିନୀ ଯହିଁ ଦେଲେ ଅଭେଟ ହେ । ଭୋଗ କରନ୍ତି କାମ-କୃପାଣ୧୧ଗେଟ ହେ । ଦିନେ ଅନ୍ଧାର ହୋଏ ଯଦ ପଥିକଙ୍କଟେ ପଡେ ଯଙ୍କ ଅରତ ହୋଇ ବୋଲନ୍ତି ରକ୍ଷ ଚନ୍ଦ୍ରମୁକୁଟ୧୨ ହେ । ୩ । ଅତି ବଳଟ ଡାହୁକ ଟେ ଯେଉଁ କାଳରେ ହୁଏ ଉଳ୍ଲଟ କେକା୧୩ କେକୀ୧୪ ମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟେ କରନ୍ତି ନାଟ ହେ । ଅଗାଟ ବାଟ ହୁଏ ଅବଟ୧୫ ହୁଏ ଅଚ୍ଛିନ୍ନ ହୁଏ କୃପାଟ୧୬ ତଟିନୀ ଜଳ୧୭ ପ୍ରବଳ ହୋଇ ଚଳନ୍ତି ତଟ ହେ । ନାବ ଘେନ ନାବକେ ଜଗନ୍ତି ଘାଟ ହେ । ପଥିକଙ୍କ ଗମନ ହୁଅଇ ମଠ ହେ । ସବୁ ଅଡ଼ାରେ କମଳମଧ୍ୟେ୧୮ ପଦ୍ମ କୁମୁଦ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ ସୁନ୍ଦ

୧ସଂସାରସମୁଦ୍ରରେ । ୨ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର କାନ୍ତ ମର୍କଟଦ୍ୱାର ସନ୍ଧ୍ୟାଶ ଜଗନ୍ନାଥ । ୩ ଜଳରେ । ୪ ମେଷ । ୫ବର୍ଷାକାଳୀନ ସୁରଙ୍ଗ ପୋକ ବିଶେଷ । ୬କାଶଫୁଲ । ୭କାମ । ୮ପ୍ରଫୁଟିତପଦ୍ମମୁଖୀ ସ୍ତ୍ରୀ । ୯ସ୍ତ୍ରୀପତି । ୧୦ଶୂଳ । ୧୧କନ୍ଦର୍ପଖଡ୍ଗ । ୧୨ଶିବ । ୧୩ମୟୂର । ୧୪ମୟୂରୀ । ୧୫ଗର୍ତ୍ତ । ୧୬ବନ । ୧୭ନଦୀଜଳ । ୧୮ଜଳମଧ୍ୟେ ।

ଜମଳ ଜମଳାଫଳିଂ ପୂରେ ପଇଠ ହେ । ୪ । ପ୍ରତି କେଦାରେ କନ୍ଦର୍ପ ଭୂପ ପ୍ରାଙ୍କେ ଶୁଭଇ ଷଡ଼ଜସ୍ୱର୨ ଋଷଭ୩ ଧଇବତ୪ ମଧମ ପ୍ରେଜନ ସ୍ୱର ଯୋଗ ହେ । ଶୁଣି ପଥିକେ ଭୟେ ଅଥିର ଅସନ୍ତ ଯେ ଯାହାର ମନ୍ଦିର ପଶନ୍ତି ପ୍ରିୟା ସଙ୍କଟ ଭୁଟଟିରକନ୍ଦର ହେ । ପ୍ରେମେ ବୃକ୍ଷରୁ ଲତା ନୁହେ ଅନ୍ତର ହେ । ପକ୍ଷୀଜୀବମାନେ ଯେ ଜରନ୍ତି ଘର ହେ । ମକରଧ୍ୱଜ୫ ବଜ୍ରନପୁର ଯୋଗ କରନ୍ତି ଉତ୍ତମ ନର ବଧୂଭାତୃଭ୍ରାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିରଷା ସଲ ହେ । ୫ । ମଲ୍ଲୀ ମାଳତୀ ଜାତି କନ୍ଦଳୀ୬ ଭୁଟଜ୭ ଆଦି କଦମ୍ବେ ବେଳ କରନ୍ତି ଯେଉଁ ସମୟେ ଭୃଙ୍ଗବୃନ୍ଦମ୍ବେ୮ ମିଳ ହେ । ଷମା ଅଧରହାସକୁ ବଳ ଫୁଟନ୍ତି ଯହିଁ ଗଙ୍ଗଶିଉଳ ଯହିଁ ଅନଙ୍ଗ ବରସ୍ପ୍ରଅଙ୍ଗ ଦିଅଇ ଢାଳ ହେ । ଏହୁ ପ୍ରକାରେ କେତେ କହିବା ଗ୍ରାଳ ହେ । ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ମୁଁ ଏତେ କହିଲି ଛଳ ହେ । ପ୍ରଧାନ ରସ ଯିଁ ତାକୁ ଭଜ ରଖିଲି ଋତୁ ବର୍ଣ୍ଣନାବଳୀ ଯେଣୁକରି ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସୁଖସଙ୍ଗ ହେ । ୬ । ଏମନ୍ତ ଯେଉଁ ଆଷାଢ଼ମାସ ଶୁକ୍ଳଦ୍ୱିତୀୟା ତିଥି ଦିବସ ପୁଷ୍ୟାନକ୍ଷତ୍ର ସହିତେ ହୋଇଥାଇ ପ୍ରବେଶ ଯେ । ସେହୁ କାଳରେ ଦେବନରେନ୍ଦ୍ର ମହାକରୁଣ୯ କୃପାରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଆରତ ଘୋର ଅନ୍ଧାର-ଚନ୍ଦ୍ର ବଳେ ପ୍ରକାଶ ହେ । ପ୍ରାତଃ ମହୋତ୍ସ ସ୍ନାତ ବାହାର ହୋଇ ହେ । ବୀର ବେଶରେ ବୀରଛତ୍ର ଧରାଇ ହେ । ବାଜଇ ବୀରବାଦ୍ୟ ଅନେକ ଢକ୍କା ମର୍ଦ୍ଦଳ ମେଘା ନମକ ପଡ଼ିଛି ତିଳପୁରେ ଚମକ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଯେ । ୭ । ଶଙ୍ଖ ମହୁରୀ ବୀରକାହାଳ କେ ଜୟ ଜୟ କେ ହୁଳହୁଳୀ ମଙ୍ଗଳଗୀତ ମଙ୍ଗଳପାଠ ନୁହଇ କଳ ହେଁ । ମଣିମା ଡାକ ଅନେକ ଘଡ଼େ ଅନେକ ବର୍ଣ୍ଣେ ପତାକା ଉଡ଼େ ନନ୍ଦୀ

୧ଜଗନ୍ନାଥ, ବନ୍ଧୁ । ୨ମୟୂର ସ୍ୱର । ୩ବୃଷଭସ୍ୱର । ୪ଭେକସ୍ୱର । ୫ମକରାକୃତି ପତାକା । ୬ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଁ କଢ଼ୀ । ୭ଗିରିମଲ୍ଲୀ । ୮ଭ୍ରମରମାନେ । ୯ପରଦୁଃଖକାତର ।

ଚାମର ଢାଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବଳ ହେ । ଅତରରେ ଅଗୁରୁ ଧୂପହିଁ ବାସେ ହେ । ଆକାଶରୁ ସୁବାସ ଫୁଲ ବରଷେ ହେ । ଅଷ୍ଟ ଅକାଶେ ଅମରେ ରହି ଅଶ୍ରୁ ପୁଲକେ ଆନନ୍ଦେ ଯହିଁ ଅନେକ ସ୍ତୁତି କରନ୍ତି ଉତ୍କଣ୍ଠେ ସନ୍ତୋଷେ ହେ । ୮ । ଏମନ୍ତେ ବଡ଼େ ଜଗନ୍ତ ଧୀରେ ଶ୍ରୀଭୁଜ ଦେଇ ଭୃତ୍ୟଙ୍କ ପରେ ଅଳପ ହସି ବେନ ପାଶକୁ ଚାହିଁ ଗୁହାନ୍ତି ସେ । ଅମୃତଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିବା ମାତ୍ରେ ଉତ୍ତମାଧମ ମଧ୍ୟମ ପାତ୍ରେ ଧର୍ମାର୍ଥ କାମ ମୋକ୍ଷ ଚତୁରବର୍ଗ ପାଆନ୍ତି ସେ । କୃପାକର[1] କରୁଣା କର ବିସ୍ତାର ହେ । କେତେ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଇ କର ନିସ୍ତାର ହେ । ବଳଦେବଙ୍କ ଆଗରେ ଚାରି ହିନ୍ଦୁଣୀ ଗର୍ଜ୍ଜାପାଗକୁ ଧରି ନୀଳାଦ୍ରିନବରରୁ ବାହାର ଜଗତେଶ୍ୱର ହେ ।। ସେହିଭାବରୁ ସୁଭଦ୍ରା ସଙ୍ଗେ ସୁଦରଶନ ବିଜୟ ରଙ୍ଗେ ମଦନଗୋପାଳଙ୍କୁ ଘେନିଣ ବିଜୟ ଗଥେ ହେ । ସେକାଳେ ଯେଉଁ ଶୋଭାସମ୍ପତ୍ତି କାହାରୁ କଥନୀୟ ନୁହନ୍ତି ସେହି ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଦେଖିଛନ୍ତି ନୟନପଥେ ହେ । କେ କହିବ ସେ ରଥ ମଣ୍ଡଣି ଶୋଭା ହେ । ଝଲ ଝଲ ଝଲକେ ଦର୍ପଣପ୍ରାୟ ହେ । ସରୁ ସୁନ୍ଦର ହିନ୍ଦୁଣୀପାଟ ପାଟପଉଣୀ ନେତ୍ର ପ୍ରକଟ ଚାରୁ ଚାମର ଫୁଲମାଳାରେ ନୟନ ଲୋଭା ହେ । ୧୦ । ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଘଣ୍ଟି ଘାଗୁଡ଼ିମାନ ବିବିଧ ମଣିଗଣେ ମଞ୍ଜୁଳ[2] ରତ୍ନକଳସ ଉପରେ ଶୋଭେ ଚଗଲ ଦେଖି ହେ । ନଟନାଗର[3] ହସ୍ତକୃଦାତ ପ୍ରାୟେ ବିବିଧ ଗତିରୁ ସ୍ୱାର୍ଥ ଗଞ୍ଜଚଞ୍ଚଳ ନାମରୁ ନାନାପ୍ରକାରେ ବଙ୍କ ହେ । ଯେଉଁ ରଥରେ ବସନ୍ତେ ଦେବାଧିଦେବ[4] ହେ । ତହିଁ ଶୋଭା କେ ବଚନରେ କହିବ ହେ । ଦଶଚତୁର ଲୋକ ଉପମା ନାହିଁ ତହିଁରେ ସେ ସୁଖ ସୀମା ନୋହିଲେ ଜପି ତ୍ରୈଲୋକ୍ୟମୋହନଙ୍କୁ ବହନ୍ତ ହେ । ୧୧ । ଧନ୍ୟ ସେ ରଥ ଧନ୍ୟ ସେ ପଥ ଯହିଁ ବିଜୟ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଧନ୍ୟ ଜନଙ୍କ ନୟନ ଧନ୍ୟ ଗଣ୍ଡିଚ୍ଚ ଟେକ ହେ । ଯହିଁକି ନାନାଦେଶରୁ ଲୋକ ଆସନ୍ତି

---

୧ ଦୟାମୟ । ୨ ସୁନ୍ଦର । ୩ ରସିକ-ନାଟୁଆ । ୪ ଜଗନ୍ନାଥ ।

ହୋଇ ମହାଉସ୍ଛବ ଅନବରତେ ଉଚ୍ଛାହ ହର ମହିମା-ଡାକ ହେ ।
ଅଙ୍ଗ ବଙ୍ଗ କଳିଙ୍ଗ ମଗଧ କାଶୀ ହେ । ନଟ ଭୋଟ କର୍ଣ୍ଣାଟ ଗଉଡ଼-
ଦେଶୀ ହେ । କନୌଜ କାମରୂପ ନେପାଳ କେରଳ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର
କୁନ୍ତଳ ସିନ୍ଧୁ ମାଳବ୍ୟ ଶୈଳ ପଞ୍ଚାଳ ସିଂହଳବାସୀ ହେ । ୧୨ ।
ସୌରାଷ୍ଟ୍ର ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଅବନ୍ତୀ ଏ ଆଦି ନାନାଦେଶୁ ଆସନ୍ତି ବିବିଧ
ଯାନମାନ ଆରୋହି କେ ପାଦଗତି ହେ । କେତେ ନୃପତି କେତେ
ସମ୍ପତ୍ତି ଘେନି ଆସନ୍ତି ନ ପାଇ ଭ୍ରାନ୍ତି ନଦୀ ସମୁଦ୍ର ପଶିଲ ପ୍ରାୟେ
କ୍ଷେତ୍ର ପଶନ୍ତି ହେ । କେହି ଠାବ ଠମାଳ ହରଷ ରଙ୍ଗେ ହେ ।
କେହି ଜଗମୋହନ କଥାପ୍ରସଙ୍ଗେ ହେ । ଯୁବା ଯୁବତୀ ଯତି ସନ୍ନ୍ୟାସୀ
ସାଧୁ ଦୁର୍ଜନ ପଣ୍ଡିତ ମିଶି ଚୋର ସାଧବ ଅଗୁରବନ୍ତ ଗୃହୀନ ସଙ୍ଗ
ହେ । ୧୩ । ଏରୂପେ ନାନାମାର୍ଗେ ଆସନ୍ତେ ଠାବଠାବକେ ରହନ୍ତି
ଶ୍ରାନ୍ତେ କେଉଁ ଯୁବତୀ ବୋଲଇ କାନ୍ତେ ନିଷ୍ଠୁରେ ଗୃହୁଁ ହେ ।
ଯିବାରେ ମୋର ଶକତି ନାହିଁ ଆଗରେ ଦଣ୍ଡେ ଯିବାକୁ ଚହ୍ନି ଶୁଣି
ନାୟକ ବୋଲଇ ହେଉ ପରିଣସହୁ ରେ । କେଉଁ ଯୁବତୀ ଅତି
ଜଡମ୍ବତୀ ହେ । କାନ୍ତ କର ଧର ସେ କରଇ ଗତି ହେ । ବୋଲନ୍ତି
କେତେ ଦୂରରେ କ୍ଷେତ୍ର ନାହିଁ ହେବେନ କମଳନେତ୍ର ହେଲାଣି
ଆସି ବୋଲନ୍ତେ ଶୁଏ ହରଷମତି ହସ ।। ଶ୍ରମେ ପ୍ରେମରେ କାନ୍ତକୁ
ଗୃହିଁ କେଉଁ ସୁନ୍ଦରୀ ବୋଲଇ ରହ ଶୃଙ୍ଖଳାକୁଡ଼ ଚରଣ ମୋର
ଚଳଇ ନାହିଁ ହେ । ଏଠାରୁ ମୋତେ ନେବ କି ବହି ଶୁଣି ନାୟକ
ବୋଲଇ କେହି ନ ଥିଲେ କେଉଁ ଚିନ୍ତ ଏ କଥା କମଳମୁହିଁ ରେ ।
ଭ୍ରମରରୁ ଇଷି ଇଷି କେ ହସି ହେ । ନାଷା ତୋଳ ପାଦପତଳରେ
ବସି ଯେ । ଝଲକ ଚନ୍ଦ୍ରମୁହିଁ ହଲାଇ ହସି କାନ୍ତକୁ କହେ ଗେହ୍ଲାନ୍ତ
ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯାତ୍ରାଫଳକିଁ ଦିଶିଲା ଆସି ଯେ । ୧୪ । ଶୁଣି ଦୟିତ
ବୋଲେ ଏ ସତ କହିଲ ଯେଉଁ କଥା ଉଚିତ କ୍ଳେଶ ନୋହିଲେ
ଶ୍ଳେଷ୧ ନହଇ ଫଳ ପାଇବା ଗୋ । ସୁମନା୨ ହୋଇ ବମନା

---

୧ ସଂଯୋଗ । ୨ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବ ଉତ୍ତମ ସଙ୍ଗର ଲୋକ ।

ହେଲେ ଅସୁନ୍ଦରିହିଁ ଦିଶଇ ଭଲେ ତୁମ୍ଭେ ସବେଙ୍କ ତହୁଁ ଅଧିକ
କେତେ କହିବ ଗୋ । ଏହା ଶୁଣି ହସିଲା ହରିଣଦୃଶା ଯେ । ହାତେ
ହାତକୁ ମାରି କଲା ପ୍ରଶଂସା ଯେ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କଥାକୁ ଛଳ କହି
ଥିଲତ ପଣ୍ଡିଲ ବଳ ନୋହିଲେ ମୋର ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ହୋଇଥିଲା ସମସ୍ୟା୧
ହେ । ୧୬ । ପ୍ରେମକଳହରେ ଯେଉଁ ବଚନ କହି କହିଲେ ସେହି
ମିଥୁନ୨ ବିଗ୍ରହ ବୃଦ୍ଧି ଭାବିଲେ ଏ କଥାହିଁ ସେ କଥା ହେ ।
ତାହା କେତେହେଁ କହିବ ବସି ଯେ କାମସିନ୍ଧୁ ଲହରୀଗଣି କହି
ବସିଲେ ସହଜେ ସେତ ହୋଇବ ପୋଥା ହେ । କେଉଁ ଯୁବତୀ ଧରି
କାନ୍ତ ପଣନ୍ତ ଯେ । ମନେ ଘେନ ତେଁ ଏହୁ କଥା ସମସ୍ତ ହେ ।
ଏହୁ ବରଷାକାଳରେ ଅତି ପ୍ରିୟବାଦିନୀ ସୁଗୁଣବତୀ ପ୍ରିୟାକୁ ଛାଡି
ବଞ୍ଚ କରନ୍ତି କମଳାକାନ୍ତ ହେ । ୧୭ । କେଉଁ ନାଗରୀ ମଦନ-
ମତ୍ତେ ନାଗର ଆଗେ ବହେ ଉଚ୍ଚତେ ଏକାକୀ ହୋଇ ଯଉଲେ
ତଳ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ସୁଖେ ହେ । ଅଙ୍ଗିଗତିରେ ରହିଲେ ଏକା ପାଅନ୍ତି
ସିନା ଅନେକ ଦିନ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗୁଁ ମୁହିଁ ମରନ୍ତି ସନ୍ତାପ ଦୁଃଖେ
ହେ । ଯାତ୍ରାକାଳେ ନାରୀକୁ ଛାଡିଲେ ନାହା ହେ । ଆଉ ଯଛୁ କ
କେହି ହେବାକୁ ସାହା ହେ । ଆଗ ହେଳରେ ବୃଦ୍ଧ ତୁମ୍ଭର ହୋଇ
ନ ଥିଲା ଏତେ ନଷ୍ଟୁର ଏବେ ଏ ଦେବଗଣଙ୍କଠାରୁ ଶିଖିଲ ଏହା
ହେ । ୧୮ । ନର ବନ୍ଧର ଗନ୍ଧର୍ବ ଆଦି ଆଦି ବହୁଧ ଯତି ବନିତା
ହାବଭାବାଦି୩ ବହୁଧ ଅଳଙ୍କାର ଦେଖାଇ ହେ । ଅସନ୍ତେ ସୁଖେ
କ୍ଷେତ୍ରବରକୁ ପଞ୍ଚକ୍ରୋଶ ୪ ପଞ୍ଚଶରକୁ କାମ୍ଭେ ଖଣ୍ଡି ଭକ୍ତମାନଙ୍କ
ଅଙ୍ଗ ଯୋଗଇ ହେ । ଜଗବନ୍ଧୁ ଦର୍ଶନେ ସବୁ ଖଣ୍ଡନ୍ତି ହେ । ପରମା-
ନନ୍ଦ ସୁଖ ଭୁଞ୍ଜେ ଜନ୍ତୁ ହେ । ଶ୍ରୀ ଜୟ ଜୟ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଜୟ ଜୟ
ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ଜୟ ସୁଭଦ୍ରା ବୋଲି ମସ୍ତକେ କର ଯୋଡନ୍ତି ହେ ॥
ଜୟ କମଳପତ୍ରଲୋଚନ ଜୟ କଳୁଷ୫ କଷ୍ଟମୋଚନ ଜୟ କମଳା

---

୧ ପୂରଣାର୍ଥ ପ୍ରଶ୍ନ । ୨ ଦୁହେଁ । ୩ ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗୀ ପ୍ରଭୃତି ।
୪ କନ୍ଦର୍ପ । ୫ ପାପ ।

ମୁଖକମଳ ମତ୍ତଭ୍ରମର ହେ । କମ୍ବୁକଣ୍ଠକ ନୀଳଗିରିର କୃପାସମୁଦ୍ର
କୈବଲ୍ୟ କର କୌସ୍ତୁଭ ପ୍ରିୟ କଉମୋଦକୀ[୧] ରଥାଙ୍ଗଧର[୨] ହେ ।
ପ୍ରଭୁ କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପ୍ରତିପାଳକ ହେ । ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ[୩] ନୀହାର[୪] ପଦ୍ମ-
ଧାରକ ହେ । ପଞ୍ଚଜନଙ୍କ[୫] ପାରିଜାତିକ[୬] ପରମାନନ୍ଦ ସୁଖଦାୟକ
ଜୟ ଜୟ ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚ କଉତୁକୀ ନାୟକ ହେ । ୨୦ । ଏହି ପ୍ରକାରେ
ଜେ ଜେତେ ସ୍ତୁତି କରି ଦର୍ଶନ ସୁଖେ କରନ୍ତି କଳି କଳୁଷ ସନ୍ତାପ ସଙ୍ଘା-
ତକୁ[୭] ହରନ୍ତି ସେ । କଦମ୍ବଫୁଲ ପ୍ରାୟେକ ଅଙ୍ଗ ଦିଶେ ପୁଲକ ହେବାରୁ
ସଙ୍ଗେ ଝରେ ସମାନେ ନେତ୍ରୁ ଆନନ୍ଦ-ଅଶ୍ରୁ ଝରନ୍ତି ହେ । ଭକ୍ତିଭାବରେ
କେଉଁ ଭକ୍ତେ ଗାବନ୍ତି ହେ । ଭାବେ ଭଙ୍ଗିମା ହୋଇ କେହୁ ନାଚନ୍ତି
ହେ । ଭାଡ଼ ଭିତରୁ ବାହାର ହୋଇ ଭବଭୟକୁ ଦୂରେ ପକାଇ
କେ ଭକ୍ତ-ବନ୍ଧୁ କରୁଣାସିନ୍ଧୁ ଶୋଭା ଭାବନ୍ତି ହେ । ୨୧ । ଏହୁ ମତରେ
କେ କେତେଠାରେ ନାନାଭାବରେ ଦର୍ଶନ କରେ କେ ଦଣ୍ଡବତ କେ
ପରିକ୍ରମା କରନ୍ତି ତହିଁ ହେ । କେହୁ କହୁଲେ ନେତ୍ରକମଳେ ନେତ୍ର
ନବେଣୀ ମୁଖକମଳେ ଅପଲକରେ ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରତିମା ପଶ୍ଚେ ରହୁ
ହେ । ଅତି ବଳବନ୍ତ କେ ପଶି ଗହଳେ ହେ । ରଥ ଛୁଇଁ ବିଶ୍ରାମ
କରନ୍ତି ଗଲେ ହେ । ମହାପାତକମାନଙ୍କୁ ନାଶି ମହାଆନନ୍ଦ ସୁଖରେ
ତୋଷି ହୋଇ ପରମପଦ ପଦବୀ[୮] ପାଇବା ଛଳେ ହେ । ୨୨ । କେ
ନିଜ ପ୍ରାଣପ୍ରିୟାକୁ ସଙ୍ଗେ ଘେନି ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ରଙ୍ଗେ କରି ନବେଣୀ
ଉତ୍ତମଅଙ୍ଗେ[୯] ବୋଲେ ଯୁବତୀ ହେ । କେ ବଳଭଦ୍ର କେ ଜଗନ୍ନାଥ
କେ ଭଦ୍ର ମୋତେ କୃପା ହେ ନାଥ କାହାର କେଉଁ ରଥରେ କେଉଁ
ଚଢ଼ି ବହନ୍ତି ହେ । ଏହା ଶୁଣି ନାୟକ ବୋଲଇ ସଖି ରେ । ଏହୁ
ସମ୍ମୁଖେ ରହିଁ ଚାହିଁ ସୁମୁଖି ରେ । ଅତି ବିପୁଳ[୧୦] ପ୍ରଲମ୍ବ[୧୧] ହାତ
ଦେବରାଜ ଏ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଫୁଟିଲା ପଦ୍ମ ପ୍ରାୟେ ବିସ୍ତାର ଯାହାଙ୍କ

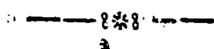
---

୧ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଗଦା । ୨ ଚକ୍ର । ୩ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଶଙ୍ଖ । ୪ ଶୁକ୍ଳ ।
୫ ଲୋକମାନଙ୍କ । ୬ କଳ୍ପବୃକ୍ଷ । ୭ ସମୂହକୁ । ୮ ମୁକ୍ତିପଥ ।
୯ ମସ୍ତକରେ । ୧୦ ମୋଟ । ୧୧ ଲମ୍ବ ।

ଅକ୍ଷି ରେ । ୨୩ । ମର୍କତମଣି ଦର୍ପଣ ଜିଣି ଶ୍ରୀମୁଖ ଦେଖ ଦେଖ
ଚମ୍ପଣି ମକରାକୃତି କୁଣ୍ଡଳ ଝଟକଇ ଗଣ୍ଡରେ ଯେ । ଶିରେ ସପତ-
ଶିଖା ମୁକୁଟ ବରକେଦାର ସଙ୍ଗେ ସୁଘଟ ଅବଲୋକନ୍ତେ ଅଶେଷ କଷ୍ଟ
ସନ୍ତାପ ଖଣ୍ଡେ ଗୋ । ଦେଖ ଦେଖ ସୁରଙ୍ଗ ଅଧର ଛବ ଗୋ । ଝର
କଚଇ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧୁଲୀ ରବ ଗୋ । ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନପଦକ ମାଳ ବଗଜିବାରୁ
ଶ୍ରୀବକ୍ଷସ୍ଥଳ ଯେଉଁ ଭୃଗୁପାଦି ଭଜିଲେ ବଡ଼ ବବେକ କବ ଗୋ ।୨୪।
ଯତ୍ନ ରସିକ ନାଗରବର ନାଗରୀ ନାରୀ ଧୈର୍ଯ୍ୟହର ଶ୍ରୀ ନନ୍ଦ-
ଘୋଷ ରଥରଥୀଏ ରଥାଙ୍ଗ ଧର୧ ଗୋ । ଏହାଙ୍କୁ ଏବେ ଦର୍ଶନ କର
କଉ ଅଶେଷ ଦୁରିତ ହର ଶୁଣି ସୁନ୍ଦରୀ ଶିରେ ସଖୀରେ ଯୋଡ଼ିଲା
କର ଯେ । ପୁଣି ନେଇ ଦେଖାଇ ସୀରପାଣିଙ୍କ୨ ହେ । ମହାପ୍ରବଳ
ମର୍ଦ୍ଦନ ହଠାଣିଙ୍କ ହେ । ଶରଦପର୍ବଶର୍ବରୀପତି୩ ଗର୍ବ ଜନଇ
ଶ୍ରୀମୁଖ ଜ୍ୟୋତି ବଳଭଦ୍ର ଏ ରେବତୀପତି ପ୍ରାଣରମଣି ହେ । ୨୫ ।
କୁନ୍ଦସୁନ୍ଦର ଚନ୍ଦ୍ରମାକର କମ୍ବୁ ଗୋକ୍ଷୀର ହାର ତୁଷାର୪ ଡିଣ୍ଡିର୫ ଝର
କରେ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ଶୋଭା ସୁରଙ୍ଗ ହେ । ରେବତୀସୁତା୬ ପ୍ରିୟ ଏ ଯନ୍ତୁ ।
ଅରୁଣ୭ ନେତ୍ର ଅରୁଣ୮ ତନ୍ତୁ ଅରୁଣ ମହାଅରୁଣ ପଦ୍ମ୯ ପ୍ରାୟେ
ସୁରଙ୍ଗ ହେ । ଶିରେ ସପତ ଫଣୀ ମଣି ବିରାଜେ ଗୋ । ଶିବ ବ୍ରହ୍ମା
ସହିତେ ଏହାଙ୍କୁ ଭଜେ ଗୋ । ଅନନ୍ତ ଏହାଙ୍କର ମହିମା ଅନନ୍ତ
କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସୀମା ଅଣ୍ଟୁ ସମାନ କର ବହନ୍ତି ଅପଣା ତେଜେ
ଗୋ । ୨୬ । ଦେଖ ସୁଭଦ୍ରା ଭଦ୍ରଦାୟିନୀ୧୦ ଭକ୍ତବତ୍ସଳା ଭୟଭଞ୍ଜନୀ
ହସିଲା ହେମଶତପତ୍ରକୁ ହାସେ ଶ୍ରୀମୁଖ ଗୋ । ଅବଲୋକନ କରବା
ମାତ୍ରେ ଅଶେଷ ଦୁଃଖ ନ ରହେ ଗାତ୍ରେ ପରମାନନ୍ଦ ହୋଇ ବହଇ
ପରମ ସୁଖ ଗୋ । କର ସୁଦରଶନ ସୁହରଶନ ଗୋ । କୋଟି ତପନ
କରେ କର୧୧ ଶୋଭନ ଗୋ ।୨୭ମନ୍ତ୍ର କନ୍ଦ୍ର ସୁଅନୁରାଗେ ଅନନ୍ଦେ

୧ ଚକ୍ରଧର । ୨ ବଳଭଦ୍ର । ୩ ଶରତ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର । ୪ କାକର ।
୫ ଫେଣ ୬ ରେବତୀ । ୭ ଈଷତ୍ ଲାଲବର୍ଣ୍ଣ । ୮ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ।
୯ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଥିବା ରକ୍ତପଦ୍ମ । ୧୦ ମଙ୍ଗଳଦାୟିନୀ । ୧୧ କିରଣ ।

ଅଷ୍ଟ ପଲ୍ଲିକି ଯୋଗେ ବୋଲେ ଶ୍ରୀ ନନ୍ଦଘୋଷରେ ଏହୁ ଗରୁଡ଼ ଚହ୍ନ ଗୋ । ୨୭ । ତାଳଧ୍ୱଜରେ ବଡ଼ଠାକୁରେ ଦେବୀ ବଜ୍ରସ୍ତେ ପଦ୍ମ-ଅଙ୍କରେ ପତିତଜନମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧରିବାକୁ ପାରେ ଗୋ । ପାତଜାତକ କୁସୁମ ଶିଖରେ ବସି ସ୍ତୁତି କରନ୍ତି ସୁରେ ଏହି ସମୟେ ଜଣାଏ ଦୀନକୃଷ୍ଣ ସ୍ୱାମୀରେ ହେ । ଅହେ ଅର୍ଦ୍ଧଭଞ୍ଜନ କମଳାନାଭ ହେ । କୃପାସମୁଦ୍ର ଦୀନଜନଙ୍କ ସାହା ହେ । ଯହିଁ ଥିଲେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଶରଣ ରଖ ନ ରଖ ପ୍ରଭୁ ତା ଜାଣ ଜଣାଉଅଛୁ—ଅବଶ୍ୟ ମୋତେ କରିବ ଅଭୟ ହେ । ୨୮ । ଅଜାତପକ୍ଷ ପକ୍ଷବ୧ ରଥ୨ ଗୋତ୍ର୩ ଦଗ୍ରସ୍ତେ କୃତ ବ୍ୟର୍ଥ ବିଘାତ ପୋତ ପରାୟେ ପ୍ରଭୁ ନାହିଁ ମୋ ଗତି ହେ । କେବଳ ଏହୁ ଅଭିମାନହିଁ ମନେ ଘେନଛୁ ହେ ସବଗ୍ରାହୁ ତୁମ୍ଭେ କରୁଣା-କରୁଣାଳୟ୪ ଅଗତିଗତି ହେ । ଅଶା ବିଶ୍ରାମ ନାମ ଯେଉଁ ଭରସା ହେ । ତାହା କହିବ କେବେ କେତେ ମୋ ସ୍ୱଷା ହେ । ହେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମି ପ୍ରଭୁ ତା ଜାଣ ଜାଣିଲେ ସର୍ବା ଏଡ଼େ କଷଣ ଏବେ ଏ ରଥଯାତ୍ରା ଉତ୍ସବେ ହେଉ ସୁଦର୍ଶ ହେ ॥ ଅହେ ବାଣୀ-ଭୟବାରଣ ବାରେହେଁ ମାତ୍ର କିର କାରଣ ଅଧମ-ଉଦ୍ଧାରଣ ଶରଣାଗତ ବତ୍ସଳ ହେ । ବରୁଣସୁତା ହୃଦଭୂଷଣ୫ ଅରୁଣସୁତା୬ ଛବି ଦୂଷଣ ତରୁଣ୭ କାଳ ସନ୍ଧ୍ୟା ଶ୍ୟାମଳ ସୁନ୍ଦରଶୀଳ ହେ । ପ୍ରଭୁ ନାହିଁ ମୋହର କାହିଁ ଦୃଢ଼ ହେ । ବସ୍ତୁଲେ ମୁ ସବୁ ପ୍ରକାରେ ମୂଢ଼ ହେ । ମହାଘୋର ଏ ସଂସାରସିନ୍ଧୁ ଏଥି ଉଦ୍ଧର ହେ ଦୀନବନ୍ଧୁ ଉନ୍ନିଦ୍ର ଇନ୍ଦୀବରାକ୍ଷ୮ ନନ୍ଦଘୋଷ ଅରୂଢ଼ ହେ । ୩୦ ।

---

୧ ନୂତନପକ୍ଷ । ୨ ଦେହ । ୩ ପର୍ବତ । ୪ କୃପାସମୁଦ୍ର । ୫ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ହୃଦହାର । ୬ ଯମୁନା, ଏହାର ଜଳ କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ । ୭ ନୂତନ । ୮ ବିକଚ ପଦ୍ମାକ୍ଷୀ ।

ଦଶମ ଛାନ୍ଦ ।

ରାଗ ବଙ୍ଗଳଶ୍ରୀ ।

ଏଥୁ ଅନନ୍ତ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବରାଜ ରଥ ଗଜ ଅଶ୍ୱ ନର । ଅତି ସମ୍ଭ୍ରମେ୧ ଆନନ୍ଦଭର ହୋଇ କଲେ ପ୍ରଭୁ ଅଭିସାର୨ । ୧ । ଆଗେ ହଳଭଦ୍ର ପଛେ ବଳଭଦ୍ର ଅନୁଜା୩ ମଧ୍ୟରେ ଦେବୀ । ଖଦୀ ଆଲଟ ଚାମର ପଙ୍ଖା ଧରି ପାଶେ ଲୋକେ ଛନ୍ତି ସେବି । ୨ । ଘଣ୍ଟା ମର୍ଦ୍ଦଳ ମହୁରୀ ଶଙ୍ଖ ଭେରୀ ଦୋଶଲୀ କାହାଳ ବାଜେ । ଦରିଦ୍ର ପତିତ ଗଡ଼ ତାଡ଼ିବାକୁ ନୀଳଗିରିନାଥ ସାଜେ । ୩ । ମହିମା ମହିମା ଡାକନ୍ତି ଗରିମା ଶିଙ୍ଘ ଘଣ୍ଟ ଅଗ୍ରମଦେ । ଜୟ ଜୟ ଗୋଳ ଅତିହିଁ ପ୍ରବଳ ସମୁଦ୍ର ମନ୍ଥନ ପ୍ରାଏ । ୪ । ଅଗୁରୁ ଧୂପ ଅମ୍ବରେ ପ୍ରକଟ ହୁଅଇ କୁସୁମ ବୃଷ୍ଟି । ଆଗେ ଅପସରୀ ନୃତ୍ୟ ଗୀତ କରି ପ୍ରକାଶନ୍ତି ସୁଖ-ସୃଷ୍ଟି । ୫ । ଚନ୍ଦ୍ରବଦନୀ ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗମନୀ ଶିଶୁଗାଇନ୍ଦ ମଧ୍ୟମାଏ । ମନ୍ଦହାସିନୀ ମଦପିକଭାଷିଣୀ ମୁକୁନ୍ଦଦଶନୀ ରମା । ୬ । ନୀଳ କୁଞ୍ଚିଳ୫ ପ୍ରଳମ୍ବିତ୬ କୁନ୍ତଳେ୭ କେ ରଚନ୍ତି ଲୋଟଣି ଜୁଡ଼ା । ଗର୍ଭମୂଳେ ଖୋସି କେତକୀପାଖୁଡ଼ା କରୁଅଛନ୍ତି ପରବୁଡ଼ା । ୭ । କାହା ବେଣୀ କାମ-ଚାପଠିକ୍୮ ଝିଣି ପାଡ଼ୁଅଛି ଦିବ୍ୟ ଶୋଭା । ଝିଲମିଲି ଚନ୍ଦ୍ରରଶ୍ମି ଝଲ-କନ୍ତେ ନାଗର ନୟନ ଲୋଭା । ୮ । ଭୁରୁଭଙ୍ଗିମା ନୟନ ତରଙ୍ଗିମା କରି ହସ୍ତକ ଦେଖାନ୍ତି । ତାଳ ମାନ ଘାତ ହୃଦୟ ସଙ୍ଗତେ ସୁଖ-ସମ୍ପତ୍ତି ରଖନ୍ତି । ୯ । ରଥଶ୍ରେଣୀ ଗୃହାବଳୀ ଭାଗ୍ୟବୃକ୍ଷ ନଟମ୍ବୃକ୍ଷମଣ୍ଡଳୀ । ନାନାରାଗରେ ନାନା ରଙ୍ଗ କରନ୍ତି ଝଲ ଅଙ୍ଗମାନ ତାଳି । ୧୦ । ବଡ଼ କବ ତାଂ କଡ଼ତାଳୁ୯ ପାଇବେ କେତେ ଜାଣିବ ତାହା । ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ-ରେଖାମାନେ୧୦ ଅର୍ଦ୍ଧରେଖା୧୧ ହୋଇବେ ଅନାଇଲେ ମାତ୍ର ଯାହା । ୧୧

୧ଆଡ଼ମ୍ବରରେ । ୨ବାହାର । ୩ସାନଭଉଣୀ । ୪ଛୁଅଁନ୍ଦ ମଧ୍ୟା । ୫କୁଞ୍ଚକୁଞ୍ଚିଆ । ୬ଲମ୍ବ । ୭କେଶରେ । ୮ଅନ୍ତବେଶଷକୁ । ୯ମୂନାଭବକୁ । ୧୦ଉପସ୍ତୀମାନେ । ୧୧ତରଳିତ ହେଉ ।

କାମଙ୍କରକାଳ୧ ଯାଉରୁ ପ୍ରବଳ ଅଳପ ହାସ କଟାକ୍ଷ । କେ ସହନ୍ତା ଯେବେ ନ ଥାନ୍ତା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦରଶନ ସ୍ନେହାପକ୍ଷ । ୧୨ । ନଶ୍ର ନର ନାରୀ ବାହାର ହୋଇଲେ ଦର୍ଶନ କରିବା ଅଶେଷ । ବିବିଧ ବର୍ଣ୍ଣ ଅଗ୍ରେପଣ୨ ଷସଣ୩ ନାନା ଅଳଙ୍କାର ବେଶେ । ୧୩ । ଶ୍ୱେତ ପୀତ ନୀଳ ଲୋହିତ ବସନ ପରିଧାନ କରି ଅଙ୍ଗେ । ପନ୍ତ ପନ୍ତ ହୋଇ ଗମନ୍ତି ଯୁବତୀ ସୁତ ପତି ଘେନ ସଙ୍ଗେ । ୧୪ । ଏମନ୍ତେ ପଥରେ ରଥରେ ଦେଖନ୍ତି ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଗଣେ । ଆନନ୍ଦରେ କଉତୁକି କରନ୍ତି ଅଙ୍ଗ ଆଭରଣ ଲାଗେ । ୧୫ । ନୟନକମଳ ନୀଳୋତ୍ପଳମାଳ ମଣ୍ଡି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ । ଆନନ୍ଦେ ଅଶ୍ରୁ ପୁଲକଭରେ ସ୍ତୁତି କରନ୍ତି ବିବିଧ ରଙ୍ଗେ । ୧୬ । ଆହେ ଅମୃତଦାନ ସୁଖଦାୟକ ଅନନ୍ତଅଙ୍କ-ଶାୟୀ୪ । ଆପଣା ଉତ୍ସବ ଅନ୍ତର କାଳରେ ଚଞ୍ଚଳ ଅନ୍ତର କର । ୧୭ । ଅଳପ ହସି ଶିରେ କର ନବେଣୀ ଜଣାଏ କେଉଁ ନାୟିକା । ଏଡ଼େ ବରଷା ସମୟେ ପ୍ରଭୁମାନେ ପ୍ରିୟଙ୍କୁ କରନ୍ତି ଏକା । ୧୮ । କେ ବୋଲେ ତାଙ୍କୁ କହି ଅଛି ନ ଥିବେ କହିଲେ ଆସନ୍ତେ କାହୁଁ । କେ ବୋଲେ ନଇଲେ ନ ଚଳଇ କାର୍ଯ୍ୟ ଜଗତ ପାଳନ୍ତି ଯହୁଁ । ୧୯ । କେ ବୋଲେ ଏହାଙ୍କର ନୁହେ ଅଟଇ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କର ଦୋଷ । ବାହୁପ୍ରାଣେ ଛନ୍ଦି ବନ୍ଦୀ କରିଥିଲେ ଏ ତାଙ୍କୁ କରନ୍ତେ ହସ । ୨୦ । ଏହଙ୍କ ଦୀନବନ୍ଧୁ୫ ନାମ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଛି ତିନି ଲୋକରେ । ଏବେହେଁ ଅନାଥ ଚକ୍ର ୬ଅରବିନ୍ଦ୭ ପ୍ରକାଶି ଅଛନ୍ତି କରେ୮ । ୨୧ । ଅମୃତଆଧାର୯ ସବୁ ଲୋକଙ୍କର ନୟନର ଅଳଙ୍କାର । ମହା-

---

୧କନ୍ଦର୍ପଖଡ୍ଗ । ୨କେତେ ପୁରୁଷ ନାନାପ୍ରକାର ଲୁଗା ପିନ୍ଧି ଏବଂ ୩କେତେକ ମୁକ୍ତଦେହରେ ବା ଲଙ୍କାଳିନ ବେଶ ଧରି । ୪ଶେଷ-ଦେବଙ୍କ କୋଡ଼ଶାୟୀ । ୫ଦୀନବନ୍ଧୁ-ଜଗନ୍ନାଥ । ୬ହସ୍ତରେ ଚକ୍ର । ୭ପଦ୍ମ ଧରିଛନ୍ତି ଦିନବନ୍ଧୁ-ସୂର୍ଯ୍ୟ । ୮କିରଣଦ୍ୱାରା ଚକ୍ରବାକ ପକ୍ଷୀ-ଙ୍କ ଆନନ୍ଦିତ ଏ । ୯ଜଗନ୍ନାଥ, ମୁକ୍ତିଧାମ । ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣ 'ଅମୃତ' ଜଳକୁ ବହନ କରୁଥିବା ହେତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅମୃତାଧାର ।

ଅଜନଦରେ ଘନରସଭିରେ କମଳା କରେ ବିହାର । ୨୨ । ଅଶେଷ ସୃଷ୍ଟିପାଳ ପ୍ରତିପାଳନ୍ତି ଅନନ୍ତ୨ କୋଳରେ ଥାଇ । ଚକ୍ରରଥପତି୩ କଶ୍ୟପନନ୍ଦନ୪ ଏହାଙ୍କ ରଥସ୍ଥ ବସଇ । ୨୩ । ଅତି ଅହ୍ଲାଦ କରନ୍ତୁ ସର୍ଗି ଏ ଅମୃତ କରେ ଚନ୍ଦ୍ରମା । ତାରକାମଣ୍ଡନ ତମବଖଣ୍ଡନ କମଳାଙ୍କ ସୁଖସୀମା । ୨୪ । ସର୍ଗି ଏ ବନ୍ଧୁ୫ ନନ୍ଦଘୋଷ ଉଦୟେ୬ ଯେବେ ନୃହନ୍ତେ ଉଦୟ । ଥିଲେ କହ ନାଶ ହୁଅନ୍ତା ଅଶେଷ ଅଘ- ଅନ୍ଧକାର୭ ଭୟ । ୨୫ । ଏତେ ନିର୍ମଳ ହୋଇ ଯେ ନ ଦିଶନ୍ତା ମହାଗତି ବାଟ୮ ସର୍ଗି । ଅଜନନ୍ଦଉଦଧି୯ ନ ଉଚ୍ଛୁଳ ନେତ୍ର- ଚକୋର ହୁଅନ୍ତା ସୁଖୀ । ୨୬ । ହୃଦଉଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ୧୦ କେ ଏମନ୍ତ କନ୍ଦ ହରଷ କରନ୍ତା । କରକମଳ୧୧ କାହିଁପାଇଁ କ ଅଉ ମୁଦ୍ରିତ ଦଶା ଧରନ୍ତା୧୨ । ୨୭ । ଶୋକ-ରଥାଙ୍ଗ୧୩ ଅଙ୍ଗସଙ୍ଗ ଛାଡ଼ନ୍ତି ନାହିଁରେ ପ୍ରାଣସଜନ । ଏତେକ କରବାକୁ ସମ ହୋଇଲା ଭଲ ଗଣ୍ଡିଚ ରଜନୀ । ୨୮ । ଚିନ୍ତନ୍ତ୍ର୧୪ ଶୀତଭ୍ରାନ୍ତ ଉପଲ୧୫ ଦ୍ରବେ କ ଏ ଦରଶନଂବାହାରେ । ଏହା କହ କମଳନେତ୍ରୀ କଳାପ୧୬ ତୋଷ ନୁହେ ଯେ ଯାହାଙ୍କେ । ୨୯ । କେ ବୋଲେ ଅଷାଢ଼ମାସ ପରବେଶ

---

୧ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କଠାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ କହନ୍ତି ରସରେ କ୍ରୀଡ଼ା କରନ୍ତି । ସୂର୍ଯ୍ୟ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦ୍ମବନରେ କ୍ରୀଡ଼ା କରନ୍ତି । ୨ ଶେଷଦେବ ଏବଂ ଅକାଶ । ୩ଚକ୍ରରଥ ଗନ୍ଧବହପତି ଏବଂ୪ ଗରୁଡ଼ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରଥରେ ବସିଥାନ୍ତି । ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚକ୍ରିତ ରଥର ସ୍ୱାମୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏହାଙ୍କ ରଥରେ ଅରୁଣ ବସିଥାନ୍ତି । ୫ଚନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ବନ୍ଧୁ । ୬ନନ୍ଦଘୋଷ ରଥ, ଉଦୟ-ପର୍ବତ, ହେଲା ତହିଁରେ ୭ପାପ- ଅନ୍ଧାରର । ୮ମୁକ୍ତିପଥ । ୯ଅନନ୍ଦ ସମୁଦ୍ର । ୧୦ହୃଦୟ- କୁମୁଦକୁ । ୧୧ହସ୍ତପଦ୍ମ । ୧୨ହାତଯୋଡ଼ି ସମସ୍ତେ ସ୍ତୁତି ବନ୍ଦନାଦି କରନ୍ତେ । ୧୩ଶୋକ-ଚକ୍ରବାକ । ୧୪ଦେହ । ୧୫ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ପଥର । ୧୬ପଦ୍ମନୟନା ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ।

ଛାଣି ଶ୍ୟାମ ଘନାଘନ୧ । ଜଗତତାପ ଖଣ୍ଡିବାକୁଁ ମଣ୍ଡିଲେ ଗ୍ରୀନାଦ-
ଘୋଷ ଗଗନ । ୩୦ । ଅମୃତ ବୃଷ୍ଟି କର ସୃଷ୍ଟି ଯାକ ଏ ରକ୍ଷା କରବେ
ଟୋ ସଖି । ସୁଖୀ ହୋଇ ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଦେଖ ତ ନୃତ୍ୟକାରୀ ବାର-
ଣିଖୀ୨ । ୩୧ । ଶୁଦ୍ଧ ଗାର ହାର୩ ବଲାକା ନିକର୪ ଧଟିତ ଅମ୍ବର୫
ଶୋଭା । ଦଏଣା ଲାଗଣୀ ଚମ୍ପାମାଳ ଶ୍ରେଣୀ ଇନ୍ଦ୍ର ଶରାସନ୬ ପ୍ରଖ୍ୟ
। ୩୨ । ମହାଶମ୍ଭରେ୭ ନାଦଘୋଷ ଅମ୍ବରେ୮ ଯେଣୁ ଏ ଘନ
ଘୋଟିଲା । ପ୍ରତି ଅଙ୍ଗ ଦେଖ ପୁଲକ୯ କଦମ୍ବ କଦମ୍ବ୧୦ ଭେଣୁଫୁଲ
। ୩୩ । ରଙ୍ଗବାସନୀ୧୧ ଇନ୍ଦ୍ରଗୋପ୧୨ ଅବନୀ ଉଦେ କରିବାକୁ ଏହି ।
କେବଳ ଏକାକୀ ଏ ମାତ୍ର ସୁତେଁ ନ ଦେଖାଗଲା ଗୋ ସହି । ୩୪ ।
ଏତେ ଘନକାଳେ ଚପଳା୧୩ ନ ଖେଳେ ଏହୁ କଥା ଅଚମ୍ବିତ । କେ
ବୋଲେ ଷ୍ଣୀରେ ଧୃତ ଥିଲା ଧ୍ୟାଏ ହୋଇଥିବେ ଅନ୍ତର୍ଗତ । ୩୫ ।
ଶ୍ରୁତିରେ୧୪ ସ୍ୱର ତରୁରେ ଛନ୍ଦକର୧୫ ଅଙ୍ଗରେ ଯେମନ୍ତ ଛଇ ।
ହନା ହେତୁରେ ଏ ପ୍ରକାଶ ନହନ୍ତି ଯେ ଯାହା ସ୍ଥାନରେ ଥାଇ । ୩୬ ।
ହେନ୍ତୁ ଯାମିନୀ କାନ୍ତକୁ କାମିନୀ କାମିନୀକ କାନ୍ତ୧୬ କାନ୍ତି୧୭ ଅଙ୍ଗକୁ
ଭୂଷଣ ଭୂଷଣକୁ ଅଙ୍ଗ ପରେଷ୍ଟରେ ଏ ଶ୍ରୀମନ୍ତ୧୮ । ୩୭ । ଏହାଙ୍କ ଅଙ୍ଗ
ଯାକତ ତାହାଙ୍କର ନାମରେ ହୋଇଛନ୍ତି ଛଇ । ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେ-
ଲେହେଁ ଯେମନ୍ତ ରହୁକୁ ଶୋଭା କରଇ । ୩୮ । ଅଗ ତାଙ୍କ
ନାମ ଥିଲେ ଅଭଗମ୧୯ ଶୁଭଇ ଏହାଙ୍କ ନାମ । ଏହୁ ଯେନ ସେ
ଏହାଙ୍କର ମଣ୍ଡନ ଏ ତାହାଙ୍କ ସୁଖଧାମ । ୩୯ । ଏବେଁ ଅଟେରକ

୧ବର୍ଷିଲା ମେଘ । ୨ମୟୂର । ୩ମୁକ୍ତାହାର । ୪ବକପଙ୍କ୍ତି ।
୫ପୀତାମ୍ବର ଏବଂ ଦିଗ ଓ ଆକାଶ । ୬ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ । ୭ମଙ୍ଗଳ
ଯୁକ୍ତରେ । ୮ଆକାଶରେ ୯ରୋମାଞ୍ଚ । ୧୦ କଦମ୍ବଫୁଲ ସମୂହ ।
୧୧ରଙ୍ଗବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିବା ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ବା ସୁଭଦ୍ରା । ୧୨ବର୍ଷାକାଳୀନ
ଲୋହିତବର୍ଣ୍ଣ ପୋକ ବିଶେଷ । ୧୩ବିଦ୍ୟୁତ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।
୧୪ବେଦରେ । ୧୫ଅଗ୍ନି । ୧୬ମନୋହର । ୧୭ସ୍ୱାମୀ ୧୮ଶୋଭାଯୁକ୍ତ ।
୧୯ ସୁନ୍ଦର ।

ଏମନ୍ତ କହୁବାରୁ ଚାଲନ୍ତି ଯେ ପଦ୍ମଆଖି । ଚଳନ୍ତି ଚହୁଁଙ୍କ କର ମତ୍ତଗତି ହୋଇବାକୁ ଲୋକେ ସୁଖୀ । ୪୦ । କେ ବୋଲେ ଧ୍ୱଜି ପ୍ରଭୁପଣ ଲକ୍ଷଣ ଏହୁଠାରେ ଅଛୁ ଦେଖ । ବେଳଟାଇ ଏକାବେଳେ ଚଳୁଥିଲେ ପାଉଥାନ୍ତି ଲୋକେ ସୁଖ ॥ ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଘନସାର୧ ଅଙ୍ଗ ଧନ୍ୟ ବରୁଣନନ୍ଦନୀ୨ ପ୍ରିୟ । ଭଲା ଭଲା ଘନସାର୩ ତନୁ ଭଲ ବରୁଣନନ୍ଦନୀ୪ ପ୍ରିୟ ।୪୨। କେ ବୋଲେ ସଖି ଏ ଯାଉଛ ସାକ୍ଷାତେ ସ୍ୱର୍ଗପୁର ପ୍ରାୟେ ଦିଶେ । ଦେଖ ଚିତ୍ରରଥ୫ ଗନ୍ଧର୍ବ ଗାୟକ ପ୍ରାୟେ ଦେବଶକ୍ର୬ ଙ୍କ ସେ ।୪୩। ବ୍ରହ୍ମାଦି ଦେବତାମାନେ ପକ୍ଷୋଅଗ୍ନା ଅଛନ୍ତି ଗୁରୁପାଶରେ । ଦୁବ୭ ଚନ୍ଦନ ବନ୍ଦଣା ସ୍ନେହ କର ସେବା କରନ୍ତି ତୋଷରେ ।୪୪। କେ ବୋଲେ ସଖି ଏ ଯାତ୍ରା ସ୍ୱିକୃପ୍ରାୟେ ପ୍ରତେ ହେଉଅଛୁ ମୋତେ । ଅବଶ୍ରାମ ହୋଇ ଗ୍ରୁମର ଲହରୀ କଦମ୍ବ୮ ଦିଶୁଛୁ କେବେତ ।୪୫। ସିନ୍ଧୁର୯ ମଙ୍କର ଅଶ୍ୱିଣିଶୁମାର ଏମାନେ ଛନ୍ତି ବହୁତ । କୋଳାହଳ ମହାଗର୍ଜନ ଏହାର ମୂହୁର୍ତ୍ତେ ରହୁ ନାହିଁ ତ ।୪୬। ରଥ ବୋଇତମାନେ ଏଥେ ସଯିରେ ଚଳନ୍ତି କେମନ୍ତ ହୋଇ ? ପାଠ ପଢନ୍ତି ନେତ ନାନା ଅମ୍ବର୧୦ ଅଛିଲ ଭ୍ରବକୁ ପାଇ ।୪୭। ମହତ ସାଧବ ପରପ୍ରେ ମାଧବ ମହାଶୋଭ-ବନ ଦିଶେ । ମହାସମ୍ଭବରେ ଚଉବର୍ଗ ଯେନ ସ୍ୱେତଦ୍ୱୀପରୁ କ ଅଟେ ।୪୮। ଭାଇ ବଳରାମ ସୁଭଦ୍ରା ଭଗିନୀ ଅଣେ ଅଛନ୍ତି ଏ ସଙ୍ଗେ ଅତି ମନୋହର ଅଳଙ୍କାର ଦେଖ ମଣ୍ଡି ଯେ ଅଛନ୍ତି ଅଙ୍ଗେ ।୪୯। ଅମ୍ବୁଦ୧୧ ଚୁମ୍ବିଲା ଚନ୍ଦ୍ରଶିରଗିରି୧୨ ନିତମ୍ବ୧୩ ପ୍ରାୟେ ସୁନ୍ଦର କାମପାଳ୧୪ ବାମ-କନ୍ଦରେ୧୫ ଦେଖ ରାମକୃଷ୍ଣ ବାଧ ସାର ।୫୦।

---

୧ କର୍ପୂର । ୨ କାଦମ୍ବରୀ ମଦ୍ୟ । ୩ ନବଜଳ ନୀଳମେଘ । ୪ ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ୫ ଗନ୍ଧର୍ବ ଛନ୍ଦୋଷ ଏବଂ ଚିହ୍ନିତ ରଥ । ୬ ଇନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ଜଗନ୍ନାଥ । ୭ ମାଳ୍ୟ । ୮ ସମୁଦ୍ର । ୯ ହସ୍ତୀ । ୧୦ ବସ୍ତ୍ର । ୧୧ ମେଘ । ୧୨ କୈଳାସ ପର୍ବତ । ୧୩ ପର୍ବତର ପାର୍ଶ୍ୱଭାଗ । ୧୪ ବଳରାମ । ୧୫ ବପରୀତ ପାଖରେ ।

ସ୍ଥିତକମଳ୧ କୋଳରେ ଭୃଙ୍ଗମେଳ ପ୍ରାୟେ ନୟନ ଆକୃତି । ତରୁଣ-
ଚନ୍ଦ୍ରମା୨ ଶ୍ବେତବସ୍ତ୍ର ଯେହ୍ନେ ଏବେଦ୍ଧେ ପଟ୍ଟସୂତ୍ର ମାତି । ୫୧ । ରେବତୀ
ଭୂତ ତନ୍ତ୍ରକାରକଙ୍କ୩ କରେ ଶୋଭିତ ହଳ ମୂଷଳ । କ୍ଷୀରସମୁଦ୍ରରେ
କଲ୍ଲୋଳ ପରାୟେ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ଅନେକ ମାଳ ।୫୨। ବିନ୍ଧ୍ୟବନ୪ ଦନ୍ତୀ
ଅନ୍ତକ୫ ଏହୁଁ ପ୍ରାଣୀ ଦୃଢ଼ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ । ଧର୍ମସଙ୍ଗବର୍ତ୍ତିଣୀ୬
ଆକର୍ଷଣ ଏହୁ କଲେ ଏକଣରେ । ୫୩ । ଏ ବେନି ଯାଇଙ୍କ ମହିମା
ଅନେ୍ୟାଦ୍ୟ ଏହା କେ କହିବ ସଖି । ସହସ୍ର ମୁଖେ ସହସ୍ରମୁଖ୭
ଯାହା ଶେଷ ନ କରିବେ ଲେଖି । ୫୪ । ଏମନ୍ତେ କେ କେତେ
ପ୍ରକାରେ କହନ୍ତେ ବଳଦେବ ଦେବରାୟେ । ଭକ୍ତଜନ ଯେଣି ବନ-
ଗଣ୍ଡି ବାଟ, ଜବରେ କଲେ ବିଜୟେ । ୫୫ । ଅମୂଲ୍ୟ ଅଙ୍ଗୁ ଅମୂଲ୍ୟ
ଅଭରଣ ଉଲାଗି୮ ହୋଇ ଭୁଇଁତେ । ଦୁଇପ୍ରହର ଧୂପସଜ ଉଲାଗି
ହୁଅନ୍ତି ଭକ୍ତଙ୍କ ହିତେ । ୫୬ । ଫୁଲସୁରେହ୍ଣା ଫୁଲରେ ବନ୍ଧ ଗୁନ୍ଧା
ଫୁଲେ ହୁଅନ୍ତି ସୁବେଶ । ପାଇଁ ପର୍ବିଣୀରେ ଫୁଲ ଥାଇ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ
ହୃଦୟଦେଶ । ୫୭ । ବେଷ୍ଟ ବଡ଼ାଇ କର୍ପୂର ଲାଗି ହୋଇ ଧୀରେ
ଦେଖ ମନୋହରେ । ନାନାପ୍ରକାରେ ଶୀତଳଭୋଗ ନେଇ ବାଡ଼ନ୍ତି
ମହାସ୍ନାଅରେ । ୫୮ । ଖଣ୍ଡିନଡ଼ିଅରେ ମଣ୍ଡା ହୋଇଥାଇ ଖଣ୍ଡି ଖଣ୍ଡି
ହୋଇ ଅହା । ଅଙ୍କୁର୯ ମୁଗମାନଙ୍କରେ ପଣ୍ଡ୍ୟ ହୋଇଥାଇ
ମନୋହରା । ୪୯ । ରସଆଳସ୍ୟ ରସାଳ୧୦ ରମ୍ଭାଫଳ୧୧ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଣ୍ଣିରୁ
ଗୋଗ । ଚନ୍ଦ୍ରରୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଚନ୍ଦ୍ର ହୋଇ ମେଳ ମଣ୍ଡା କୋଷ ଅଭି
ଭୋଗ ।୬୦। ଗଙ୍ଗାବାଣ ପଦ୍ମଃପେଟ୍ଟା୧୨ ଅତିଶୟ ପକ୍ୱ ସପୁରୀ ପନସ ।
ଅନେକ ମତେ ଅମୃତକୁଣ୍ଡ ହୁଏ ପଡ଼ି କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର୧୩ ରସ । ୬୧ ।
ଶରାଶରକ ସର ଆଦି ଅନେକ ସୁବାସକଳ ସହିତେ । ଶ୍ରୀନନ୍ଦିଘୋଷ

---

୧ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ । ୨ ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ୩ ବଳରାମ । ୪ କୃଷ୍ଣ ବିଦ୍ବେଷୀ ନୃପତି ବିଶେଷ । ୫ ହନ୍ତା । ୬ ଯମୁନା । ୭ ସର୍ପରାଜ । ୮ ଉତାରିବା । ୯ ଗଛା । ୧୦ ଅମ୍ବ । ୧୧ ପାଚିଲାକଦଳ । ୧୨ ନାଇକେଳ ବିଶେଷ । ୧୩ ମରିଚ ଓ କର୍ପୂର ।

ରଥୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଙ୍କରନ୍ତି ମୁଁ ତାହା କହୁବ କେତେ । ୬୨ । ମୃଣୋନ୍ତେ
ଶେଷେ ଅଚମନ କହାଇ ଶ୍ରୀମୁଖ ଯୋଡ଼ି ସ୍ତବାସ୍ତ । ବଡ଼ିଥିଲାଗିରେ
ଭକ୍ତ କର ସବୁ ଲୋକଙ୍କୁ କରନ୍ତି ତୋଷ । ୬୩ । ଜଗନ୍ନାଥଦେବ
ନୃପତି ଜାଣନ୍ତି ପ୍ରବାସ କରିବା ସୁଖ । ଭୃତ୍ୟବତ୍ସଳ ଏହୁ ହେନି
ବୋଲନ୍ତି ଜାଣନ୍ତି ଲୋକଙ୍କ ଦୁଃଖ । ୬୪ । ସ୍ତବ ଭଜିଲେ ସ୍ତବ-
ଛାମ୍ବି ଏମନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଅତି ଅଧୀନ । ଦେବା କଥାରେ ସଂଶୟ ନାହିଁ
ଚତୁର୍ବର୍ଗହୁଁ ଦିଅନ୍ତି ଜନ । ୬୫ । ବଡ଼ଲୋକଙ୍କପଣେ ଯେତେ ପୁର-
ଶତେ ସାନଲୋକ ପକ୍ଷପାତି । ଦାସ୍ୟାଶ୍ରୀଳ ଜୀବ ହେଲେ ଅବା କହନ୍ତି
ଦୀନବାନ୍ଧବ ବୋଲାନ୍ତି । ୬୬ । ଶରଣରକ୍ଷଣ ଅର୍ଥେ ପ୍ରହରଣ
ଧର ହୋଇ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱବାହା । ଅର୍ଜ୍ଜନ ପାଇ ଅପଲକ ହୋଇ ଦେଖ-
ଥାନ୍ତି ଗୃହାଁ ଗୃହାଁ । ୬୭ । ଅଧୀନତ୍ୱପଣେ ମହିମା ଏମନ୍ତ ଦୂରହୁଁ
କରନ୍ତି ଦାରୁ । ମହାପତିତଜନ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ଦୁଃସହ କାଳଦଣ୍ଡରୁ ।
ଏତେ ବଡ଼ ପ୍ରଭୁ ଥାଉଁ ଥାଉଁ ଦୀନକୃଷ୍ଣ ଏଡ଼େକ ମୂରୁଖ । ଅନିତ୍ୟ
ଧଂସାରେ ଦେଶରେ ପଡ଼ି ପାଉଥାଇ ମହାଦୁଃଖ । ୬୯ । ଶର୍କର
ଯେମନ୍ତ ଗଚ୍ଛମୋଳି ଛାଡ଼ି ପଦ୍ମଦଳଙ୍କ ଗନ୍ଧେ । ମକ୍ଷିକା ଦୁର୍ବାସନା
ବଶରୁ କର ଦୁର୍ବାସନା ଦ୍ରବ୍ୟ ବନ୍ଧେ । ୭୦ । ଯେଣୁ ଛାର ପାଇ
ଅନାସ୍ୱର ହୋଇ ଦୁଃଖଦ କଥା କହଇ । ଅସ୍ତୁତ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ନାନା
ସ୍ତୁତି କର ନମ୍ରତା କର କହଇ । ୭୧ । ଅହେ ପ୍ରଭୁ ନନ୍ଦଘୋଷ
ମହାରଥୀ ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚ୍ଚ କଉତୁକୀ । ଦୀନକୃଷ୍ଣ ଦାସ ଦୁଃଖ ଜଣାଇବା
ହୋଇ କ ନାହିଁ ଏତିକ । ୭୨ ।

୧ ଅସ୍ତ୍ର ।

ଏକାଦଶ ଛନ୍ଦ । ରାଗ କଳଡ଼ା ।

ବଳଗଣ୍ଡିବାଟ ନଗରୁଁ ବିଜୟେ କୁରନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଧୀରେ ଧୀରେ । ମହାଗହଣ ଲଗାଇ ସମ୍ମରେ୧ । ବେନି ପାଶରେ ବଜାଉଛନ୍ତି ବଗାଙ୍କେ ବୀରଘୋଷ ବାଦ୍ୟ ନୂରେ ହେ । ସୁଜନେ । ନିରନ୍ତରେ ଜୟ ଜୟ ଶବଦ । ବସ୍ତୁପଦେ୨ ଶୁଭଇ ପ୍ରତିନାଦ୩ । ବୃନ୍ଦାରକବୃନ୍ଦ୪ ବରଷନ୍ତି ପୁଷ୍ପ ବଢ଼ାଇ ପରମାନନ୍ଦ ହେ । ୧ । ଦେଖି ସେ ବାନା ମନ୍ଦୁର କର ଗନ୍ଧକ୍ଷବେ ସେ ଗୁଣ୍ଡିଚା ବିନୋଦ । ଚୂର କରାଇ ଶ୍ରୀମହାପ୍ରସାଦ । ରଙ୍ଗ ରଙ୍ଗ ହୋଇ ରଙ୍ଗେ ବେଢ଼ିଯାଇ ଦେଖନ୍ତି ଭକ୍ତ ପ୍ରମୋଦ ହେ । ସୁଜନେ । ଏକ ହସ୍ତରୁ ଆରେକ ନିଅନ୍ତି । ସେବା କର ଶିରେ କର ଦିଅନ୍ତି । ସୁନାସୀରଠାରୁଁ୫ ଅଧିକରେ ଅମୃତକୁଣ୍ଡ ବଳେବଳେ ପିଅନ୍ତି ହେ । ୨ । ଏହି ଟୁକାରେ କୋଳାହଳ ପ୍ରବଳ କୈବଲ୍ୟ ଜୁର ବାଟ-ଯାକ । ଏହା କହିଲେ ହୋଇବ ଅନେକ । ଏକଚୂଣ୍ଡ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ରବରେ୬ ଏକ ବୈକୁଣ୍ଠିଲୋକ୭ ଲୋକ ହେ । ସୁଜନେ । ଯେଉଁରୂପେ ବରଷା ଜଳ ଯାଏ । ଲେଖା ନ ଯାଇ ଗଗନର ତାରା । ସେହି ପ୍ରକାରେ ଜଗନ୍ନାଥ ଗୁଣ୍ଡିଚା ଅମୃତ ସମୁଦ୍ର ପରି ହେ । ୩ । ଅଶେଷ ସୁଖଧାମ ଅଶ୍ଵା ବିଶ୍ରାମ ହରିଷ ଏ କଉତୁକରେ । ବିଜେ କରନ୍ତେ ଗୁଣ୍ଡିଚା ନିଗରେ । ହୁଳା ଦିହୁଳି ଚନ୍ଦ୍ରଦୀପ ଲାଗିଲା ରବି ଅସ୍ତ ସମୟରେ ହେ । ସୁଜନେ । ଏହି ସମୟେ ଭକ୍ତ ଧ୍ରୁବଗ୍ରାହୀ । ରଥ ଉପରେ ବନ୍ଦାପନା ହୋଇ । ଚୂତ୍ୟଙ୍କ କରେ ଶ୍ରୀଭୁଜ ଭର ଦେଇ ଅଳପ ହସି ଓହ୍ଲାଇ ହେ । ସୁଜନେ । ୪ । ବଳଦେବ ଠାକୁରଙ୍କୁ ଅଗ୍ରେ କରି ପଛେ ବିଜୟ ମହାବାହୁ ୮ ଅଶ୍ରୁ ପୁଲକ୦ ହୁଏ ଗୃହଁ ଗୃହଁ । ଅହା ସେ ଭବନା ଭକ୍ତଜନ ମନୁ ସ୍ମରଣେହିଁ ଅନ୍ତର ନୋହୁ ହେ । ସୁଜନେ । ବିଜେ କରି ସିଂହାସନ ଉପରେ । ସେହା ଉଲାଗି ହୋଇଲେ

୧ଅଡ଼ମ୍ବରରେ । ୨ଆକାଶରେ । ୩ପ୍ରତିଧ୍ୱନି । ୪ଦେବତାମାନେ । ୫ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କଠାରୁ । ୬ଖରବେଳେ । ୭ତିନିଲୋକ । ୮ବେଶ ଉତାରୁ ।

ସ୍ବରେ । ମହାସ୍ନାନ ସାରି ସୁବେଶ କରାଇ ବନ୍ଦେ କଲେ ମଣ୍ଡପରେ ହେ । ୫ । ଷଡ଼ରସେ ଗୈରିଣି ଭୋଗ କରନ୍ତି ଭୁଞ୍ଜନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଜଗ-ଜ୍ଜିତା । ବଚନରେ କେ କେତେ କହିବ ତା । ମହାସୁପକାରେ ମହାପତନରେ କରଥାନ୍ତି ସୁରମ୍ୟତା ହେ । ସୁଜନେ । ଖୀରୀ ଖେଚଡ଼ୀ ଦିବ୍ୟ ବ୍ୟଞ୍ଜନାଦି । ସେହିମାନ ସେ ପାଉନ୍ତି ସମ୍ପାଦି । ନୋହିଲେ କୃପା ଅନୁକମ୍ପା୧ କରନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ପରମ ପ୍ରମୋଦୀ ହେ । ୬ । ଅତ-ମନ ସାରୁ ବଡ଼ିଆଲାଗିରେ କଳସ କମଳାବଲ୍ଲଭ । ସବୁ ସୁଖ ହୋଇଅଛୁ ସୁଲଭ । କେବଳ ନୋହୁଛୁ ଚଞ୍ଚଳା୨ ଚଞ୍ଚଳନେତ୍ରାନ୍ତ ଗୃହାଣି ଲାଭ ହେ । ସୁଜନେ । ଯାଇ ପହୁଡ଼ିଲେ ଦିବ୍ୟ ପଲଙ୍କେ । ତନୁ ଅତନୁ୩ ଶରୀରେ ଚମକେ । ପ୍ରକୃତ୪ ସେବକେ ଯେ ଯାହା ସେବାରେ ରହିଲେ ଗଚ୍ଛେ ନିଃଶଙ୍କେ ହେ । ୭ । ପୁର ନରମାନେ ମହାତୋଷମନେ ଶ୍ରୀନଗରରୁ ବାହୁଡ଼ିଲେ । ସିଂହଦୁଆରେ କପାଟ ପାଡ଼ିଲେ । ଦଣ୍ଡଅଧିମାନେ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ଅଶେ ବପୁହରଙ୍କୁ୫ ଲୋଡ଼ିଲେ ହେ । ସୁଜନେ । ଠାବେ ଠାବେ ଲୋକେ ଦୁଃଖେ ରହିଲେ । ଠାକୁରଙ୍କ ବନ୍ଦେ ଗୀତ କହିଲେ । କେଉଁଠାରେ ଗୀତ ନୃତ୍ୟରେ ଉନ୍ମତ୍ତ ହୋଇ ରାତ୍ର ପୁହାଇଲେ ହେ । ୮ । ପ୍ରାତଃସମୟେ ଦୀନବନ୍ଧୁ୬ ପ୍ରକାଶ ଶ୍ରୀମୁଖପଦ୍ମ ବିକାଶଇ । ଜନମନ-ଚକ୍ରବାକ ହସାଇ । [illegible] ପନ୍ଥାର ନାଶ ହୋଇ ଯିବାରୁ ସୁଗତି ବାଟ୭ ଦିଶଇ ହେ । ସୁଜନେ । ନିତ୍ୟକର୍ମ କଷ୍ଟେ କଷ୍ଟେ କରାଇ । ମୁଣୋହିରେ ବନ୍ଦନ୍ତ କଲେ ଯାଇ । ବଡ଼ଥଳେ ଘନବାଦ୍ୟ୮ ବାଜିଲ ଘନେ୯ ଘନଘନ୧୦ ହୋଇ ହେ । ୯ । ତେତେବେଳେ ମନ ଯାହା ହୁଏ ତାହା କାହାଗେ କହିବ କେ ଅଛୁ । ଅଛୁ ଯେ ଦେଖି ହୃଦରେ ଦୈନଲ୍ଲା । ଯେ ଯେତେ

---

୧ ଦୟା । ୨ ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ୩ କନ୍ଦର୍ପ । ୪ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ । ୫ ଚୋରମାନଙ୍କୁ । ୬ ଦୀନବନ୍ଧୁ = ଜଗନ୍ନାଥ । ଦିନବନ୍ଧୁ = ସୂର୍ଯ୍ୟ । ୭ ମୁକ୍ତିପଥ । ୮ ମନ୍ଦିର ଘଣ୍ଟା କରତାଳ ପ୍ରଭୃତି ବାଦ୍ୟ । ୯ ନିବିଡ଼ ରୂପ । ୧୦ ପୁନଃ ପୁନଃ ।

ଦେଖିଲେ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ସ୍ୱାଦୁ ଚକୋର ପକ୍ଷୀ ଜାଣନ୍ତି ହେ । ସୁଜନେ । ସବୁ ହୃଦୟ ହୃଦୟ ନୁହଇ । ଏହୁଠାରେ ଶୁଣ ତାହା କହଇଁ । ଚନ୍ଦ୍ର ଦର୍ଶନେ ଚନ୍ଦ୍ରମଣି ବାହାରେ ଝରଇ ପାଷାଣ ଦ୍ରବଇ ହେ ॥ ସ୍ନେହ ଶିଖଇ ବନ୍ଧାପନା ବଢ଼ାଇ ବଳସ୍ତ ବଡ଼ ଅବକାଶେ । ଜନେ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ହରଷେ । ବସ୍ତ୍ରାନ୍ୟ ବାଷ୍ଟାମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲ ତୃପ୍ତି ହୁଅ ସବର୍ତ୍ତେ ହେ । ସୁଜନେ । ବଡ଼ ଗହଳ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ଯାକ । କେ କା ଜାଣା ବା ଲାଗିଲା ଅନେକ । ବାରନାରୀ୧ ପ୍ରିୟେ ବୈଶ୍ୟ ଆଦି ନାନା ସ୍ୱର ବହନ୍ତି ଲୋକ ହେ । ୧୧ । ବେଢ଼ ବେଶ ବନ୍ଧନ କୁଣ୍ଡଳାଦି କର୍ଣ୍ଣେ ମର୍କତ କଣ୍ଠେ ମଣି । ମହା ଜମନୀୟ ମୋତିବଳଣି । କେୟୂର୨ କଙ୍କଣ ଅଙ୍ଗୁଳିଭୂଷଣ ହାର ପଦକ କିଙ୍କିଣୀ ହେ । ସୁଜନେ । ଦିବ୍ୟ ଅମ୍ବରମାନଙ୍କରେ୩ ଶୋଭା । ଦୂରୁଁ ଦେଖିଲେ ଜନମନ ଲୋଭା । ଦ୍ରବ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ରବୀଭୂତ କରନ୍ତି ତାହା ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୱ ପ୍ରଭା ହେ ।୧୨। ଚୂଆ ଚନ୍ଦନ କୁଙ୍କୁମ ଆଦି ଦେହେ କୁସୁମରେ ଶୋଭା ଦିଶନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ଉଡ଼ନ୍ତାମାନେ୪ ବସିଛନ୍ତି । ଯଜୀପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କର ଜୋଡ଼ି ବହୁଥ ରସ ଦେଖାନ୍ତି ହେ । ସୁଜନେ । ଦିବ୍ୟାଞ୍ଜନ ସିନ୍ଦୂରରେ ମଣ୍ଡିତ । ଫୁଲ ତାମ୍ବୁଳରସେ ଅଖଣ୍ଡିତ । କାମ ବଶ ହୋଇ ଚତୁର ବନ୍ଧୁ ଜନେ ମୋହି ନୁଅନ୍ତି ପଣ୍ଡିତ ହେ । ୧୩ । ନାଗର କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର୫ ପଡ଼ି ଯହିଁରେ କେ ହେଉଛନ୍ତି ବେଗରେ । କେତେ କହୁବ ତାହା ବଚନରେ । ଦିଶୁଛି ଅନେକ ପ୍ରକାରେ ରୂପକୁ ପସରାମାନଙ୍କ ଠାରେ ହେ । ସୁଜନେ । ତଙ୍କ ହୋଇବ ଟ୍ରଭଙ୍କ ପ୍ରଧଙ୍ଗ । ଏହୁ ଘେନ ଗ୍ରୁଡ଼ିଲ ତହିଁ ରଙ୍ଗ । ତେଙ୍ଗଣ କଳ୍କେଦ ହୋଇଅଛୁ ଅଭେଦ ଘନ ବିଦ୍ୟୁ ସଙ୍ଗ ଧରିଛି୬ ହେ । ୧୦ । ଜଗମୋହନି ତନୁ ଜଗମୋହନୀ ସ୍ୱଗ ସମ ଦିନ ଜାଣିଲେ । ବକ୍ଷରୁ ବସ କର ଛୁଣିଲେ । ବେଶ ବନ୍ଧନ ଅଗ୍ରନ୍ତ

---

୧ ବେଶ୍ୟା । ୨ ତାଡ଼ ବୀଜ ପ୍ରଭୃତି । ୩ ବସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ । ୪ ପୀନସ୍ତନୀ । ୫ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରତିମା । ୬ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ଘନ ଓ ବିଜୁଳୀ ପରି ଅଭେଦ ଅଙ୍ଗସଙ୍ଗ । ୭ ଯୌବନ ।

ବାସବୃନ୍ଦ ଅପାର କର ଗଣିଲେ ହେଁ । ସ୍ୱଜନେ । ତଥି[୧] ଅମ୍ବୁଦେ[୨]
ବଧୂରେ[୩] ଅମ୍ବୁଦ[୪] । ବଧୂରତା[୫] ବଚନେ କେ କହିବ । ତଥି
ସଙ୍ଗେ ବନ୍ଧୁଭାବ ଭଜିଲେ ତଥିଗଣ୍ଡି[୬] ଦିବ୍ୟସ୍ୱରୂପ[୭] ହେବ । ୧୫ ।
ତକାର ବମ୍ପା ସଖୀଙ୍କ କମଳା କହିଲେ ସକଳ ଚରିତ । ସଖି
ଶୁଣିଲ ହିଙ୍କ ନିଘାତ । ବରଷା ପ୍ରକାଶୀ ହେଲେ ସୁଖସାଗର[୮] ପ୍ରମୋଦ
କର ଜଗତ ଲୋ । ସ୍ୱଜନ । ଯେ ଯାହାର ହୃଦେ ହିଁ ପରକାଶି । ତାରେ
ହେଲେହେଁ ତ ତାକୁ ପରସ୍ପର । ମହତ ସେବେକ ପ୍ରଭୁ ହେଲେ ନାହିଁ
ଏଡ଼େ ଅବଧି ହେତୁ ଗୋ । ୧୬ । କେତେବେଳେ ଏହି ପ୍ରକାରେ
ନ କହି ବରଷାରେ ସ୍ୱଜନ କରନ୍ତି । ମୌନ ସବୁ ଶିଖୀ ସୁଖ ହରନ୍ତି ।
ସ୍ୱ ସ୍ୱ କର ପଣ ଗୃହବାଶୀ କହି ଶୋକସାଗରୁ ତାରନ୍ତି ଗୋ ।
ସ୍ୱଜନ । ମୋର ହୃଦୟ ତ ଥିଲି ସରଲ । ଥନାଇଲେ ସେ ଶ୍ରୀମୁଖ-
ମଣ୍ଡଳ । ଦୁଃଖ ନାଶ ଯାଇ ସୁଖ ଜାତ ହୋଇ ଆନନ୍ଦ ହୁଏ ପ୍ରବଳ
ଗୋ । ୧୭ । ପ୍ରଭୁ[୧୦] ନ ରଖିଲେ ନ ରହଇ ଭଲେ ପଦ୍ମଗୃହୀମାନ
ମହିମା[୧୧] । ନାନ୍ତି ଜ୍ୟୋତି[୧୨] ସବୁ ସୁଖଧାମୀ । ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ଗୁଣ କଲେ
ଥର ଷଣ ରହେ ସ୍ୱ ଗୁଣ ଗଉମା[୧୩] ଗୋ । ସ୍ୱଜନ । ଦୁଣାଗୁଣିରୁ
ନାହିଁ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ । ପ୍ରଭୁ ପ୍ରଧାନ ସବୁରୂପେ ଥାପିବ । ନାୟକ ସାଗ[୧୪]
ବଇଗ[୧୫] ବେଖାରେ ବଥିଥି ବନଗ୍ରା ସଙ୍ଗ ଗୋ । ସ୍ୱଜନ । ୧୮ ।
ଦେଖ ଦେଖ ଲତା ହେଲେହେଁ ଜଡ଼ତା ତରୁମାନଙ୍କୁ ନ ଛାଡ଼ନ୍ତି ।
ଏ ସମୟ ଗୋ ସଖୀ ଏହିମତି । ପୟୀଙ୍ଗୀ ବସା କରି ଏ ବରଷା
ମହାସୁଖରେ ବସନ୍ତି ଗେ । ସ୍ୱଜନ । ଦେଖ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ ମଧୁପାଣ୍ଡବ[୧୬]
ଶିଖେ ଶଖା[୧୭] ଯେ କରନ୍ତି ତାଣ୍ଡବ[୧୮] । ଜାଣୁ ନାଁ ଥିଲ ଏ ଜଳଦ

୧ବସ୍ତୁ, ଜଗନ୍ନାଥ । ୨ହେନ୍ତେଦ୍ରେ । ୩ଜଳଦ ଠାରେ । ୪ଅସ୍ନେହ ।
୫କାତରତା, ବନ୍ଧନତା । ୬କର୍ପୂର ଗଣ୍ଡି । ୭ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ନେହ ।
୮ଆନନ୍ଦ ସାଗର ଜଗନ୍ନାଥ । ୯ଧର୍ମତ । ୧୦ସ୍ୱାମୀ । ୧୧ମହତ୍ତ୍ୱ ।
୧୨ଘାର୍ଯ୍ୟାର । ୧୩ଗୌରବ । ୧୪ସ୍ନେହ । ୧୫ଅସ୍ନେହ । ୧୬ଅଙ୍କୁନ-
ବୃକ୍ଷ । ୧୭ମୟୂର । ୧୮ନୃତ୍ୟ ।

ସମସ୍ତେ[1] ହରିବ ମୋତେ ଦଣ୍ଡିବ ଗୋ । ୧୯ । ଦେଖ ଏ ବର୍ଷୁକ ଘନ କୋଳେ ମିଳି ବିହାର କରନ୍ତି ସନ୍ତତେ । ଏହିରୂପେ ଉତ୍ତମ କାନ୍ତା କାନ୍ତେ । ଜଗତ୍ତି[2] ଅଟେ ଏହି ମହାସୁଖ ବହି କ୍ରୀଡ଼ା କରନ୍ତି ଏକାନ୍ତେ ଗୋ । ସଜନି । ମୋହ ପରାୟେ ଦିବସ ରଜନୀ । ପ୍ରଭୁ ମୁଖ ନ ଦେଖିଲେ ସଜନି । କର୍ମେ ଯାହା ଥାଇ ଅବଶ୍ୟ ଭୁଞ୍ଜଇ ମାୟାରେ ତାହା ନ ଯେବ ଗୋ । ୨୦ । ଦେଖ ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟେ ଆପଣା ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟେ ବୁଲୁଛନ୍ତି ତିନି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ । ପୁଣି ପଡ଼ନ୍ତି କେତୁ ରାହୁ ତୁଣ୍ଡେ । କାଳଚକ୍ର ଯାକି କା ଠାରେ ନ ପଡ଼େ କାହାକୁ ଅବା ନ ଦଣ୍ଡେ ଗୋ । ସଜନି । ଦେଖ ମହାଭୂତିଦାତା[3] ଈଶ୍ୱର[4] । ଖଣ୍ଡେ କପାଳ[5] ଧରିଛନ୍ତି କର । ଦିଗମ୍ବର[6] ହୋଇ ଶ୍ମଶାନରେ ଥାଇ ସେ ପୁଣି ବଶ କର୍ମର ଗୋ । ୨୧ । କର୍ମଠାରୁ ଫଳ ଗଙ୍ଗାଠାରୁ ଜଳ ଦଇବଠାରୁ ବଳ ନାହିଁ । କେତେ କହିବ ଏହା ପ୍ରାଣସହି । ଯାହା ପ୍ରାଣନାଥ ଶଙ୍ଖଚକ୍ରହସ୍ତ ସେ ହୁଏ ବିରହେ ଦହି ଗୋ । ସଜନି । ଏହା ବଚନ ହୃଦ ହୁଏ ଯାହା । ସେହି ସିନା ଜାଣଇ ସଖି ତାହା । ମାନହୀନ ହୋଇ ରହି ନ ପାରଇ କେ ସହି ପାରିବ ତାହା ଗୋ । ୨୨ । କମଳଲୋଚନା ବୋଲନ୍ତି ଶୋଚନା ନ କର ଠାକୁରାଣୀ ମାଏ । ତୁମ୍ଭଠାରେ ତାଙ୍କର ମହାଭୟେ । ଏ ଶ୍ରୀମୁଖ ଚାହିଁ ଯିବୁ ବୋଲି କହି କହି ଚାଲନ୍ତେ ସେ ପାଏ ଗୋ । ସଜନି । ତୁମ୍ଭେ ହେଲେହେଁ ଜଗତ-ଜନନୀ । ଯିବେ ଅବା କେମନ୍ତେ ସଙ୍ଗ ଘେନି । ବ୍ରହ୍ମାଦି ଶଙ୍କର ଯାହା ଚରଣରେ ଅଛନ୍ତି ପୂରି ମେଦିନୀ ଗୋ । ୨୩ । ତୁମ୍ଭେ ରତ୍ନାକରନନ୍ଦନୀ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାଣବଲ୍ଲଭ ଜଗନ୍ନାଥେ । କୋଟି ଇନ୍ଦ୍ର ପଦବୀ ତୁମ୍ଭ ହାତେ । ଲୋକଙ୍କ ସୁନ୍ଦର ହେଲେ ଅସୁନ୍ଦର ତୁମ୍ଭେ ଯାଆନ୍ତି ତ ରଥେ ଗୋ । ସଜନି । ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଏ ଉଦବେଗ ନୁହ । ମୋର ଯାଇଁ ଆସିବା ଯାଏ ସହ । ସେ ତୁମ୍ଭ ବିରହେ ଜଣାଇଲେ ସ୍ନେହେ ଥିର କରି ଥିବ

---

୧ ବର୍ଷାକାଳରେ । ୨ ଅଟ୍ଟାଳିକା । ୩ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟଦାତା । ୪ ଶିବ । ୫ ମନୁଷ୍ୟ ମୁଣ୍ଡର ଖପୁରି । ୬ ଉଲଙ୍ଗ ।

ଦେଖ ଗୋ । ୨୪ । ଚନ୍ଦ୍ରମା ବାହାରେ କେତେଟ ଉପରେ ଚକୋର
ଧଇର୍ଯ୍ୟ ଧରଇ । ମେଘ ନ ଥିଲେ ଚାତକ ଜରଇ । ମକରନ୍ଦ ଦଣ୍ଡେ
ନ ପାଇଲେ ଚଣ୍ଡ ଭ୍ରମର ପ୍ରାଣେ ମରଇ ଗୋ । ସଜନି । ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗ
ନ ପାଇ ଚିଉବାହା । ଅସିବାକୁ ହେଉଥିବେ ଉତ୍ସାହା । ଚାହୁଁ ଥିବ ବାଟ
କାଳ ପରଭେଟ ହେବେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରାଣନାହା ଗୋ । ୨୫ । କାମ
ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱବାହୁ ହୋଇ ଚାହୁଁ ଚାହୁଁ ଓଠାର ଅଣିବ ତାହାଙ୍କୁ । ସେ ଯେ
ଉଦ୍ବୋଧ ନ କରେ କାହାକୁ । ଶତ୍ରୁ ଅପ୍ରମଦ୍ୟ ଖୁଟଳ ହୃଦୟ ପ୍ରାୟେ
ବିୟୋଗ ଯାହାକୁ ଗୋ । ସଜନି । ମାଳାକାର ଫୁଲଝୁଲ ପାଳଇ ।
ସ୍ନେହେ ଜଳ ଦେଇ ଫୁଲ ତୋଳଇ । ଅଙ୍ଗାରକ[1] ଅଗେ ଚନ୍ଦନ
ପଡିଲେ ଦଣ୍ଡକେ କାଟି ଜାଳଇ । ଗୋ । ୨୬ । ମୋହନ ଶପଥ ଏ
ଶ୍ରୀମୁଖେ ଲଜାଏ ପ୍ରସନ୍ନ ନ କର ଅନ୍ତର । ଏତେ ବୋଲି ନୟନୁଁ
ପୋଛି ନୀର । କରେ କର ଧରି ପ୍ରବୋଧନ କରି ବେଗେ ହୋଇଲେ
ବାହାର ସେ । କମଳା । ଉଦ୍ଭୂମ୍ବୁରୁ[2] ମଣ୍ଡପକୁ ଚଳଲେ । ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
ସମ୍ମୁଖେ ମିଳେଲେ । ଖଣ୍ଡେଦୂରୁ ଦେଖି ପ୍ରଭୁ ପଦ୍ମଆଖି ହୃଦପଦ୍ମେ
ଲଭିଲେ ସେ । ୨୭ । ଶିରେ କର ଦେଇ ହସ ହସ ହୋଇ ଅପସର
ରହି କମଳା । ଚାହିଁ ବୋଲନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଚକାଡୋଳା । ନ କହିଲେ
ତୁମ୍ଭ ଭେଦରୁ ହେ ଅମ୍ଭ ବେଭାର ଘଳଣି ଭୁଲା ଗୋ । କମଳା । ସବୁ
ପ୍ରକାରେ ଅମ୍ଭ ଅଜୁ ଦୋଷ । ନ କହିଲେ ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତୋଷ । ସେ
ଘେନ ନିଜ ବାରଣୀ[3] ବାରଣରେ[4] ବାରଣ[5] କରେ ଅଙ୍କୁଶ ଗୋ
। ୨୮ । ତୁମ୍ଭେ ତ ଜାଣ ଯେ ଅମ୍ଭ ପଞ୍ଚପ୍ରାଣ ନ କହି ତାହାଙ୍କୁ ଥଇଲୁଁ ।
ନ ଜାଣିବା ଦୋଷ ଅମ୍ଭେ ପାଇଲୁଁ । ବଚନ କୁପଥ୍ୟ ହୋଇ ଅତ୍ୟୁଷଣ
କଥାହିଁ ଭୂଷଣ କଲୁଁ ଗୋ । କମଳା । ଏବେ କ କରି ତାହାଙ୍କୁ
ଚାହିଁବୁଁ । କେଉଁ ପ୍ରକାରେ ବିନୟ କହିବୁଁ । କହ ଏ ଘଷଣ୍-
ସନ୍ତୁ ଅବସ୍ଥ କେଉଁ ରୂପରେ ହୋଇବ ଗୋ । ୨୯ । କହ ତାଙ୍କୁ

---

୧ ଅଙ୍ଗାର କରବା ଲୋକ । ୨ ଦ୍ୱାରଦେହଳୀରୁ । ୩ ନିଷେଧ ।
୪ ହସ୍ତିଠାରେ । ୫ ଅଘାତ ।

ଶୁଭ ସୁଲଗ୍ନ ସନ୍ଦେଶ ଶୁଣି ଶ୍ରବଣ ହେଉ ସୁଖୀ । ଏବେ ତ କରନ୍ତୁ ସେ ହେଲେ ଦୁଃଖୀ । ଏହୁ କଥା ଶୁଣି ନ ସରେ ରଜନୀ ଦିବସେ ହୃଦେ ତା ଲେଖି ଗୋ ! କମଳା । ଏଣେ ତହୁ ଖରଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ିଲେ । ପ୍ରିୟ ଦୁଃଖ ମନରୁ ନ ଛାଡ଼ିଲେ । ବୋଲେ ଦୀନକୃଷ୍ଣ ଏହୁ ସମୟରେ କମଳାଙ୍କ ରଯୋଡ଼ିଲେ ହେ । ସୁଜନେ । ୩୦ ।

ଦ୍ୱାବିଂଶ ଛାନ୍ଦ ।

ରୁକ୍ମଣୀ ଚଉତିଶା ବାଣୀରେ ।

ଶୁଣିବା ଜଗଜ୍ଜ୍ୟୋତି ତ୍ରୈଲୋକ୍ୟ ଅଧିପତି ତୁମ୍ଭେ ସକଳ ସୁଖରାଶି । ରତ୍ନାକରନନ୍ଦନୀ ସୁର[1] ନର ବନ୍ଦନୀ ତୁମ୍ଭର ସେ ପାଟମହିଷୀ ହେ । ମହାପ୍ରଭୁ । ତାଙ୍କୁ ଅପୂର୍ବ କେଉଁ ସୁଖ । ଅପୂର୍ବ ଏକା ପଦ୍ମମୁଖ । ଏହୁ ଯୋଗ ଦୁଃଖରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କ ଜଗନ୍ତରେ ତାହାଙ୍କ ମନ ପଙ୍କଜାନ୍ତ ହେ । ୧ । ଥରେ କଲା ଦିନରୁ ବଧୂସର[2] ଅଙ୍ଗରୁ ବାହାରୁ ନୂଆଳ ସନ୍ତାପ[3] । ଅନେକ ଶୀତକର[4] ଉପଚାର ଓହୋର ନୂହେ କାମାଗ୍ନି ଅବା ଲୋପ ହେ । ମହାପ୍ରଭୁ । ତୋଳ ତୋଳ ପଙ୍କଜ-ପତ୍ର । ସରୋଜ ହେଲେନି ନେତ୍ର[5] । ବନୀତାର ପକ୍ଷଗମାନେ ଅକାଶ ପଗେ[6] କଲ୍ପି ଚନ୍ଦ୍ର[7] ଚନ୍ଦନେ ମାତ୍ର ହେ । ୨ । ଏତେକେ ହେଁ ତପତ୍ ନୋହିଲା ସମାପତ ଅଉ କ ଦେବ ମୁଁ ଅଣାଇ । ଜଳଯନ୍ତ୍ରମନ୍ଦିରେ ପଦ୍ମବଣଦ୍ୱାରରେ ଶୁଆଇ ଅଇଲ ଜଣାଇ ହେ । ମହାପ୍ରଭୁ । ଏତେ ହେଁ ସୁନ୍ଦରୀ ସେ କର । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାହିଁ ନା ଉତ୍ତର । ଯେଉଁ କାଳେ ବଦେଶୀ ଗୃହେ ମିଳନ୍ତି ଅସି ସେ କାଳେ ଗନ୍ତ୍ରିଗ୍ନ ବହାର

୧ ଦେବତା । ୨ ବିଶେଷ ପାଣ୍ଡୁରବର୍ଣ୍ଣ । ୩ ଉଷ୍ଣତା । ୪ ଶୀତଳକାରକ । ୫ ପଦ୍ମଧାନ । ୬ ଶୂନ୍ୟ । ୭ କର୍ପୂର ।

ହେ ।୩। ନୋହିଲେ କିପାଁ ଚମ୍ପା ଶମ୍ପା[1] ହେମ[2] ହସନ୍ତା ସୁବର୍ଣ୍ଣ[3] ବର୍ଣ୍ଣ[4] ଦିଶନ୍ତା । ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡଳଜିତ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଉରଜ ଉପରେ ବସନ୍ତା ହେ । ମହାପ୍ରଭୁ । ଘନକୁଟିଳ[5] କେଶପାଶ । ଜନାଭ୍ରମରେ ଉପହାସ । ଏବେ ସେ ସୁମନହସ[6] ବେଶ ହୋଇ ଜନାଂଷ ବଢ଼ଇ କରଇ ମାନସ ହେ । ୪ । ବିମ୍ବ[7] ବଧୂଳି ସୁର କରେ ଯେଉଁ ଅଧର ସେ ଏବେ ହାସକୁ ଛାଡ଼ିଲା । ଜ୍ୟୋତିଧର[8] ମୁକୁତା ହୀରା ମାଣିକ୍ୟ ଜିଣା ଦଶନେ ନୀରସ ପଡ଼ିଲା ହେ । ମହାପ୍ରଭୁ । ଯେଉଁ ବଚନ ସମ ପାଇ । ସରସ୍ୱତୀ ବୀଣା ଶିଖଇ । ଗୁରୁ କର ବସନ୍ତକାଳକୁ ପତଭ୍ରୁତ[9] କୁହୁ କୁହୁ ମାତ୍ର କହଇ ନେ । ୫ । ଏବେ ସେ ସ୍ୱରଭଙ୍ଗ କୃଶ ପାଣ୍ଡୁର ଅଙ୍ଗ କମ୍ପପୁଲକ ସ୍ୱେଦ[10] ଜାତ । ଅଶ୍ରୁ ପୁଲକ ଦେଖି ଧଇର୍ଯ୍ୟ ନୁହେ ରଖି କେତେ କହିବ ସେ ଚରିତ ହେ । ମହାପ୍ରଭୁ । ମୋହ ଯିବାକୁ ଥିବେ ଗୁହ୍ୟ । ଯତ୍ନେ ମଣନ୍ତି ଦଣ୍ଡକହି । ଏହୁକ୍ଷଣି କହିଯ କରବେ ଦେବଗଣେ ହେଲେ ଯେ ଅଛି ଅଛୁ କହୁ ହେ । ୬ । ପ୍ରଭୁ ବୋଲନ୍ତି ଏହୁରୂପେ ଗୋ ପ୍ରାଣହିକୁ ଯାହା କହିଲେ ସେ ପ୍ରମାଣ । ହୃଦକେହେଁ ଅନ୍ତର ନାହିଁ ତାଙ୍କ ଅମ୍ଭର ପାଇ ନାହାନ୍ତି ସେ କଷଣ ଗୋ । ଆଗୋ ସଖି । ଏବେହେଁ ତୁମ୍ଭେ ବେଗେ ଯାଅ । ଅଇଲେ ବୋଲି ତାଙ୍କୁ କହ । ଯେମନ୍ତେ କୋପ ଜାତ ନୁହେ ସେରୂପେ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରବୋଧନା କର ମଣାଅ ଗୋ । ୭ । କାଲି ଅବଶ୍ୟ ନୀଳଗିରିନଗରେ ହେଳ ଅବସାନ ସମୟେ ହେବୁଁ । ତୁମ୍ଭକୁ ଯେନ ତାଙ୍କ ହୃଦବେଦନାଯାକ ବଳସ୍ୟେ କହୁ ବଜାଣିବୁଁ ଗୋ । ଆଗୋ ସଖି । ତୁମ୍ଭେ ତ କହିଲ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ । ଅବଶେ ନୋହେ କହିବାକୁ । କେବଳ ତାଙ୍କ ପାଖ ଛଡ଼ିଲାଦିନୁ ଲାଗି ହୋଇଲୁଁ କାମବଶିଖକୁ[11] ଗୋ ।୮। ଶ୍ରୀମୁଖଁ ଏତେ ଶୁଣି ଶିରରେ ହୁଦେଇ ପାଣି କମଳଲୋଚନୀ ଚଳଲେ ।

---

୧ ବହୁଧର । ୨ ସୁବର୍ଣ୍ଣ । ୩ ଜ୍ୱଳିମବର୍ଣ୍ଣ । ୪ ମଳିନ । ୫ କୁଞ୍ଚିତ । ୬ ପୁଷ୍ପ । ୭ ବିମ୍ବଫଳ । ୮ ଅତି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ । ୯ କୋକିଳ । ୧୦ ଝାଳ । ୧୧ କାମବାଣକୁ ।

କ୍ଷୀରସାଗରସୁତା ଜଗନ୍ନାଥବନିତା ସମ୍ମୁଖରେ ଭୁଜ ଦେଇ ମିଳିଲେ ଯେ । ଅଙ୍କେ ଜନେ । ପ୍ରସନ୍ନ ଦେଖି ସଜନୀର । ହୃଦେ ହରଷ ଅବତାର୧ । ବମଳକେଳୀ ହସି, ବୋଲନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଅସି ପ୍ରବେଶ ହେଲେଟି ତୁମ୍ଭର ଗୋ । ଅଗୋ ସଖି । ୯ । ଅଙ୍କୀ ଦେଲେ ଏତେହେଁ ତୁମ୍ଭେ ଯାଇଂ ବେଗେନ୍ଦ୍ରହଁ ଅମ୍ଭ ବନ୍ଦେ ବାରତା କହ । କର ଧର ଏତେହେଁ କହିବଂ ଅମ୍ଭ ସ୍ନେହେ ମଣ୍ଡନେ କରବେ ନେହେନ୍ଦ୍ର ଗୋ । ଅଗୋ ସଖି । ଏବେ ମାଙ୍କଣା ବେଗେ ସାର । ମଣୋହରେ ହଜାଣ୍ଡ କର । ନାନା କୁସୁମେ ଗନ୍ଧ ମସ୍ତକେ କର ଶୋଭା ସୁମନମାଳଙ୍କୁ୩ ଉଦ୍ଧର ଗୋ । ୧୦ । ଅର୍ଦ୍ଧଚନ୍ଦ୍ର ଦୂଷଣ ଲଲାଟରେ ଭୂଷଣ କର ସିନ୍ଦୂର ଅର୍ଦ୍ଧଚନ୍ଦ୍ରା । ମଦକଳ୪ଖଞ୍ଜନ ଗଞ୍ଜନ ନୟନରେ କଜ୍ଜଳ ଦେଉ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତା ଗୋ । ଅଗୋ ସଖି । ସୁରଙ୍ଗ ଅଧରକୁ ପାଉ । ତାମ୍ବୂଲ କୃତାର୍ଥକୁ ଯାଉ । ତ୍ରିଲୋକମଣ୍ଡନ୫ ନୟନ ବମଣ୍ଡନ୬ ଅଙ୍ଗେ ମଣ୍ଡନ୭ ମଣି ଦେଉ ଗୋ । ୧୧ । ଶୁଣି ଅଳପ ହସି ବୋଲନ୍ତି ପଦ୍ମବାସୀ୮ ସତ କହ ଗୋ ପ୍ରାଣସଖି । ବସ୍ତ୍ର କୁଚ୯ ହୃଦୟ ଜାଣିବାକୁ ହୃଦୟ ସଂସାରମଧ୍ୟେ ନ ଦେଖି ଗୋ । ଅଗୋ ସଖି । ବଚନ ଅମୃତୁ ଅଧିକ । ନୀରସେ୧୦ କୁଳିଶୁଂ୧୧ ଅ[illegible] । ସୂକ୍ଷ୍ମରୂପ୧୨ ଯେମନ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ତେମନ୍ତ ଗତି୧୩ ଜାଣି ନ ପାରେ ଲୋକ ଗୋ । ୧୨ । ମୁଁ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହେଲେହେଁ ତାଙ୍କ ମାୟା ଜାଣିବାକୁ ନୋହେ ଭରସା । ନୋହିଲେ ଏ ବରଷାକାଳେ ଏ ମୋର ଦଶା ଅଧାଙ୍କ କରେ ଲୋକହସା ଗୋ । ଅଗୋ ସଖି । କହ କହ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କଥା । ଶୁଣି ମୋ ମନ ଯିବ ବ୍ୟଥା । ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ଅଙ୍ଗ ଦେଖି ତାହାଙ୍କ ନାଁ ଭଙ୍ଗ ଥାଉ ଲୋଡ଼ିବା ସ୍ୱବୁଦ୍ଧ କଥା ଗୋ । ୧୩ ।

---

୧ ଜାତ ହେଲା । ୨ ଦୂଷଣ ହେବାରେ । ୩ ଫୁଲମାନଙ୍କୁ । ୪ ମତ୍ତ ହୋଇ ଧ୍ୱନି କରିବା । ୫ ତ୍ରିଲୋକ ଅଳଙ୍କାର । ୬ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଭୂଷଣସ୍ୱରୂପ । ୭ ଭୂଷିତ । ୮ ପଦ୍ମବାସିନୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ୯ କପଟ । ୧୦ ନିଷ୍ଠୁରପଣରେ । ୧୧ ବଜ୍ରରୁ । ୧୨ ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ । ୧୩ ସ୍ୱରୂପ ।

ସବୁ ବେଶ ଭଞ୍ଜନ ଶ୍ରୀମୁଖ ଦରଶନ ସବୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମୋର ସେହି । ଘନାଘନ୧ ଗୃହକ ନ ପାଇ ସେବା ଯାକ ସୁଖକୁ ବହଇ ଯେ ନାହିଁ ଗୋ । ଅଗୋ ସଖି । ପାଇଲା ମାତ୍ରେ ବସନାକୁ । ତହୁଁ ଧରନ୍ତି ପକ୍ଷବକୁ । ଜ ଛ କରି କୁମୁଦ ଘୂଡ଼ଇ ତାର ହେ୨ ଚନ୍ଦ୍ରମା ଉଦୟକାଳକୁ ଗୋ ।। ଯେତେବେଳେହେଁ ରଥେ ବିଜେବେ ପ୍ରଭୁ ପଥେ ସବୁ ସୁଖସମ୍ପତ୍ତି ହେବ । ସପତସ୍ୱରୁ୩ ରାଗ ଜନ୍ମିଲା ପ୍ରାୟେ ରାଗ୪ ଅନନ୍ତ ଭାବକୁ ପାଇବ ଗୋ । ଅଗୋ ସଖି । କହନ୍ତି ବୋଲନ୍ତି କମଳାକ୍ଷୀ । ସନ୍ଧ୍ୟା ନାହିଁ କମଳାକ୍ଷି । ଦକ୍ଷିଣମୂର୍ତ୍ତି ସାର ରଥ ମଣ୍ଡନି କର ବଳେ ଉତ୍ସାହ ପଡ଼ି ଅଛୁ ଗୋ । ୧୫ । ଏହି ସମୟେ ଅଛି ଜଣାଏ ଏକ ଦାସୀ ସୁଣିମା ଠାକୁରାଣୀ ମାଏ । ନନ୍ଦିଘୋଷରେ ବସି ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଅସି ପ୍ରମାଣୀ ପ୍ରଭୁ ଦେବସ୍ନାନେ ଗୋ । ଅଗୋ ସଖି । ବାହରେ ଥଇଲ ମୁଁ ଦେଖି । ଗହଳ ନୁହଇ ଚଳେଖି । ଦୀନକୃଷ୍ଣ କହଇ ନୀଳାଦ୍ରିସଖି୫ ଅନାଇ ଅପଲକ ହୋଇଛୁ ଆଖି ଗୋ । ୧୬ ।

ତ୍ରୟୋଦଶ ଛାନ୍ଦ । ରାଗ ମାଳଶ୍ରୀ ।

ଅଗେ ବଡ଼ପ୍ରଭୁ ତାଳଧ୍ୱଜରେ । ମଧ୍ୟ ଦେବୀ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଭୁ ପଛରେ । କରେ ଧରଛନ୍ତି ଧନୁ ଶରକୁ । କ ଦିଶୁଛନ୍ତି ଜନକ୧ ହୃଦକୁ । ଦ କହନ୍ତ ତାହା ସେ ବପୁ ଜ ବାହା ଦିଶୁ ଅଛନ୍ତି୨ ଯାହା । ତୁମ୍ଭ ଅଙ୍ଗ-ସଙ୍ଗ ଭଙ୍ଗ କରଛୁ ତାହା । ୧ । ନାହିଁ ଗଣ୍ଡିରେଖା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତତା । ସିରକ୍ଷେ ହୋଇଛନ୍ତି ଦୁର୍ବଳରେ । ହେଲେ ମାଳ ଚୂଳ ଅଙ୍ଗକୁ ଘୋଟା । ଲୋକବେଖାରକୁ ଅଛନ୍ତି ଧର । କେବଳ କର୍ପୂର ଅଳକାବଳୀ

୧ମେଘଜାଳ । ୨ମୁଦ୍ରିତହେବ । ୩ବୀଣାରୁ । ୪ସ୍ନେହ ବା ସନ୍ତୋଷ । ୫ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ।

ଜର୍ପୂର ତୁଲ ତା ଶୋହେ । ତାମ୍ରଦେହ ଦେଖି ଷ୍ଠାମ ହୋଇବ
ମୋହେ ।୨। ସାରଥି ରଥ ବାହୁଛୁ ଆଗରେ । ସୁବାଟେ ଯେସନେ
ଟୋଇଜ ସାଗରେ । ପଡ଼ି ଅଛନ୍ତି ମହାଟଉଛାଂଠରେ । ମନ ଯାଇ ଅଛୁ
ତୁମ୍ଭ ଠାରେ । ଗୁଲ ଏବେ ଅମ୍ଭେ ଦର୍ଶନ କରିବା ଜଗତଂ୧ ଉପରେ
ରହୁ ।୮ ମାତେ ଟୋଲିନ୍ତି ଚଳି କହୁଲ ଗୋ ସଖୁ ।୩। ଏତେ
ବୋଲି ଜଗତରେ ଆଗେହୁ । ଗୃହୁଁ ଲେ ଦିଶ ନ ଦିଶଇ ମଧ୍ୟ ।
ଚଡ଼ିଛୁ ଚଉଦାଣ୍ଡ ବଡ଼ ଭିଡ଼ । ଠେଲାଠେଲି ପେଲାପେଲି ହାବୋଡ଼ା ।
ରଥ ଗଜ ଅଶ୍ୱ ବଳ ଯେତେ ଚଞ୍ଚଳ କରନ୍ତି ଦଉଡ଼େ । ନଗରରେ
ମଣିମା ଡାକ ଜୟ ଜୟ ।୪। ସୁସ୍ୱର ନାର ଗର୍ଜିବ ବାଦ୍ୟ ।
ଶବଦେ ଶ୍ରୁତି ଅଛୁ ଛେତ୍ର ପଦ୍ମ୨ । ଘନ ଘନ ବାଜେ ବୀରକାହାଳୀ ।
ଶୁଭେ ମଙ୍ଗଳଗୀତ ହୁଳହୁଳି । ମଙ୍ଗଳ ପାଠ ଦ୍ୱିଜବରେ ପଢ଼ନ୍ତି
ସ୍ତୁତିପାଠ ପଢେ ବନ୍ଦୀ୩ । ବୃନ୍ଦାରକ୪ ବୃନ୍ଦେ ବେଢିଅଛନ୍ତି ବନ୍ଧ୫ ।
ଅପସରାମାନେ କରନ୍ତି ନୃତ୍ୟ । ଅଁଜାଶୁଁ ପୁଷ୍ପ ପଡେ ଅପ୍ରମିତ୬ ।
ରହ ରହ ହୋଇ ଝଞ୍ଜେ ସ୍ଫୁରନ୍ତି । ଜୁର ଦେଇ ଚଉବର୍ଗ ସମ୍ପତ୍ତି ।
ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ଅନ୍ନ ପାଠ୭ ବାନି ଅନ୍ତ୮ ହୋଇ ରହୁ ସିନ୍ଧୁଜାମାଏ୯ । ମହା
ସୁଖେ୧୦ ଦେଖନ୍ତି ମହାସୁଖଧାମା୧୧ ।୬। ମୁଖପଦ୍ମେ ନେତ୍ର ଭ୍ରମର ପଡ଼ି ।
ସ୍ନେହ ମୁଧୁରସ ପାରଇ ଛାଡ଼ି । ମନ ହୋଇ୧୨ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ଚମାଲେ ।
ବନ୍ଧା ହୋଇ ଖସି ଚାହେ ନାହିଁଲେ । ଦେଖି ଜନମାନେ ହରଷିତ
ମନେ ଆନନ୍ଦେ କରନ୍ତି ସ୍ତୁତି । ଜୟ ଜୟ କମଳାଦେବୀ ପ୍ରାଣପତି ॥
ଦାସୀ ଦେବୀଙ୍କି କହନ୍ତି ମନାଇ । ଶୁଣିମା ମାଏ ସାବଧାନ ହୋଇ ।
ରହୁ ରହୁ ଯେ କରନ୍ତି ବଜାଏ । ଏହୁଟି ତୁମ୍ଭ ଅନୁରାଗ ଭୟେ ।
ରଥହୁଁ ପତାକା ବ୍ୟାଜେଂ କହେ ଏକା ମୋର କିଛୁ ଦୋଷ ନାହିଁ ।

୧ଅଟ୍ଟାଳିକା । ୨ଅକାଶ ମାର୍ଗରେ । ୩ଦେବତା । ୪ବନ୍ଦନା କର । ୬ଅପରିମିତ, ଅନେକ । ୭ସୀମାବାରଣ ପାଠବସ୍ତୁ । ୮ସମୀପସ୍ଥ । ୯ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ୧୦ଅତିଆନନ୍ଦରେ । ୧୧ଜଗନ୍ନାଥଦେବଙ୍କୁ । ୧୨ମନପକ୍ଷୀ ।

ପ୍ରଭୁ ଅଜ୍ଞାକୁ ମାତ୍ର ନେଇଥିଲା ବନ୍ଧୁ ।୮। ବାନ୍ଧବ ଦର୍ଶନରେ
ଭୃଣ ଧର । କର ଧର କେଶ ମୂଳ-କର୧ । ସେହୁ ଗୁହାର କରଇ
ଅଗ୍ରତେ । ନାହିଁ ଅପରାଧ ମୋର ନ ଦଣ୍ଡ ମୋତେ । ମୁଁ ଅଧିପାଳଙ୍କ
ରଥବାହକଙ୍କ୨ ମୋହ ବୁଦ୍ଧି ଅବା କେତେ । ଏହା କର ଅନନ୍ତ
ଖଟଣୀ ସାମନ୍ତ । ୯ । ଶୁଣି କମଳା ହୋଇ ହରଷ । କହିଲେ
ସେବକର ନାହିଁ ଦୋଷ । ତାଙ୍କୁ କାହିଁପାଇ କଲବା ରୋଷ । ସେ
ବୋଇଲେ ନଜ କର ପ୍ରକାଶ । ପ୍ରଭୁ ଅଜ୍ଞା କର ନୁହଇ ଅବଜ୍ଞା ଦାସ
ହୋଇ କରେ ଦୋଷ । ମାୟା ମୋହ କରଇ ପ୍ରଧାନପୁରୁଷ୩ । ୧୦ ।
ଅନୁରାଗ ଥିଲେ ସ୍ନେହ୪ ଅଇ ମାନ । ଯେବେଲେ ବଡ ବଥା ହୁଏ ସାନ ।
ଦେଖ ପଦ୍ମବନ ଶିନ୍ଦୁକୁ୫ ହରଇ । ଏରଣ୍ଡ ମାତ୍ର ବରେ କରେ ସାର୬ ।
ଏବେ ଚାଲ ଅମ୍ଭେ ସମସ୍ତେହେଁ ଦମ୍ଭ କବାଟ ଦେଇ ରହିବା ।
କଇତବେ୮ ନାଗଶ ବଚନ କହିବା ।୧୧। ହ ବୋଲନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ତାହା
ଶୁଣିବା । ଅନୁରାଗ ଭାବ ତହିଁ ଜାଣିବା । ବୋଲନ୍ତି ଯେ ବଚ୍ଛେଦରେ
ହେବେନାହିଁ । ବୁଝିବା ତାହା ଏହିଠାରେ ରହି । ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଦ୍ୱାରରକ୍ଷା
ଯାଇଁ କର ଜାଣିବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରୀତି । ଏବା ନୋହିବ ତାଙ୍କ ଅଗ୍ରତେ
ଅପ୍ରୀତି । ୧୨ । ଏମନ୍ତ କହନ୍ତେ କହନ୍ତେ ଜଗଦୀଶ । ସିଂହଦ୍ୱାରେ
ହୋଇଲେ ପରବେଶ । ହସି ଅଜ୍ଞା ଦେଲେ ବଳେବରଙ୍କୁ୯ । [illegible]
କରିବା ହେଉ ଭିତରକୁ । ଶୁଣି ସୀତାପାଣି୧୦ ମହର୍ଷି ହଠାଣି ବଚେ
କଲେ ଭିତରକୁ । ସେହୁ ଧାମପୁରେ ନେଲେ ଯେ ସୁଭଦ୍ରାଙ୍କୁ । ୧୩ ।
ପଛକୁ ରହି ପ୍ରଭୁଦେବରାଜ୧୧ । ହୋଇଲେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସଙ୍ଗ ଭେଟ ।
କାମ ଅନେକ ଦିନୁ ଥିଲା ପାଞ୍ଚି । ସେହୁ କାଳରେ ହେଲା

୧ଦ୍ୱାର ଫିଟାଇ ଦେଇ । ୨ରଥବାହକଙ୍କ । ୩ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଜଗନ୍ନାଥ । ୪ସ୍ନେହ । ୫ଶଶାଙ୍କପାର୍ଶ୍ୱ ଶଙ୍କୁ । ୬ଶୀଘ୍ର । ୭ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ୮କପଟରେ । ୯ବଳଭଦ୍ରଙ୍କୁ । ୧୦ବଳଦେବ । ୧୧ଦେବରାଜ ଜଗନ୍ନାଥ ।

ସବ୍ୟ ଧାଚୀଂ । ଛଗଚ ନୟନ୨ ନବାଣ-ଅୟନ୩ ଛାଣିଲେ ସେହି ଦୁମନ୍ତ୍ରୁ । ମହାପାପ। ଘଡିଲେ କାଳଦଣ୍ଡ୪ ଭୟେ ।। କାମିନୀଙ୍କ କାନ୍ତ ହେଲା ପ୍ରାପଚ । ଅର୍ଥାତ୍ ଅର୍ଥରୁ୬ ହୋଇଲା ନବର୍ତ୍ତ । ସେ ଭେଟ କାମଧେନୁପ୍ରାୟ ହେଲା । ଯେ ଯାହା ବାଞ୍ଛା କଲା • ତାହା ଦେଲା । ବାଦ୍ଧାପଙ୍କା ସାର ରଥରୁ ଓହ୍ଲାଇ ସଧୀରେ ଚଳେ ଚଳସ୍ତସବୁ ଦିଗରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଜୟ ଜୟ । ୧୫ । ଦେଖିଲେ ଦ୍ୱାରେ ପଡିଛି କବାଟ । ବସିଲେ ମହାପ୍ରଭୁ ଦେବଙ୍କ । ଅନୁରାଗ ଅନୁରାଗେମାନ । ସହଜେ ସ୍ୱଚ୍ଛାପ୍ରି ଭଗବାନ । ବୋଲନ୍ତି ଗୋ ଦାସି କପାଇଁ ପ୍ରବାସୀଠାରେ ଅନାଦର ଏତେ । ଏବେ ଛଣ୍ଡାଅ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ଅନ୍ତରେ । ୧୭ । ଦାସୀ ବୋଲନ୍ତି ଅମ୍ଭ ପ୍ରଭୁଂଯାଇଁ । କଲଅଛନ୍ତି ମହାକଷ୍ଟକାଇ୭ । ଠାକୁ-ରାଣୀଙ୍କ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ଅଳସ । ବରହେ ହୋଇଛନ୍ତି ଅତି କୃଶ । ଚନ୍ଦ୍ରା-ନ୍ତରେ ମନ ସବୁର ବମନ୮ କାହାର ନାହଇ ସୁଖ । ଏ ପୁରେ ଅଇଲେ ପ୍ରଭୁ ପାଇବ ଦୁଃଖ । ୧୭ ପ୍ରଭୁ ବୋଲନ୍ତି ଏ କମ୍ବୁକଣ୍ଠକୁ । ଏଥି ମିଳଇ ଚତୁର୍ବର୍ଗ ଯାକ । ଗଙ୍ଗା ଚନ୍ଦ୍ରରେ ବଇକୁଣ୍ଠବାସୀ । କମଳା ଯାହାର ପାଟମହିଷୀ । ସେ ନଗରେ ଅଟି ଅଣାରେ ପ୍ରବାସୀ ହୋଇଥ ଯେବେ ନଗଶ । ତେବେ କାହାକୁ ବୋଲିବା କର୍ମର ଦୋଷ । ୧୮ । ଶୁଣି କମଳା ହସହସ ହୋଇ । ବୋଇଲେ ଦାସୀ ଦ୍ୱାର ଦିଅ ଫେଇ । ଝଟତି ଯନ୍ତ୍ର ଫେଡିଲେ • କବାଟ । ହୋଇଲେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ଭେଟ । ତେତେବେଳେ ଯାହା ହୋଇଲା କେ ତାହା କହିବ ଅବା ବଞ୍ଚନେ । କବ ଉପମା ନ ପାଇବେ ଛିଭୁବନେ । ୧୯ । ଅଟ୍ଟାଳିକ ଲୋକ ପାଇଲା ପଟ୍ଟ । ଅନ୍ତରୂଅନ ଲଭିଲାକେ ନେତ୍ର । କଥ ପାଇଲା ଶ ହରବ୍ରତ ହସ୍ତ । ଲେଖିଲେ ଏ ଅନାଦ

୧ଅର୍ଜୁନଙ୍କପରି ଦୁଇ ହାତରେ ବାଣ ମାରିବାକୁ ସମର୍ଥ । ୨ସେ ମିଳନ ଦେଖିବା ଲୋକଙ୍କ ନେତ୍ର । ୩ମୃତ୍ୟୁପଥ । ୪ଯମଦଣ୍ଡ । ୫ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ । ୬ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ । ୭ପ୍ରଧାନ ରଥଯାତ୍ରାକୁ ନଜୟ । ୮ବ୍ୟାକୁଳ ।

ଅବା କେତେ । ଅରୁଣଉଦୟ ଦେଖି ଚକ୍ରଚୟ[୧] ଚନ୍ଦ୍ରମା ଗୁହ୍ନି ଚକୋର । ନେତ୍ର ପ୍ରୀତି ହେଲେ ସେ ନାଗରୀ ନାଗର । ୨୦ । ଏମନ୍ତ ସୁଖସମ୍ପତ୍ତି ବଢ଼ାଇ । ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗୁ ସିନ୍ଦୁର ସେଭା[୨] କଢ଼ାଇ । ମନ୍ଦାସ୍ନାନ ସାରି ସୁବେଶ ହେଲେ । ଅମୃତଯୋଗାଡ଼ ମଣୋହି କଲେ । ଆଚମନ ଶେଷ କରି ଜଗନ୍ନାଥ ବୀଡ଼ିଅଲାଗିରେ ବସେ । ଅର୍ଣ୍ଣା ଦେଲେ ଗୁହ୍ନି ପ୍ରିୟଙ୍କ ମୁଖାମ୍ବୁଜେ[୩] । ୨୧ । ଅଳକୁ ଅମ୍ଭେ କହେ କେତେବାର । ନବଦିନ ନବଯୁଗ ପ୍ରକାର । ତୁମ୍ଭ ସ୍ନେହ ଯୌବନବାଳୁ କାମିନୀ । କଦ ଦେଖା ଦେଇ ନାହିଁ ଯାମିନୀ । କର୍ପୂର ଚନ୍ଦନ ଫୁଲ ବେଶମାନ କେହୁ ନୁହେ ସୁଖକରୀ ମନ ତୁମ୍ଭ ପାଶରେ ଥାଏ ନିରନ୍ତର । ୨୨ । ପ୍ରତିଚକ୍ଷୁ ଯେବେ ଅନ୍ତର ଥିଲେ । ଅକ୍ଷରେ ବର୍ଣ୍ଣିଲେ ନ ଦିଶେ ଭଲେ । ସେହୁ ପ୍ରକାରେ ତୁମ୍ଭ ରୂପ ଦେଖି । ଦେହେଁ ଯଉଯିଏ ମାତ୍ର ଅଳ୍ପ ରଖି । ଗୀତ, ବାଦ୍ୟ, ନୃତ୍ୟ ହେଲେ ଅପ୍ରମିତ ନ ଦେନଇ ତହିଁ ଚିତ୍ତ । ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନରେ ମହାଯୋଗୀନ୍ଦ୍ର ଯେମନ୍ତ । ୨୩ । ଷଡ଼ରସରେ ନାନାଭୋଗମାନ । ସ୍ୱାଦୁ ନୁହଇ ଲାଗେ ଅନ ଅନ । କମଳା କହିଲା ଦିନୁ ଦେଶ । ବୁଦ୍ଧି ବିବେକ ହୋଇଲା ବିନାଶ । ବରଷା କୋକିଳ ପ୍ରାୟ ତତକାଳ ମୁଖରୁ ନଇଲା ଭାଷା । କହୁ କରଣ କେତେ କହିବୁ ସେ ଦଶା । ୨୪ । ଏମନ୍ତ କରି କହି ସ୍ନେହବାଣୀ । ସନ୍ତୋଷ କଲେ ଦେବୀ କମଳନୀ[୪] । ବଳୁରି ବଢ଼ାସିହାର ବଢ଼ାଇ । ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ମେଲାଣି ଦେଇ । ଦିବ୍ୟ ପଲଙ୍କ ଉପରେ ପହୁଡ଼ିଲେ କମଳା କରନ୍ତି ସେବା । ଏତେକେ ରହିଲା ଦୀନକୃଷ୍ଣ କହିବା । ୨୫ ।

* * *

୧ଚକ୍ରବାକ ପକ୍ଷୀମାନେ । ୨ଅଙ୍ଗରେଖା । ୩ମୁଖପଦ୍ମରୁ । ୪ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କି ।

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଛନ୍ଦ ।

ରାଗ ବଙ୍ଗଳାଶ୍ରୀ । କଳ୍ପଲତାବାଣୀ ।

ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ ନିଶା ହୁଏ ଅବସାନ । ସମସ୍ତ ଦିଗେ ଶୁଭିଲା ତାମ୍ରଚୂଡ଼[୧] ସ୍ୱନ । ଉପବନ ବନେ ପକ୍ଷୀ । କଲେ କୋଳାହଳ । ଚକ୍ର[୨] ଚକ୍ରବାକୀ ସଙ୍ଗତରେ ହେଲେ ମେଳ । ୧ । ରାଜ୍ୟଭ୍ରଷ୍ଟ ରାଜା ପ୍ରାୟେ ରାଜା[୩] ଜ୍ୟୋତିହୀନ । କୁଗ୍ରାମ ଗୁଣୀ ପ୍ରାୟେ ଚକୋର ହେଲେ ଦୀନ[୪] । ଅଦୃଶ୍ୟ ତାତକା[୫] ପ୍ରାୟେ ତାରକା ଅଦୃଶ୍ୟ । ହାବଭାବ[୬] ଘେନ ଗଲା ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ହଂସ[୭] । ୨ । ରୂପାଜୀବୀ[୮] ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାର ଭୁଜଙ୍ଗ[୯] । ଚୋର ପ୍ରାୟେ ହୋଇ ଗଲେ ତରଙ୍ଗ ତରଙ୍ଗ । ଉପପତିମାନେ ଥୂପେ ମଣ୍ଡକ ପରାୟେ । ପଳାଇ ପଶିଲେ ଯାଇ ଆପଣା ନିଳୟେ[୧୦] । ୩ । ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବଚନକୁ ଲୋଭୀ ପ୍ରାୟେ ହୋଇ । ସଙ୍କେତ ସ୍ଥାନେ କେ ଅଭିସାରିକା[୧୧] ନ ଯାଇ । ଅବିବେକୀ କୃପଣ ଦ୍ୱାର ମାର୍ଗଣ[୧୨] ପ୍ରାୟେ । କାମାତୁର ହୋଇ ଦୀର୍ଘନିଃଶ୍ୱାସ ଛଡ଼ାଏ । ୪ । ବରବେଶ ପ୍ରାୟେ କେହୁ ଶଠର[୧୩] ଅକୃତି । ଉପହାସ କଲା ଦେଖି ଖଣ୍ଡିତା[୧୪] ଯୁବତୀ । ହସ ରୋଷ ମିଶାଇ ବୋଇଲା ଅହେ କାନ୍ତା[୧୫] । କାଲି ରାତ୍ରି କାହାକୁ ହୋଇଲ ତୁମ୍ଭେ ବାନ୍ଧା । ୫ । ଗଣ୍ଡରେ ତାମ୍ବୂଳ ବୋଳ ଅଧରେ କଜ୍ଜଳ । ଏତେ ବିପରୀତ ବେଶ ହେବାର କି ଫଳ । ୬ । କପାଳେ ଅଳତା-ଚିତା ଭଲା ତୁମ୍ଭ କର୍ମ । ଶ୍ରମ ପାଇ ପଡ଼ାଇ ଅଛିଲ ତାହୁଂ ଶର୍ମ[୧୬] । କଉଶିକ[୧୭] ପ୍ରାୟେ ବସିଥିଲ କାହା କୁଟେ[୧୮] । ଏବେ ଆସିଅଛ ପଶିବାକୁ କାହା

୧କୁକ୍କୁଟ । ୨ଚକ୍ରବାକ । ୩ଚନ୍ଦ୍ର । ୪ଦୁଃଖୀ । ୫ଚନ୍ଦ୍ରର ତାପ । ୬ଗତି । ୭ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିରୂପ ହଂସକୁ । ୮ବେଶ୍ୟା । ୯ବିଟପୁରୁଷ । ୧୦ଗୃହରେ । ୧୧ସଙ୍କେତସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ନାୟିକାକୁ । ୧୨ମାଗିବାଲୋକ ୧୩ଧୂର୍ତ୍ତନାୟକର । ୧୪ସ୍ୱାମିର ପରସ୍ତ୍ରୀ ଗମନ ଚିହ୍ନ ଦର୍ଶନରେ ଈର୍ଷାଯୁକ୍ତନାୟିକା । ୧୫ସ୍ୱାମୀ । ୧୬ସୁଖ । ୧୭ପେଚକ । ୧୮ପୁରେ ।

ହୋଟେ୧ । କେଉଁ ରମଣୀ ରମଣ୨ ପାଶରୁ ଉଠିଲେ । ଜୃମ୍ଭାଳସ୍ୟ ହୋଇ ଉଠ ବୋଲି ଡାକି ଦେଲା । ୭ । ନିଶାଚରପ୍ରଧାନ୩ ଜାର୪ ପ୍ରୀତି ପ୍ରାୟେ ଗଲା । ହିଙ୍ଗୁ ଘୋଷ ଜିଣି ଦଧିମନ୍ଥନ ଶୁଭିଲା । ରମଣୀମଣି ରମଣୀୟ ଗୀତ ପରାୟେ । କଳରବେ୫ କଳରବ୬ କଲେ ଅତିଶୟେ । ୮ । ଉତ୍ତମ କାମିନୀଙ୍କ ନିଃଶ୍ୱାସ ପ୍ରାୟେ ହୋଇ । ମନ୍ଦଗନ୍ଧ ସୁଶୀତଳ ପବନ ବହଇ । ନାଗରୀଙ୍କି ନାଗର କଲାକ ପ୍ରାୟେ ସ୍ତୁତି । କୁମୁଦ ପାଶେ ମଧୁପେ ମଧୁରେ ଗୁଞ୍ଜନ୍ତି । ୯ । କୃଷ୍ଣ କଥା ଶ୍ରବଣରେ ପାତକ ପରାୟେ । ଅନାଉଁ ଅନାଉଁ ଅନ୍ଧକାର ଗଲା କ୍ଷୟେ । ଦୀନବନ୍ଧୁ୭ ପ୍ରାୟେ ଦିନବନ୍ଧୁ୮ ପ୍ରକାଶିଲେ । ଶ୍ରୀକରରେ୯ ଅରବିନ୍ଦ ଚକ୍ର୧୦ ବିକାଶିଲେ୧୧ ।୧୦। ଦେବାଳୟମାନଙ୍କରେ ଶୁଭେ ଶଙ୍ଖଧ୍ୱନି । ସ୍ନାନ କରିବାକୁ ସମୁଦ୍ରରେ୧୨ ଗଲେ ମନ୍ଦ । ଶାରୀ ଶୁକମାନେ ମୃଦୁ ରବକୁ ତେଜିଲେ । ଶ୍ରୀରାମ ଶ୍ରୀରାଧା କୃଷ୍ଣ ନାମକୁ ଭଜିଲେ । ୧୧ । ଗୃହବର୍ଣ୍ଣି ବ୍ୟାପିରେ ହୋଇଲେ ପରବେଶ । ଚକ୍ରଧର୧୩ ସୁମର କେ ହୋଇଲେ ହରଷ । କାକମାନେ ଡାକ ଦେଇ ବସାରୁ ଉଡ଼ିଲେ । ପଥିକେ ଯେ ଯାହା ଦ୍ରବ୍ୟମାନ ସଜାଡ଼ିଲେ । ୧୨ । ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବରାଜ ହୋନ୍ତେ ଅପହୁଡ଼ି୧୪ । ସେବକେ ଖଟିଲେ ସାତ ମାଜଣା ଯୋଗାଡ଼ । ଖଣ୍ଟଣିଆମାନେ ଅବୋଲିଲେ ଯେଝା ସେବା ଠିକ କହିବ ତାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟ ବଚନରେ ଅବା । ୧୩ । ଦେବଙ୍କୁ ଦୁର୍ଲଭ ଯେଉଁ ପ୍ରଭୁ ଦରଶନ । ଅଷ୍ଟାଙ୍ଗଯୋଗରେ ଯୋଗୀ ଯାଙ୍କୁ କରେ ଧ୍ୟାନ । ସେ ପ୍ରଭୁ ସେବା ଦୁର୍ଲଭ ତାଙ୍କୁ ନିଶି ଦିନ । ଏହୁ ଉପେନି କରନ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ ଅଧୀନ । ୧୪ । ଦେଣ ଶେଷେ ଧୂପ ସାର ଅଗମନ ସାର । ବୀଜିଅ

୧ଘରେ । ୨ସ୍ୱାମୀ । ୩ରାତ୍ରିଚର ଜନ୍ତୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ । ୪ଚଉ-ପୁରୁଷ । ୫ପିକ ଓ ପାରାଏମାନେ । ୬ମଧୁର ଧ୍ୱନି । ୭ଦୁଃଖୀ-ଲୋକର ବନ୍ଧୁ । ୮ସୂର୍ଯ୍ୟ । ୯ଶୁଭ୍ରକିରଣଦ୍ୱାରା । ୧୦ପଦ୍ମ ସମୂହକୁ । ୧୧ଫୁଟାଇଲେ । ୧୨ଭୁରା ହୋଇ । ୧୩ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ନାମ । ୧୪ନିଦ୍ରୋତ୍ଥିତ ।

ଲାଗିରେ ବଳେ ନୀଳାଦ୍ରିକେଶରୀ[୧] । ଗୀତ ନୃତ୍ୟ ତାନମାନ ଛତିଶ ସଙ୍ଗରେ । ଅନନ୍ଦେ ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତି ଗନ୍ଧର୍ବ ଛନ୍ଦରେ । ୧୫ । ଏହିରୂପେ ତିନି ଯୁଗ ପାଞ୍ଚ ଅବକାଶ । ଏତାଳ ଶୟନ କଲେ ପରମ-ପୁରୁଷ । ଅଯୁନା[୨] ପାର୍ଶ୍ୱ ଲେଉଟି[୩] ବରଷାରେ ଗଲା । ଶରଦ ସମୟ ଆସି ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲା । ୧୬ । କୃପଣ ବାଗାଡ଼ମ୍ବର ଲୋକ[୪] ପ୍ରାୟ ହୋଇ । ଧ୍ୱନି କଲେ ମେଘ ଜଳଦାନକୁ ନ ଦେଇ । ବିଷ୍ଣୁ ବକ୍ଷର ହୃଦରେ କଉସ୍ତୁଭ ପ୍ରାୟେ । ନିର୍ମଳ ଗଗନରେ ତାରକା ଶୋଭା ପାଏ । ୧୭ । ତାର[୫] ମୋତିକା ନିକର ସ୍ୱରୂପ ଦିଶନ୍ତି । ଅମୃତ-ଅଧାରେ[୬] ଯେସନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତି[୭] ଗତି । ସୁଧା ହୃଦ[୮] ପ୍ରାୟେ ଦିଗ ଦିଶିଲେ ପ୍ରସନ୍ନ । ସୁଖୀ ହେଲେ ଚକୋର ନୃତ୍ୟକ ହେଲେ ଦୀନ[୯] । ୧୮ । ପତିବନ୍ତୁ ପତ୍ନୀ ଯେସନ୍ତ ବେଶକ୍ଷ କାମିନୀ । ତେହ୍ନରୂପେ ଶିଖୀ[୧୦] ଶିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୁଏ ପକ୍ଷୀ । ଚନ୍ଦ୍ରକଣ୍ଠ[୧୧] ପ୍ରାୟେ ମୁନିକୁସୁମ[୧୨] ପ୍ରକାଶ । ଭ୍ରମର ପ୍ରାୟ ଦିଶିଲେ ତଣ୍ଡୀ କୁସୁମ[୧୩] । ୧୯ । ଗ୍ରୀଷ୍ମୀହାଙ୍କ ପ୍ରାୟେ କାଶ[୧୪] ବିକାଶ ହୋଇଲେ । ମାନସ[୧୫] [illegible] ମାନସତଳବାସି ଏ[୧୬] ଅଇଲେ । ଧରଣୀ ପୁଷ୍କରଣୀରେ ହେଲା ଅତି ସଙ୍ଗ । ସଙ୍ଗେ ଯେନି ରମଣୀଙ୍କ କଲେ ନାନାରଙ୍ଗ । ୨୦ । ସମସ୍ତ ଜଳମାନଙ୍କ କଳୁଷ[୧୭] ଗୁଟିଲେ । ସୁମୁଖୀ ମୁଖ ପ୍ରାୟେ କମଳ ଫୁଟିଲେ । ପୀତାମ୍ବର[୧୮] ଅଙ୍ଗେ ପୀତ-ଅମ୍ବର[୧୯] ପରାୟେ । ହରିତମାନଙ୍କରେ[୨୦] କେଦାର[୨୧] ଶୋଭା ପାଏ । ୨୧ । ରସାଳପତ୍ର ବେତାଳଣା[୨୨] ପ୍ରାୟ ଶୁକପନ୍ତି । ଉଡ଼ିଯିବାରେ ଆକାଶ

୧ନୀଳପର୍ବତର ସିଂହ ଜଗନ୍ନାଥଦେବ । ୨ବସ୍ତର । ୩ପାର୍ଶ୍ୱପରିବ-ର୍ତ୍ତନ । ୪ଅଡ଼ମ୍ବର ଦେଖାଇ କଥା କହିବା କୃପଣଲୋକ । ୫ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ । ୬ସମୁଦ୍ରରେ । ୭ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ ଚନ୍ଦ୍ରଛବି । ୮ସ୍ୱଚ୍ଛ ହୃଦୟ । ୯ଦୁଃଖିତ । ୧୦ମୟୂର । ୧୧ଧୂଁ ଶାସ୍ତୁଚାନ୍ଦ୍ରି । ୧୨ଅଗସ୍ତିଫୁଲ । ୧୩ତଣ୍ଡୀ-ଫୁଲ । ୧୪କାଇଁଶ । ୧୫ମାନସରୋବରରୁ । ୧୬ରାଜହଂସ-ମାନେ । ୧୭ଘୋଳିଆଭାବ । ୧୮ବିଷ୍ଣୁ । ୧୯ପୀତବସ୍ତ୍ର । ୨୦ସବୁଦିଗରେ । ୨୧ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର । ୨୨ଅନ୍ୟପତ୍ରରଂମାଳା ।

ସୁନ୍ଦର ଦିଶନ୍ତି । ଏମନ୍ତେ ଶରଦର୍ତ୍ତୁ କାର୍ତ୍ତିକମାହରେ । ଶୟନ୍ନୁ ଉଠି-
ଲେ ପ୍ରଭୁ ଆପଣା ବାସରେ । ୨୨ । ବାଜିଲା ବହୁଧ ବାଦ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଧମ୍ଭରେ । ମହା ଉତ୍ସବ ହୋଇଲା ସବୁ ଲୋକଙ୍କରେ । ଏମନ୍ତ
ହୋଇ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଚରିତ । ଜଗମୋହନ ନାମରେ ହୋଇଲା
ଏ ଗୀତ । ୨୩ । ସାଧୁଜନମାନେ ଶୁଣ ଏହା ମନ ଦେଇ । ଜଗନ୍ନାଥ
ଚରଣେ ଭକତିମନ୍ତ ହୋଇ । ନ ଜାଣଇ ପାଠ ମୋର ଜ୍ଞାନ କିଛି
ନାହିଁ । ଭାଷାରେ କହିଲି ସ୍ତବଗାଥା୧ ଭାବ ବହି । ୨୪ । ଜଳଧିରୁ
ଜଳବିନ୍ଦୁ ଅଣିଲା ପକ୍ଷୀଏ । ଜଗନ୍ନାଥ ଯାତ୍ରାବିଧି କହିଲି ଥୋକାଏ ।
ଅପ୍ରମିତ ଅନନ୍ତର୩ ନ ଥିଲେହେଁ ଅନ୍ତ୪ । ଆପଣା ବଳରେ ପକ୍ଷୀ
ଉଡ଼ଇ ଯେମନ୍ତ । ୨୫ । ସେହିରୂପେ ଉତ୍ସବ ଅନେକରୂପେ ଅଛି ।
କହିଲି ସାର ଦ୍ୱାଦଶ ଯାତ୍ରାବିଧି ବାଛି । ସାଧୁଜନମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ
ତାହା ଦେଖି । ଚିତ୍ତ କରି ହୃଦୟମଧରେ ଥିଲି ରଖି ।୨୬। ଯେତେ-
ବେଳେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲା ନାନା ଦୁଃଖ । ବାହାର ତା କଲି ପାଇ-
ବାକୁ ମହାସୁଖ । ଜଗନ୍ନାଥ ଚରିତ ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନମଣି । ସବୁଠାକୁ
ଭରସା ତା କହିଅଛି ଜାଣି ।୨୭। ଦୁସ୍ତର କାଳକାନ୍ତାର୫ ତରିବାର
ପାଇଁ । ଅହର୍ନିଶି ହୃଦ-ସମ୍ପୁଟରେ୬ ଥୋଇ ଥାଇ । ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ
ମୋର ପରମମଙ୍ଗଳ । ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ମୋର ସବୁଠାକୁ ବଳ ।୨୮
ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ଭବଜଳଧିକ୭ ଭେଳା । ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ଦୁଃଖ-
ଅନ୍ଧାରକୁ ଜୁଳା । ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ମୋର ଯପ ତପ ଦାନ । ଜଗନ୍ନାଥ
ନାମ ସବୁ ବାର ବ୍ରତମାନ । ୨୯ । ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ମୋର ସବ ଧର୍ମ
କର୍ମ । ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ମୋର ନାଶେ ଭବଭ୍ରମ । ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ
ମୋର ଅଭୟପଞ୍ଜର୮ । ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ମୋର ସବୁ ସୁଖଘର ।୩୦।
ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ଗୁଣବର୍ଣ୍ଣ ରଖ ହୃଦେ । ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ଗୋଟି

୧ଆଡ଼ମ୍ବର । ୨ଜଗନ୍ନାଥଦେବ । ୩ଅପରସୀମ ଆକାଶର । ୪ସୀମା, ପାର । ୫ଗହନ, ବନ । ୬ହୃତପଟୁଆରେ । ୭ସଂସାର-ସାଗରକୁ । ୮ସହାରମାପ୍ତା । ୯ଦୟଗୁଣ୍ୟ ଅଭୟସ୍ଥାନ ।

ଘୋଷ ଗଦଂଗଦେ । ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ମୁକ୍ତିବାଟ ସୁନାଶିର । ବୋଲେ ଦ୍ୱିଜକୃଷ୍ଣ ଜଗନ୍ନାଥ ମୋ ଠାକୁର । ୬୧ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।